

NOVEMBRE

1963

c e c a

P. Ovečka

81

P. Ovečka

82

P. Ovečka

83

P. Ovečka

84

P. Ovečka

85

P. Ovečka

86

P. Ovečka

87

P. Ovečka

88

P. Ovečka

89

P. Ovečka

90

P. Ovečka

91

P. Ovečka

92

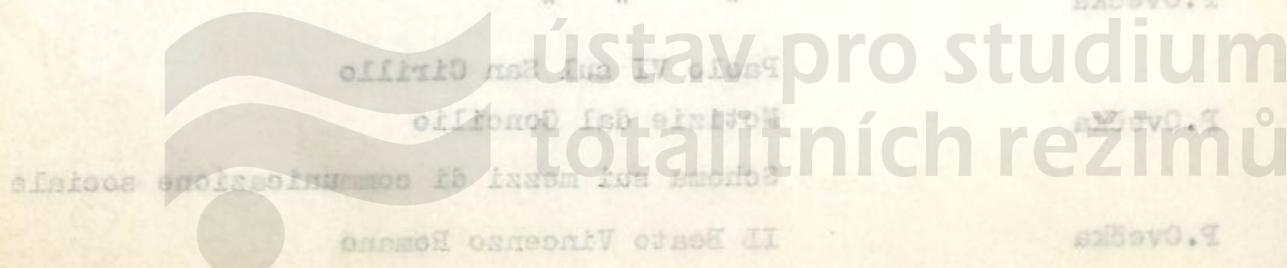
P. Ovečka

93

- 1 Don Turek P. Ovečka 14 Per la festa dei Morti
- 2 P. Ovečka Il Beato Leonardo Murialdo
- 4 P. Ovečka Notizie dal Vaticano
Convegno dei seminaristi
- 5 P. Ovečka Notizie dal Concilio - Chiesa in Polonia
- 6 P. Ovečka Notizie dal Concilio
- 7 P. Ovečka Paolo VI prende possesso della sua
Cattedrale - Notizie dal Concilio
- 8 P. Ovečka Notizie dal Concilio - Capitolo sugli
Hebrei
- 9 P. Ovečka Paolo VI per la Giornata del Ringraziamento
- 11 P. Ovečka Paolo VI prende possesso del Laterano
Notizie dal Concilio
- 12 P. Špidlík P. Ovečka Il problema del male e la religione
P. Ovečka Notizie dal Concilio
- 13 P. Ovečka " " " e dal mondo cattolico
- 14 P. Ovečka " " "
- 15 P. Ovečka Paolo VI sul San Cirillo
Notizie dal Concilio
- 16 P. Ovečka Schema sui mezzi di comunicazione sociale
IL Beato Vincenzo Romano

18	P.Ovečka	14'	Paolo VI nella Basilica di S.Clemente
19	P.Ovečka		Notizie dal Concilio
20	P.Ovečka		Notizie dal Concilio e dal mondo cattolico
21	P.Ovečka		Notizie dal Concilio - "Assenze dolorose"
22	P.Ovečka		Notizie dal Concilio
			Il Capitolo sulle libertà religiose
23	P.Špidlík	P.Ovečka	Le Feste cristiane - fonte di gioia spirituale
25	P.Ovečka		Notizie dal Concilio e dal Vaticano
26	P.Ovečka		Notizie dal Vaticano e dal Concilio
27	P.Ovečka		Notizie dal Concilio
28	P.Ovečka		Notizie dal Concilio
29	P.Ovečka		Notizie dal Concilio
30	P.Ovečka		Il Beato Nunzio Sulprizio

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Sv.Otec Pavel VI. byl ve čtvrtek odpoledne přítomen slavnostnímu zahájení akademického roku římské Pap.university lateránské, jíž byl před lety alum
Přednášky na této universitě sledují též alumni naší koleje Nepomucena, něm a profesorem. Sv.Otec privítal rektor university mons.Antonín Piolanti jménem kard.Micary, který je velkokanclérem university. Na památku návštěvy mons.Piolanti ohlásil založení katedry teologie sv.Pavla; katedra nese jméno sv.Otce Pavla VI; dále byl zřízen ústav pro vyšší spiritualitu a konečně ho bude vydán pamětní spis k 50.výročí přenesení Lateránské university do jejího nynějšího sídla. Prof.P.Kornelius Fabro pronesl přednášku na téma Sv.Tomáš A quinský a moderní filosofie. Nakonec se ujal slova sám sv.Otec.Pozdravil přítomné alumno, profesory university a všechny hosty - mězi nimiž bylo na 30 kardinálů a 500 biskupů a vysokých prelatů římské kurie; mluvil o zásluhách university na poli teologickém i výchovném; přál jí, by ve své záslužné činnosti mohla pokračovat i v budoucnosti. Vyzval několik svých vzpomínek na ústav jehož byl alumnem a profesorem. Všechny římská vysokoškolská teologická učiliště zval k bratrské spolupráci, k četnému vědeckému zápolení, k vzájemné úctě a svornosti a vyzýval, aby nikdy nepřipustila jakoukoliv žárlivou konkurenci nebo neužitečnou a nemístnou polemiku. Čtyři naši kněží na universitě pracují: dp.Boublík jako profesor teologie, dp.Polc jako knihovník, dp.Laštív jako sekretář university a dp.Kružík jako sekretář Pastoračního ústavu.

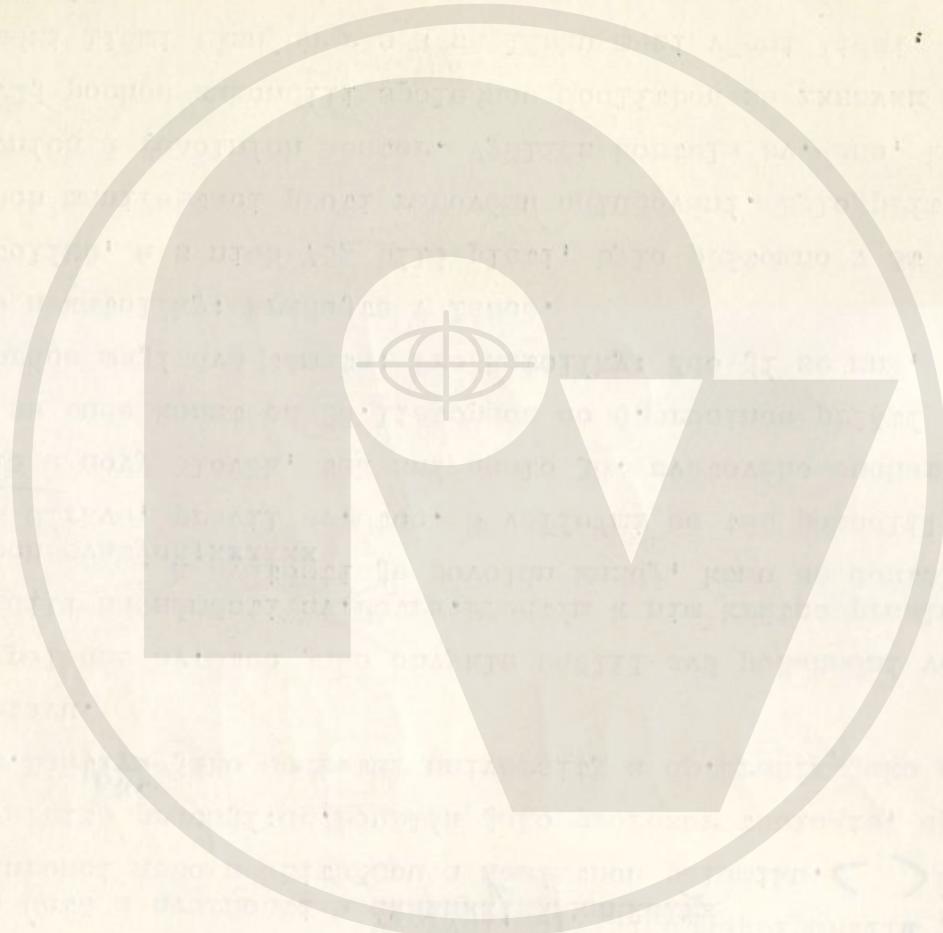
V pátek v poledne sv.Otec jako obvykle udělil své požehnání věřícím, kteří se shromázdili na náměstí sv.Petra. Předtím k nim krátce promluvil o významu svátku všech svatých; k svatosti je povolán každý, komu se dostalo milosti být členem Církve, pravil sv.Otec. S věřícími se též pomodlil Anděl Páně.

Eucharistie a nový člověk, tak zní heslo 38. světového eucharistického sjezdu, který se bude konat od 28.listopadu do 6.prosince příští rok v Bombaji. Sjezdové práce mají dvě témata: Pro katolíky: Kdo jí ze mně, bude žít slyze mne, a pro nekatolíky: Kráčejte v lásce.

Na 350 katolíků, a z nich 75% bílé pleti, bylo přítomno v Sále Louis ve Spojených státech manifestaci proti rasovému odlučování. Bylo přítomno více než 100 duchovních a řeholních sester. Vyšli z kostela sv.Jana, kráčeli ulicemi města a svůj pochod zakončili společnou modlitbou za spravedlnost ve styku mezi lidmi různých ras a za lásku mezi všemi lidmi.

Pátek 17. listopadu proběhl v Římě o mnoho. Této noci si počítáme všechny země světa, kdežto v Římě se všechny země světa počítají. Očekáváme všechny země světa, kdežto v Římě se všechny země světa počítají.

Společnost křesťanského rozumu pro vzdělávání v kultuře a vědě

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

1/Jan října 1963

DUŠIČKOVÁ PROMLUVA

Jedním z nejkrásnějších svátků, které v naší církvi slavíme, je den Dušiček, všech věrných zemřelých, jak bývá oficiálně nazýván. Je zasvěcen všem zbožným mrtvým bez rozdílu, chudým i bohatým, dětem i dospělým, slavným i neznámým, a je to tak správné, protože smrt nelítostně stírá všechny hranice a přehrady dělící lidí mezi sebou během života. Rovněž Vaši drazí zesnulí jsou v tomto svátku zahrnuti a ve všech katolických kostelích celého světa též jim věnuje kněz při mši svaté pietní vzpomínu a vprosouje jim od Boha věčný klid a odpočinutí.

Sama doba, do níž tento svátek spadá, je velmi příhodně zvolena. Právě listopad je údobím, kdy u nás doma v přírodě vše uvadá, chýlí se ke konci a připravuje se na zimní odpočinek. Vše krásné, co jsme v ní obdivovali, mizí. Příroda splnila svůj úkol, dala uchrát, vyžít se a přinést užitek všem svým plodům. Nyní již vyčerpala svou energii, je unavena, chystá se ke spánku. Dni se krátil, teplé a klidné sluneční paprsky zatlačuje studivý vítr, déšť a mlha, vše nabývá rozmazených, šedě neurčitých, vlhkých forem. I do našich srdcí se občas, ač se tomu bráníme, vkrádá jakási dříve nevnímaná tesknota, skličenost a ponurost. Co nám dříve připadalo důležité, zdá se nám pojednou v některých chvílích naopak bezvýznamné, někdy i přímo nicotné. Uvědomujeme si náhle, že i člověk, třebaže je pánum tvorstva, je podroben věčným a neměnným zákonům života a smrti, růstu a umírání, síly a slabosti, které Bůh stanovil celé přírodě, všemu co stvořil. Již samotný název nynějšího měsíce vyjadřuje hlubokou symboliku. Listopad – uschlé, zimomřivé se třesoucí listí, bezbranné proti útokům větru a bezvládně padající k zemi, do svého hrobu. Lidský život má také svůj listopad, stejně jako má své jaro, svůj máj.

Všimněte si spadlého i padajícího listí, až budete v tichém zamýšlení stát nad hrobem svých zemřelých rodičů, sourozenců nebo příbuzných. Kolik přirovnání napadá člověku v takovém okamžiku! Vidíte např. jak náhlý závan větru žene nespořádané chomáče listí po hřbitovní cestě. Jak mnoho lidí je podobně hnáno a bezmocně unášeno životem bez jasného cíle. Kde a jak skončí? Snad v některém tichém koutku v závětří, kde jim bude prpráno klidně v pokoji dězít, snad v nějaké špinavé louži, kde budou pošlapány nohama jiných, silnějších. Anebo pozorujte zbylé listy na stromech. Jsou listy, které nechtějí spadnout, brání se, zmítají se ve větru, bojují zoufalý zápas, a nakonec přece prohrávají a padají s divokým vířením, projevujíce ještě

ve vzduchu při pádu svůj odpor. Jsou však také listy, které padají klidně, ve chvíli bezvětří, jakoby se samy rozhodly, dopadají měkce, tiše, dokonce s jakousi velebností na suché, hecbe vystlané místo, jakoby si je předem vybraly pro svůj odpočinek. Některé listy jsou ošklivé, svraštělé, špinavě skvrnité a proděravělé, budí v nás nechut ještě když visí na stromech, hnijí již před svým pádem a přece se posledními zbytky sil křečovitě drží holé černé větve. Nepodobají se ^{tvářeným} zlým, bezcharakterním lidem, kteří zřetelně vidí blízký, neodvratný konec a přesto se mu nechtejí podrobit, odmítají si přiznat, že již nadešel jejich čas a přejí si stále žít tak, jako když byly v plné zelené síle, třebaže nyní všechnu svou životnost již vyčerpali? Jsou však i listy, které leží na zemi mezi jinými a upoutají naši pozornost svou mrtvou krásou. Jejich barva je sytě červená či žlutá, tvary jemně vymodelované a přece výrazné, všechny žilky spolu dokonale harmonují. Takový list pozorně zvedneme, pečlivě otřeme, uložíme do knihy a těšíme se pak soumrknosti jeho forem a něžným odstínenem jeho barvy. Dokud ševelil na stromě, ničím se nelišil od svých druhů, po žádné stránce nevynikal nad ostatní. Za života byl nenápadný, nikdo si ho nepovšiml. Potřeboval teprve zvadnout, spadnout a zemřít, aby se stal krásným a přitáhl k sobě náš zrak. Není tomu často tak i s životy našich drahých, hlavně rodičů. Dokud byli naživu, všechna jejich péče a starost o nás se nám zdále něčím naprostě samozřejmým, nutným, nazasluhujícím zvláštního uznání. Až nyní, po smrti, nám vzpomínky jejich postavy zjemňují, produševňují a jako žilky na listu vylišovaném v naší paměti vystupují do popředí jednotlivé jejich dobré vlastnosti, skutky, a s nimi bohužel i naše vlastní dřívější netečnost a nevdék.

Nekdo může namítnout, že takové myšlenky vzbudí melancholickou, smutnou náladu, které se v dnešní pohnuté době lidé nesmí poddávat. Ani takové rozpoložení mysli však občas neškodí. Je nutno si čas od času uvědomit, že není pouze každodenní všední život se svými běžnými drobnými starostmi, nýbrž že i tento život, tyto jednotvárné starosti a neustálé pachtění se za něčím, mají v šerém pozadí i svůj určitý hlubší smysl a cíl. Možná, že právě takové myšlenky zasejí ve vašich srdečích i semínko dobrého předsevzetí a touhy po jakémisi zvnitřní vlastního života. Není vyloučeno, že toto semínko se ujme, poroste, vyvolá další, hlubší a vzdnešenější myšlenky a způsobí nakonec i radikálnější změnu k dobrému v celém způsobu života.

Na závěr bych ještě rád připojil jednu malou radu a jednu skrovnnou prosbu. Můžete-li, zajděte tento den ke hrobům svých milovaných navečer, za soumraku. Účelem návštěvy hřbitova není jen položit na hrob kytičku, pokřížovat se a rychle opět odejít. Věřím pevně, že, budete-li procházet po

svatém poli v polotmě, mezi světélky svíček, rozsetými a nesměle blikajícími na jednotlivých rovech, za velebného, ničím nerušeného ticha, vyvolá ve vás tento pohled a celé prostředí pocit něčeho dosud neznámého, neprožitého, tesklivého a zároveň vznešeného. Pak teprve se zadumejte nad místem posledního odpočinku vašeho drahého. A až se budete vracet, zastavte se na chvíli u některého zanedbaného hrobu, ke kterému nikdo nechodí a pomollete se krátce k nikdy nepoznané osobě v něm pochované, třeba jménem ~~nás uprostřed~~^{vysílačku} líků, kteří nemáme možnost ozdobit dnes rovy svých nejbližších a můžeme daleko od vlasti pouze vzpomínat.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Sv.Otec Pavel VI. sloužil v sobotu na svátek Všech věrných zemřelých mše svatou v bazilice sv.Vavřince, která stojí při římského hřbitově Campo Verano. Přepravil žě jako římský biskup má poměr nejen k živým, ale i k zemřelým. Vyobrazil je k modlitbě za všechny zemřelé, zvl. za ty, kteří položili život za naši svobodu. Sv.Otec vzpomněl běkolika epizod z II.světové války, mj. návštěvy, kterou vykonal v čtvrti sv.Vavřince spolu s papežem Piem XII. po bombardonáví 19.července 1943. Při mše svaté Pavel VI. též rozdával sv.přijímání věřícím. Po mše svaté se stoupil do krypty baziliky a pomodlil se u hrobu papeže Pia IX. U hlavní brány ke hřbitovu se Pavel VI. pomodlil modlitby za zemřelé a udělil jim své kněžské požehnání. - Ve večerních hodinách sv.Otec sloužil poslední ze svých tří mší svatých v bazilice sv.Petra

Dne 15. října 1963.
 Brdo. ke sv. liturgii zde mluví kardinál sv. Petru. Mše svatou pro ně bude sloužit kard.Pizzardo, prefekt kongregace pro semináře; latinské kázání pronese mons.Dino Staffa, sekretář kongregace. Po mše svaté se bohoslovci jménem všech bohoslovů celého světa společně pomodlí zásvětnou modlitbu ke Kristu nejvyššímu a věčnému veleknězi. Oslavy výročí vydání dekredu o seminářích vyvrcholí v pondělí na svátek sv.Karla Boromejského. V ranních hodinách bude v bazilice sv.Petra mše svatá a v odpoledních vzpomínková slavnost; při ní promluví polský kard.Wyšinski.

Sv.Otec poslal arc. z Saigonu mons.B guyenovi van Binhovi telegram, kterýmu vyslovuje svou soustrast nad událostmi, které stihly vietnamský národ.

Sv.Otec ho ujistuje svou modlitbou na úmysl, aby Vietnam překonal i tuto zkoušku a mohl v pokoji a svornosti pracovat k blahobytu občanů. Příští sobotu o půl deváté večer sv.Otec pronese krátké italské rozhlasové poselství. Připojí se tak k podnikům konaným v rámci Dne díkůvzdání, jak jej pořádají italské spolky kat.dělníků a rolníků.

ústav pro studium
totalitních režimů

Vdupej - byl k nám řečen název "kátek Goli". Srp. a zemřel, taky kde všechno.
byl jeho jméno kátek - kátek.

~~Blažene~~ svatý Leonard Murielado - přítel mládeže

Narodil se v Turině 26. října 1828 z dobře situované rodiny. Studia začal u piaristů v Savoně. "Naldo", jak mu říkali, vynikal nejen prospěchem, ale též veselostí a zbožností. Byl chloubou rodiny. Slibná budoucnost se před ním otevírala. Duchovní rádce ~~JKK~~ před ním otevřel jiné obzory, duchovní, vyšší. Šťastně překonal všechny překážky. 6. listopadu 1845 vstoupil do semináře v Turině. Za 6 let byl vysvěcen na kněze. Jedni mu radili, aby šel za profesora, jiní, aby se dal do diplomatické služby. Jedenho dne, bylo to v zimě, spatřil hadry oděného chlapce ležet na zemi: dělal komínka, aby pomohl své matce nasytit sourozence. Murielado ho vzal pod svůj plášt a zavedl ho k sobě. Ten den ~~JKK~~ svatý Leonard ^{sv. život} nový směr: bude pracovat mezi chlapci, opuštěnými chudými.

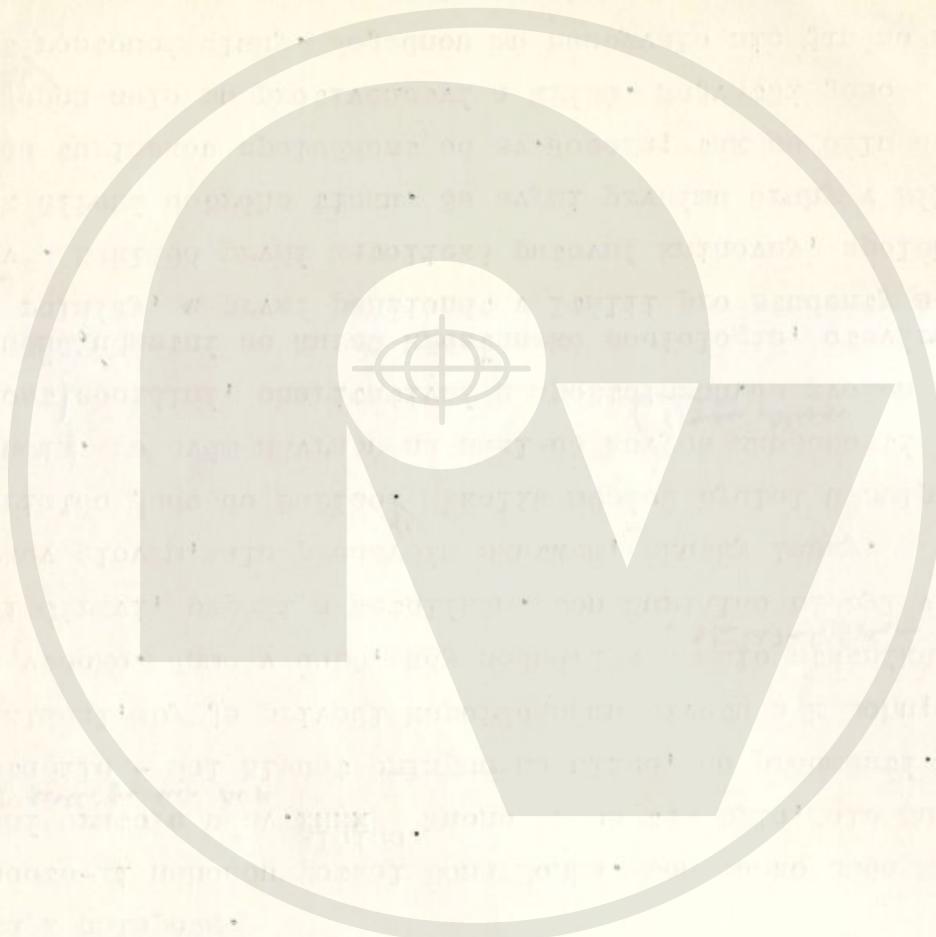
Začal se zajímat o poslíčky u obchodníků, o učně, o posluhující v rodících se továrnách, o komínky, o všechny, kteří sotva ^{školu} viděli, a už museli pracovat. Vždy ve čtvrtek ~~šel~~ ^{dohrad} do polepšovny; později i do Žalářu ho zavedla jeho láska k chlapcům.

R. 1857 chcete-li náhodou potkal Dona Boska. Don Bosko žádá Murielada, aby se ujal vedení Cratoče u sv. Aloise. Mnoho práce tam bylo, ale Murielovi jako by to nestačilo - šel hledat chlapce na ulice, do předměstí. Nové podniky pro ně zakládal, aby je přivedl kspořádanému životu a k Bohu; ze své peněženky platil všecko. Jsme v době, kdy zednáři a nemálo státníků ustavičně útočilo proti Církvi, papeži a katolíkům. Don Murielado si byl vědom, co dělá - hájil Církev slovem, ale především skutkem, skutky lásky.

R. 1865 Murielado jede do Paříže. Několik měsíců bydlel u sulpiciánů (na doplňovací studia). Po svém návratu na základě nových zkoušeností ještě rozšířil svou (činnost) sociální, charitativní a apoštolskou. Je zvolen rektorem Díla na pomoc učnů, účastní se kursů křesťanské sociologie, otevřá dnužstvo pro venkovské rolníky, a první penzionát v Itálii pro studenty a dělníky. Nazval jej "Domov". Zakládá první katolické putovní knihovny, spolek sv. Karla Boromejského k šíření dobrého tisku. Se svými prvními druhy v Díle na pomoc učnů zakládá turinskou společnost od sv. Josefa; tak se dílu dostalo pevného základu. Nescházelo mu protivenství a kříž. Největší jeho starostí bylo, jak platit rostoucí dluhy. Nejdou mu nezbývalo nic jiného než prosit o almužnu pro své učně u bran kostelů. Bylo zde též nepochopení ze strany těch, kdo se hrozili, jak ~~JKK~~ kněz tak schopný a nadaný muže vést takový život.

Byl remeđeb, zkušen, když pro měně, měl pro uchádky výhodu a jinou, když k tomu mě rást.

nového pro kat. mluvčí dřív, když myslíte. Tím se

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

emo. Léval Murialdo M. děl. svět. mniší pustká - musí být postřík všechno. Všem všechny a všechny m. p.

19. března 1873, na den sv. Josefa, byla jeho společnost oficiálně založena:
sv. Josef je nebeský ochránce dělníků a vzor vychovatelů. Zápal plíc r. 1900
ho sklátila do hrobu. To už jeho společnost měla své domy v řadě italských
krajů. "Murialdo hledí proinkout do vělkých sociálních změn Piemontu - jsme
na začátku průmyslové revoluce." Byl si vědom důstojnosti dělníka a jeho osob-
ní svobody. Chtěl zvítězit nad nevědomostí - proto založil Dílo na pomoc učňům
Chtěl zvítězit nad osamocením, proto zakládá družstva a svépomocné organiza-
ce. Chce přenoci bídou. Murialdo pochopil, že přichází nová doba; viděl nebezpe-
čí politické a sociální činnosti. Tak o Murialdovi píše profesor pedagogiky
na Katolické universitě v Miláně Corrado Corghi). Jen jeden příběh z Murialdova
života: R. 1891 se konalo v Turině zasedání vedoucích Katolického italského
hnutí. Jeden z nich jménem skupiny katolické aristokracie a borgesie pojmenoval:
"Zdá se, že i Církev se stává socialistickou." - "Nejde o socialismus, pře-
rušil ho Murialdo, "jde o Váli papeže a o sociální spravedlnost. Chudí, dělní-
ci nemohou čekat do nekonečna. Dělníci a venkovské jsou v nebezpečí, že se sta-
nou kořistí socialismu, který oddaluje od náboženství. Encyklika Rerum novar-
rum nám naznačuje prostředky, jak tomu předejít, odporučí nám založení kato-
lické organizace dělnické. Křesťanství a Církev mají jak vyřešit sociální
spravedlnost, ale bohužel příliš mnoho katolíků nevědí, jak sociální spravedlnost
uvést ve skutek, nebo dokonce to nechtějí."

Brzy po smrti Dona Murialda byl zahájen jeho proces blahořečení. R. 1951 papež
jan 23. dekretem kongregace obřadů prohlásil, že Murialdo měl základní křes-
ťanské ctnosti v stupni hrđinném. Začátkem října Pavel VI. schválil dvě zá-
zračová uzdravení připisované přímluvě tohoto služebníka Božího a vydal dekret

Tu, že lze přikročit k beatifikaci.

Nedělní slavnost v bazilice sv. Petra ukaže světu, že i Církev a její pracov-
níci se zajímají o osud dělnické třídy; ukaže též, jakými prostředky ona
pracuje k pozvednutí jejich životní urovni: z jedné strany pomáhá těm, kdo
její pomocí potřebují, ale současně hledí přesvědčit zaměstnance katolíky
že je jejich povinností dát zaměstnancům co káže spravedlnost. - ~~Dok. čas.~~
~~ni je jí pověřit objektivní hodnoty, již C. umí. Stolní opak mluví o jistém způsobu~~
~~přístupu k dělnickému hnutí. P. Leonida M. umí, že C. tak dělá. - ~~Lidové děln~~~~

~~přístup k dělnickému hnutí. ~~P. lidové děln~~ ~~nechá, že mluví h. h.~~~~

x žádost mě dnes dle v Melii, Auguste Braulti, Číh, Egeru a k. k.
na 470 jistého půtního odkazu když jde.

A ještě jistě : a i v tom, že L. M. nechává jistě ho písmo o
jistě pro mě mít všechny své, když zavírá a mě stále jistě
o svobodě svobody měl jistě mít mnoho mluvení. Než jsi řek vše a
že L. M. ji je spou.

—

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

jich sjelo z itálie i jiných zemí - celý svět byl zastoupen prostř. boho-

V neděli a pondělí patřila slovců z římských národních kolejí sv. Petra bohoslovčům. Na 7000 se sjelo

Tisk na vše
266/1
k oslavě 400. výročí vydání dekretu o založení seminářů; dekret vydal Tridentský koncil 15. července 1563. Oslavy tohoto výročí tvořily slavné bohoslužby v neděli a v pondělí dopoledne a pak vzpomínková slavnost v pondělí odpoledne, při níž promluvil polský primas kard. Wyšinski. V neděli v poledne bohoslovci kráceli v průvodu do baziliky sv. Petra. U papežského oltáře sloužil pro ně mše svatou kard. Pizzardo, prefekt kongr. pro semináře. Při ní projevlatinské kázání tit. arcibiskup mons. Dino Staffa, sekretář kongregace. Mluvil o nutnosti kristocentrické zbožnosti, a vnitřního života a velkomyslného odpoutání se od světa jako základech kněžského života. V Kristu, jehož kněz je jakoby prodlužováním v čase a prostoru, seminaristé mají nalézt vzor a zdroj veškeré svatosti; mají ne tak následovat zevnější události ze života Božského spasitele, jako spíš upřímně a opravdově na sobě odrážet jeho vnitřní smýšlení. II. vat. koncil, končil mons. Staffa, usiluje o ozivení víry a pravých křesťanských mravů v naší dnešní společnosti; své zraky upírá i k vám, kteří budete hlavními činiteli při duchovní obnově, tak horoucně žádané vašimi arcipastýři. Bude následovat po tomto koncilu podobně jako to bylo po koncilu Tridentském krásné jaro kněžské svatosti? Církev a nesmrtné duše očekávají od vás odpověď. Po skončení mše svaté všechny 7000 seminaristů se nahlas modlilo zásvětnou modlitbu ke Kristu nejvyššímu věčnému veleknězi.

- V pondělí dopoledne sestoupil mezi bohoslovce do baziliky sv. Petra sám sv. Otec. V italské alokuci mluvil o pohnutkách povolání ke kněžství, o jeho charakteristických známkách a o jeho významu. Sv. Otec pravil úvodem, že považuje přítomné bohoslovce a v bohoslovčích všebec výkvět dnešní mládeže která se dovede otevřít pro pravou lásku a si ji též dovede zvolit. Dílo spásy se nenaplní ve světě a v čase bez prostřednictví lidí, kteří uskutečňují plán spásy, jak jej pojala nekonečná Boží láska. Rozšíření evangelia Bůh učinil závislým na počtu a na horlivosti kněží. Proto povolání ke kněžství má nesmírný význam. Jde to o spásu lidí. A sv. Otec nazval blaženými, šťastními přítomné bohoslovce, kteří se dovedli nadchnout pro tento ideál. Jít za kněžstvím znamená dnes oběť, opak popularity, zřeknutí. Znamená dát přednost vnitřnímu životu před vnějším, zvolit si ^{střízlivý život a} ~~život a~~ dokonalost; znamená naslouchat náříkajícím hlasům ze světa, hlasům duší, dětí, trpících, lidí bez kudu, ~~duševních~~, vedení, lásky; znamená pochopit těžkou ale úchvatné poslání

Církve, která dnes víc než jindy učí člověka, jaký je smysl jeho života, a rozvíjí před věřícími úžasné, nevypověditelné bohatství lásky Kristovy. Žádné jiné obzory života neposkytuje opravdovější ideál, více velkomyslnější lidštější, světější než pokorné ~~xx~~ věrné povolání ke Kristovu kněžství. Závěrem sv.Otec opakoval, že i dnes je Církev schopna ^{cho} vykázat schopné, svat kněze, a vybízel je ještě jednou k velkomyslnosti a poslušnosti svých církevních představených. - Ranní slavnosti bylo zase přítomno více než 6000 bohoslovů, dále 44 kardinálů, mnoho koncilových otců, členové ~~xx~~ vat.diplomatic kého sboru a mnoho věřících. V odpoledních hodinách se konala vzpomínková slavnost. O dekretnu Tridentského sněmu o seminářích a o jeho dějinném významu promluvil polský primas kard.Wyšinski. Zase byl přítomen sv.Otec.

V rámci oslav 400. výročí dekretnu o seminářích sv.Otec vydal apoštolský list začínající slovy Summi Dei Verbum - Slovo nejvyššího Boha. Znění tohoto ap. listu uveřejňuje dnešní L'Os.Roamno. Sv.Otec v nem ^{l Date} píše o povinnosti vytvořit sociální ovzduší, které je příznivé rozvoji kněžského povolání, o podstatě a hlavních známkách, o nebezpečích, která mohou ohrozit správnou ^{jeho} výchovu boslovů a konečně o stránkách, jež vytváří opravdový kněžský charakter. Sv.Otec končí výzvou ke kněžím, aby usilovali o svatost, a to o svatost vyšší než je svatost laiků a řeholních osob; kněze nabádá k vytrvalosti ve službě Bohu a Církvi. Poslušnost a věrnost Božímu volání jsou nevyhnutelné pro toho, kdo chce spolupracovat s Kristem na záchrane duší a zajistit si oslavu ve věčné blaženosti. ^{urk} Sv.Otec se ~~tež~~ zmiňuje o velkém významu, který seminář měly jak pro katolickou reformaci tak vůbec pro výchovu kněží. Všichni ~~kněží~~ členové Církve se mají o osud seminářů zajímat a přispívat k jejich blahodárné práci: modlitbou, almužnou činem. Latinský text ap.listu naši posluchači kněží mohou slyšet v našich latinských vysíláních.

Ap. lit. bude mít jistě pravidlo v jeho základním pořadí

ústav pro studium
totalitních režimů

(X) kat. so iálního průkopníka v posledních desíti letích m.st.

266/3

V neděli dopoledne se konala v bazilice sv.Petra slavnost blahořečení sl. Božího Leonarda Murielda, zakladatele tzv. turinské společnosti od sv.Josefa; zemřel 30. března 1900 ve věku 72 let. V ranních hodinách byl přečten ap.list, kterým se dovoluje úcta nového blahoslavence, z jeho obrazu nad hlavním oltářem a bránou byla sňata rouška a celebrant kard.Marella uačal děkovné Te Deum a první slavnou mši svatou k jeho cti. V odpoledních hodinách zavítal do baziliky sám sv.Otec, aby byl přítomen krátké pobožnosti ke cti bl. Leonarda Murielda a aby k poutníkům, kteří přišli na beatifikaci pronesl krátký proslov. Nejdříve se dotkl života nového blahoslavence: málo mimořádných událostí najdeme v něm, byl to život tiché práce a modlitby, život plný činů lásky k bližnímu, k mladým chudým dělníkům. Nové a nové společnosti v apoštolátu lásky k bližnímu jsou důkazem životnosti Církve; potřeby Církve a apoštolátu jsou nekonečné, nikdy nestačí to, co už existuje, a ani nebude stačit. Život bl. Leonarda Murielda nám ukazuje znova sociální lásku Církve; když ~~vznikala~~ moderní průmyslová revoluce a se vytvářela jako její následek dělnická a proletářská třída, Církev nemá hlučné manifesty, aby šířila revoluční emancipaci dělníků, kteří trpěli nedostatek, C. ihned poskytla, ~~aniž~~ čekala na příklad, na upozornění ze strany druhých svou láskyplnou, pozitivní, trpělivou, nezištnou pomoc chudým, ~~Y~~ obklopila je pochopením, láskou, hleděla jim dát vyšší stupeň kultury; připravovala jim cestu k jejich ~~povýšení~~ sociálnímu; učila vykonávat moderní práci, ~~tolik~~ ~~zákryvy~~ zádanou, ale tak často uměle proniknutou neklidnými vášněmi, s láskou a zrušností, s důstojností a vědomím, že práce má svůj význam a cenu nejen pro časný život, ale pro duchovní, když je spojena s modlitbou a vírou, když je ozářena a požehnána příkladem Kristovým, sv.Josefa, jenž byl před světem otcem Krista pána, jeho starostlivým ochránce, pokroný a velký dělník. I tento šik blahoslavených a svatých, kteří se zasvětili do služeb lidu, je výmluvným a pozitivním projevem sociologie Církve. Církev nám ~~dnešním~~ ~~xxxx~~ blahořečením mluví o živých a dosud neukojených potřebách naší společnosti. Vyzývá nás, abychom dali člověku a zvl.tomu, který pracuje materiálně, první pozornost v složitém komplexu činitelů hospodářské produkce a sociálních pokroku. Odhaluje nám své srdce plné ~~blahoslovnosti~~ ~~xxxx~~ a ucty k pracujícím třídám, otevírá před námi poklady své činorodé lásky pro záchrana, radost, lidskou a křesťanskou výchovu studující, zemědělské i dělnické mládeže.

V neděli vpoledne sv.Otec jako obvykle se pomodlil Anděl Páně s věřícími shromážděnými na náměstí sv.Petra.Věřící zval aby v modlitbě se spojili se všemi nemocnými, kteří dnes obětují svá utrpení a modlitby na zdar koncilu. Modleme se k P.Marii, aby těmto nemocným, jestli je to podle Bížich úradků vyprosila ~~zdraví těla~~, ale především budeme prosit P.Marii, aby pro ně vymohla zdraví duše, a schopnost učinit utrpení užitečné a cenné.Jeden ze způsobů, jak učinit utrpení užitečným je spojit je s Kristovým křížem dát mu zvláštní úmysl.Krátká audience sv.Otce stojícího v okně své pracovny s věřícími na náměstí sv.Petra skončila papežským požehnáním.

**ústav pro studium
totalitních režimů**

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Po přestávce 5 dnů se v úterý dopoledne konalo 60. všeobecné zasedání, 24. druhého údobí koncilu. Bylo přítomno 2107 koncilevých otců. Mši svatou k Duchu svatému sloužil chaldejský patriarcha z Babilónu Jeho Blaženost Pavel II. Čejko; chaldejského obřadu užívá asi 250 000 katolíků žijících především v Iránu, Iraku, Egyptu a j.zemích středního Východu. Jako liturgické řeči se užívá aramejština, obcovací řeči ^{v Palestíně} za dob Krista Pána. Začala diskuse o předloze o biskupech a řízení diecézí. Uvedl ji kard. Marella, předseda příslušné komise, a biskup ze Sgni v Itálii (mons. Carli). Toto schéma má ráz více praktický: to co schéma o Církvi a zvl. jeho II. kapitola stanovily na úrovni dogmatické, má v tomto schématu svůj odraz ve vypsání práv, pravomoci a povinností. Schéma se skládá z úvodu a 5 kapitol. V úvodě se praví, že nejvyšší zákon Církve je spása duši. Biskupové v první řadě uskutečňují toto poslání, veškerá jejich činnost má k tomu směřovat. V první kapitole je řeč o vztazích mezi biskupy a římskými kongregacemi. Tyto vztahy mají být od nynějška prodchnuty snahou o decentralizaci: řada pravomocí, dosud vyhrazených Sv. stolicí nebo východním patriarchům, stane se právem všech biskupů. Římská kurie má pomáhat biskupům v řízení diecézí, biskupové mají mít vědomí, že se účastní řízení světové Církve. Schéma pak vyjmenovává několik praktických aplikací zásad, které byly proneseny za teologické diskuse o vztazích mezi primátem a biskupským sborem. - V dalších kapitolách je řeč o pomocných a světicích biskupech; v třetí o biskupských konferencích, o prehlédnutí hranic diecézí a církevních provincií a konečně o zřízení nových farností a úpravě farností už existujících. Schéma má dva dodatky: seznam praktických pokynů, jak provádět všeobecné zásady; přání stran spolupráce mezi biskupy a římskou kurii. V diskusi o úvodu k tomuto schématu o biskupech a řízení diecézí promluvilo 12 koncilevých Otců. Tak kard. Lienart z Lille si přál, aby schéma bylo přepracováno podle výsledků diskuse o schématu o Církvi. Není v něm řeč o tom, že by biskupové mohli být účastní spolu s papežem řízení Církve - sám sv. Otec v řeči k členům římské kurie něco takového nevylučoval. Schéma by mělo být doplněno novou kapitolou o vztazích mezi papežem a biskupským sborem. Kard. Gómacias z Bombaje si přál zmínu o tom, jak kurie může pomáhat biskupům řídit správně diecéze. Mons. Gargitter z Brixenu žádal, aby schéma prohloubilo základní otázky, jako jsou význam a úkoly římské kurie, decentralizace v řízení Církve, zmezinárodnění kurie a biskupské konference. Také

Johanní měs. až vznikloho listu nyní znovu nazývám ne kdyžm se jedná o jeho
jednotlivé díly ne mohu nazvat. Kdysi se byl nazýván „Jeho Veličenstvo“ a byl jím
právoduchem městském. Je takový svobodný, jehož vlastnosti jsou
zřejmě, ale ztělesně společnost. Aneb ve svobodě může být vždy město, kde může
být svoboda, až mohl slavný myslitel hrdinovému působit i při vlastní
svobodě.

Když mě vlnily těžko do města charonika, do ^{opaků}, kde když
měly mít za svého dlejšího chlív, ~~takže~~ ^{je} mít mít mít mít mít mít mít mít mít
dle když.

Člen říši v čtu teče, když mě mluví o tom, jenž je 1¹ bystechu svobod
(dle druhé)

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

jini biskupové žádali, aby schéma bylo upraveno v duchu nauky o sboru biskupů, k níž se hlásí tři čtvrtiny koncilních Otců, jak ukázalo m.t.hlasování. V diskusi se bude pokračovat v následujících zasedáních.

Závěr oslav 400. výročí vydání dekretu o založení seminářů tvořila v pondělí večer vzpomínková slavnost v bazilice sv.Petra. Byl přítomen sám sv.Otec. Hlavní proslov pronesl polský primas kard.Wyšinski.Kard.Wyšinski rozvedl dekret De Reformatione, podal krátký přehled diskusí, které předcházely přijetí dekretu, a pak mluvil o založení prvních seminářů v tehdejším Polsku, Francii, Německu, a ukázal, že seminářem musíme připsat rozkvět katolické výry v celé Evropě 17. a 18. století. Kard.Wyšinski pak mluvil o významu seminářů pro Církev. Zvláště se dotkl některých predpisů Sv.stolice pro semináře z poslední doby. Dnes všude ve světě je vyšší stupeň kultury - i nastávající kněží se tomu mají přizpůsobit. Nemají pravdu ti, kdo říkají, že třeba od základů reformovat výchovu bohoslovů, kteří by chtěli zrušení seminářů a výchovu bohoslovů ve světě. Jistě, jejich výchova se má dít se zřetele k jejich budoucímu apoštolátu; dříve než budou moci kázat, musí se sami učit Politikové chtějí, aby kněží byli vychováváni se zřetelem k zemi v níž budou pracovat; ale tu by se mohlo vyskytnout nebezpečí, že by se dál nátlak na kněze, aby sloužili pomíjejicím zájmům jedné strany, která ne vždy odpovídá duchu evangelia a nejednou ani není ve shodě s přirozeným právemti kdo slouží Pánu, mají podávat svědectví pravdě. Jistě výchova v seminářích se musí při způsobit různým zemím. Kard.Wyšinski se zmínil o výchově po stránce sociální. Příprava nastávajících kněží má stát na 4 pilířích: na jednotě s Nejsv. Trojici, jednotě s Církví, jednotě s biskupem a jednotě s Božím lidem.

Kard. Wyšinski končil svůj skoro hodinu trvající latinský proslov slovy hodudu a oddanosti sv.Otci Pavlu VI. - *Dmítele k, již skončíte závěr slavnosti o kněžích*

Sv.Otec přijal v slavnostní audienci nového vyslance republiky Indonézie u Sv.stolice J.Exc. Mohamada Nazira Isu, Datuka Basu Nana Balimo; ten sv. Otci odevzdal své pověřovací listiny. Nový vyslanec vykonal též návštěvu u vatikánského státního tajemníka kard.Cicognaniho.

Dnešní vat.deník L'Os.Romano věnuje vzpomínce ~~z 5.listopadu 1943.~~ z 5.listopadu 1943. Tehdy na území vat.státu byly spuštěny 4 letecké bomby, které způsobily značné materialní škody, třebaže nedošlo k žádným obětem na životech. Římský lid v následujících dnech 6. a 7. listopadu se shromáždil na náměstí sv. Petra aby papeži Piu XII. vyjádřil svou účast. Státní sekretariát tehdy pro

testoval u vlád válčících států a žádal, aby byli zjištěni ti, kdo bomby spustili. Vyskytlo se více vyšvětlení, z nichž několika se dostalo v následujících letech potvrzení. Po skončení války Sv. stolice nijak nenaléhala, aby byla zjištěna pravda, neměla v úmyslu dát látku k polemikám a nenávisti. Pius XII. se zmínil o bombardování až půl druhého městice později. Pravil, že bylo připravováno, že bylo málo čestně a účinně zakryto záclonou anonymity. že to bylo těžko překonatelné znamení, ukazující stupeň duálního zmatku a mravního úpadku svědomí, do něhož někteří svedení upadli.

• b) pro výroční zpěvácké konference v Paříži 11. prosince
23. prosince večer v Svatém.

Smetaný Mgr. M. Du pochla ar. z Hesí ve Vídni mnoz. Vys Druh
Thucovi & m. sl., jenž stál před množstvím.

• c) měsíc po prvním jdeho dobrodružství z Longcenu, když bylo potvrzeno možné
průval a mohl přepravovat v Vajnaru. k. Du si ho dal záruku,
že nejdříve počít s tím, když bylo alespoň 30 měsíců.
Světového počít s tím, když bylo alespoň 30 měsíců.
Mohl mít kom. ^{účast} a dovolit mu toho a obous pozor, až mohl
převést v hodoninské studií.

• f) z něj, když došlo ke jinému - státu. Je počít s tím, když mohl
mít a nezávisle na vývoji a také jenom ČS mohlo mít vlastní
metod. Jako jde o jinou politickou, která překazí, a vzhledem
k ČS - te počít s tím, když mohl mít vlastní, všeobecné, mohlo, když mohl mít vlastní
ještě přesně určeno, když a jeho autorita ~~ještě~~ tam, když mohl mít
vlastní počít s tím, když mohl mít vlastní ČS s počít s tím, když mohl mít vlastní.

Středečnímu všeobecnému zasedání II.vat.sněmu bylo přítomno 2136 koncilní Otců. Dříve než začala vlastní práce, gen.tajemník mons.Pericle Felici oznámil, že včera a dnes zemřeli dva koncilní otcívé: biskup ze Zhořelce mons.Ferdinand Piontek,který spravoval západní část diecéze vratislavské a arcibiskup z ~~Mannix~~^{elbournu} mons.Daniel Mannins ve věku 99 let.Koncilní Otcové se za pokoj duše obou svých spolubratří biskupů pomodlili řád De profundis.V diskusi o schématu o biskupech a řízení diecézí v jeho celku promluvilo 18 biskupů.Zmínky zaslhuje diskusní příspěvek kard.Königa z Vídně přál si aby už v úvodu se řeklo něco o biskupském sboru a látka poněkud jinak sestavila.Navrhal,aby se do schématu zařadila slova, že je vhodné čas od času svolat zástupce biskupských konferencí,aby přispěly k řízení Církve.Střed Církve by tak byl spojen s periferií, zvl.z misijními oblastmi.Jednou z hlavních zásad vztahů mezi papežem a biskupy je ~~zásada~~^{solidarity}. Třeba tedy více důvěřovat biskupským konferencím;některé biskupské konference jako v USA, v německých zemích pracují velmi pěkně;biskupové jsou vázáni uposlechnout rozhodnutí konferencí jen morálně, ne právně. Kard. Alfrink si přál novou kapitolu o účasti biskupů na řízení celé Církve dalo by se tak prostřednictvím nějakého orgánu,poradního pro papeže. To by byl viditelný prvek společenství a jednoty Církve, posílil by ~~viditele~~^{ustřední} moci v době, kdy povstávají národní biskupské konference.Rímská kurie by pak nebyla prostřednicí mezi papežem a biskupy, nýbrž spíše správní a výkonné orgán papeže a biskupů. Církev, pravil kard.Bea, je živé tělo, v něm každý úd má svůj úkol a všechny pracují k společnému dobru.Také patriarcháty biskupské konference a rímská kurie mají pracovat k společnému dobru; jiné v každé společnosti autorita nesmí nahrazovat funkci údů, jen doplnit to, co údy snad nejsou schopny vykonat.Biskupové mají svou pravomoc, skoro by se dalo říci nezávisle na hlavě, již je papež a jeho pomocné orgány Kard.Bea proto také navrhoval vytvoření jakéhosi poradního sboru ~~zakládání~~^{složeného} u biskupů celého světa.Mělo by to význam i po stránce ekumenické:velmi často se vyskytnou stížnosti vůči kurii,že touží po moci,že je byrokratická atd.Na tyto obžaloby třeba odpovědět skutky, respektováním svobody a autority biskupů.Dominikán kard.Browne žádal,aby se počalo s formulováním praktických důsledků nauky o sboru biskupů;tato nauka ještě není koncilem přijata. Mons.Schäufele z Fryburku v Nemecku žádal aby schéma bylo doplněno články o pomocných a světících biskupech a jejich pravech. Jeden italský Biskup

si přál zmísku o svatosti biskupů, o lásce biskupů k papeži, k ostatním biskupům, zvl. pronásledovaným a k odloučeným bratřím. Vztahy mezi biskupy a římskou kurií mají být zakořeněny ^{zákonu} v lasky, který oživuje celé tajemné tělo. Generál dominikánu P. Anicet Fenrandez chtěl v schématu zmísku o jednotě a spolupráci mezi biskupy a řeholním klérem; bylo by vhodné nabádat k založení komisi skládajících se jak z biskupů tak i řeholních představených; už např. existují ve Francii a velmi pěkně pracují. Jako poslední mluvil ukrajinský arc. vých. obřadu mons. Hermaniuk. Bezítim předseda zasedání kard. Suenens vyzval otce, aby se hlasováním vyjádřili, zda povahu schéma jak je sestaveno za vhodnou základnou ^{další} k diskusi o jednotlivých kapitolách, nebo zda "non placet" tj. zda si přejí nové sestavení schématu. Z 2100 hlasujících Otců 1610 se s schématem jak stojí souhlasilo, 477 schéma non placuit. Hned potom ještě patriarcha melchitského obřadu mons. Maxim IV Saigh pronesl svůj příspěvek o první kapitole schématu, tj.

o vlastním hlasu a vlastním hlasu I on navrhoval založení jakéhosi poradního sboru papežova, který by se skládal z patriarchů, kardinálů, kteří jsou sídelními arcibiskupy a dalších vybraných biskupů, určených biskupskými konferencemi. Toto nové posvátné kolegium by se mělo pravidelně scházet. V diskusi se bude pokračovat.

Sv. Otec Pavel VI. udělil ve středu v poledne v papežském paláci obvyklou generální audienci. Zval přítomné a všechny katolíky, aby v sobě živili přesvědčení, že jsou účastní života Církve, jejích bolestí i radostí. Přál bych si, aby každému připomněla tato audienci jeho povinnost, jeho štěstí: i já se musí zajímat o život Církve; i já musím vědět, jaké jsou hlavní otázky, které Církev zajímají, její potřeby, těžkoosti, utrpení, radosti. Někteří katolíci žijí v Církvi a ani nemyslí na to, že patří k Církvi, k tajemnému Kristovu tělu, aniž se zamyslí, že by měli cítit v sobě každou bolest a každou radost Církve. Jestli koncil přinese kromě jiného také toto ovoce, že rozmnozí církevní vědomí, cítění katolíků, pak způsobilo jedno z nejlepších užitků. A tento užitek musí užrat v každém věřícím, v každém z vás, kteří přicházíte do Říma a slyšíte hlas papežův, který vás napomíná: Nikdo z nás nesmí být mimo život Církve; každý křesťan může a má si být vědom jejich velkých problémů. Každý má vědět, že Pán mu dal v Církvi jisté místo, každý musí odpovědět na toto své povolání, poslání, každý se musí cítit ve společenství s velkou světovou Kristovou rodinou. Naše katolická výchova musí kolem nás rozšířit naše obzory. Musíme se dívat na svět jako na Boží pole, na němž i my máme prac-

covat. Uvědomení si problémů Církve a modlitba za jejich šťastné vyřešení dá novou šíři a nové zásluhy vašmu duchovnímu životu, a to vám přejeme. Audience skončila ap. požehnáním.

studijního

Sv. Otec předtím přijal ve zvl. audienci účastníky sjezdu Mezinárodního ústa
středních říd. Ve francouzském proslovu sv. Otec se zmínil o tématu
sjezdu: Pravý humanismus, důstojnost osoby, sociální spravedlnost - tato
slova se často ozývají v projevech Církve k lidem dnešní doby. To znamená,
že Církev nezůstává nejेनou vůči otázkám, která vás zajímají a které zvl.
po svých stránkách rodinných a sociálních zblízka se dotýkají statků rádu
mrvního a duchovního; Církev je ochránkyní těchto statků. Sv. Otec končil
výzvou, aby při svém studiu se řídili moudrými směrnicemi Církve; ta
dovede vidět v sebezapomenutí, v zřeknutí se nebo oběti jediný prostředek
jak způsobit, aby na tomto světě vládla ^{více} bratrství a radosti.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Ve čtvrtek dopoledne se konalo 62. všeobecné zasedání II.vat.sněmu. Bylo přítomno 2155 koncilevých otců. Na začátku zasedání gen.tajemník mons.Felici oznámil přítomným, že dnes zahajuje 101.^{tit.arc.}rok věku mňs.Alfons Carracci. Koncileví Otcové jsou zváni, aby se zúčastnili děkovného Te Deum, které bude v jednom římském kostele. Dříve než začala diskuse - o 1.kapitole schématu o biskupech a řízení diecézí, tj.o vztazích mezi biskupy a římskou kurii - předseda zasedání kard-Döpfner se vrátil k diskusi o schématu o Církvi, která skončila min. týden.O slovo se tehdy přihlásilo ještě 17 Otců;ti se ale zřekli slova, protože už začala diskuse o novém schématě.Kard.Döpfner přečetl jejich jména a krátce shrnul jejich diskusní příspěvky. Šest koncilevých Otců si přálo lepší rozvedení pojmu svatost, např. vyzvednout spojení s Kristem, rozvést povinnost usilovat o svatost i pro členy Církve, kteří nejsou řeholní osoby;definovat svatost způsobem,který více odpovídá textům Písma svatého a vých.Otců; rozvést pojem lásky a mluvit více o panictví a panenství pro království Boží. 11 koncilních Otců podává vážné výhrady vůči složení kapitoly:jedna celá kapitola má být věnována řeholníkům a relace o svatosti vůbec ať je zařazena do kapitoly o Božím lidu.~~Nesouhlasí~~ s definicí evangelních rad;~~podle~~ nich jak povolání k řeholnímu životu tak i nadřazenost stavů dokonalosti není dostatečně rozvedeny. O vlastním tématu diskuse, o vztazích mezi biskupy a římskými kongregacemi promluvilo 18 konc.Otců. Tak např. arménský patriarcha Ignác Petr XVI. Batanian hájil římskou kurii, mluvil o velkých službách,které kurie prokázala papeži a Církvi, neměli bychom nemístnou kritikou poskytovat příležitost k pohoršení. Kard.Ritter ze St.Louis si přál změnu nadpisu kapitoly v nový: O vztazích mezi biskupy a Svstolicí, protože kurie není opravdové právní těleso. Jeden biskup z Indonésie chtěl název O vztazích mezi biskupy a papežem.Mnoho řečníků mluvilo o jakémsi poradním sboru papežově, skládajícím se z biskupů celého světa.Arc. z Florencie navrhoval založení nové ^{ustřední} Kongregace,která by byla nadřízená ~~na~~ ostatní ~~základní~~ církevní orgány a která by řešila otázky jí svěřené papežem. Tak bychom měli opravdový biskupský sbor, jehož předsedou by byl papež;to by byla praktická aplikace pojmu kolegiality, o němž se tolik mluvilo.Tento poradní sbor by byl též viditelným důkazem světového charakteru Církve.Biskup z Palencie ve Španělsku přijal s vděčností, že sv.Otec s Svatá stolice vůbec mají v úmyslu rozšířit pravomoci biskupů;v tomto seznamu by mělo být dovolení dát věřícím možnost splnit nedělní povinnost mše svaté ^{večer} už v sobotu nebo v předvečer svátku.Je nesprávné mluvit o

rozšíření pravomoci biskupů, domníval se polský mons. Kalwa z Lublinu; jde spíše o navrácení pravomocí, které za jistých historických okolností byly biskupům vzaty a vyhrazeny kurii. Jeden biskup z Irska měl dojem, že schema chce umenšit postavu sídelního biskupa, jako by mu vnucovalo pomocného biskupa, žádalo, aby se zřekl své funkce, když dosáhne jistého věku, jako by umenšovalo jeho autoritu a vyzdvihovalo příliš kolektivní autoritu biskupů.

✓ Nekolik biskupů se dotklo otázky jmenování biskupů: měl by být vyloučen jakýkoliv zásah světské moci, jakékoliv právo navrhovat kandidáty biskupů by mělo být odtranteno; koncil by měl požádat vládce různých národů, aby se zřekly těchto a podobných práv, dnes už zastaralých. V diskusi se bude po

koncil mít alej 40 let.

✓ V sobotu večer o půl deváté sv. Otec pronese krátké rozhlasové poselství; připojí se tak k oslavám Dne díkůvzdání, který pořádá v Itálii Sdružení katolických roolníků a delníků.

Ve středu večer sv. Otec pronesl rozhlasové poslestitví ke katolíkům Holandska Ti slaví ve čtvrté svátek svého národního apoštola sv. Viliororda. Blahopřál jim k svátku jejich věrovněsta, který vstoupil na půdu nynějšího Holandska r. 693. Sv. Vilibrod vtiskl hluboko do srdce kat. Holandanů lásku k misiím; tisíce Holanských rodáků odevzdalo ~~víru v Krista~~ ^{druhým národům} jako misionáři Kristovy věci. 70 holanských biskupů dnes úracuje v různých misijních zemích. Holandsko je tak příkladem ostatním katolickým zemím. Závěrem sv. Otec zval katolíky Holandska, aby věnovali koncilu všechnu pozornost. "Předmětem koncilu je ta nejvznešenější a nejsvětější věc na zemi: dílo našeho Pána J.K., jeho Církve, která se týká všech vás; vaše víra, vytvoření vašeho křesťanského života. Sv. Otec zval je, aby se modlili za zdar koncilu, aby jeho rozhodnutí byla uskutečněna, aby Církev zazářila před očima Božíma a lidí v nové kráse a aby její poselství dosáhlo až na kraj světa.

Sv. Otec jmenoval dalších 12 kardinálů členy komise pro přehlédnutí církve ního zákoníku. Jsou mezi nimi kard. Frings z Kolína n.R., Wyšinski z Poslka, König z Vídň, Alfrink z Utrechtu a Rugambwa z Bukoby v Tanganjice. Pap. komisi pro přehlédnutí církevního zákoníku založil zemřelý papež Jan 29. března; on též jmenoval jejího předsedu, kard. Petra Ciriaciho a prvních 29 členů. Komise nyní má 41 členů kardinálů. Úkolem komise je sbírat a řadit materiál, který bude sloužit k úpravě církevního zákoníku podle toho, co rozhodne II. vat. koncil.

V neděli 10.listopadu, den po liturgickém svátku konsekrace lateránské arcibaziliky, matky a hlavy všech kostelů, sv.Otec Pavel VI. slavnostním způsobem bude přijat u brány baziliky, u papežského oltáře bude sloužit mši svatou a tak se ujme řízení římské diecéze, jímž je biskupem a jejíž katedrálou je právě lateránská bazilika. Obřady skončí požehnáním Urbi et Orbi z vnějšího balkonu basiliky. Budou vysílány přímým přenosem vat.rozhlasovou stanicí od půl desáté. Uslyšte český doprovod.

Lateránská bazilika, řekli jsme, je katedrála římské diecéze. To byl první papežský chrám a při něm první papežský palác, který císař Konstantin Velký daroval papeži Melchiadovi, když se Církvi dostalo svobody. Chrám byl původně zasvěcen Božskému Spasiteli - tuto konsekraci slavíme 9.listopadu. Mnichokrát byla zničena: r.455 Vandaly Genserikovými, pak ji obnovil sv.Lev I.; zničilo ji zemětřesení r.896 - znova vystavil papež Sergius III.; vyhořela r.1308. Rekonstrukce začala r.1360 ale byla dokončena až r.1650 za pontifikátu Innocence X. Rekonstrukční práce v slohu barokního dokončil Borromini.) Klement XII. r.1735 zmenil hlavní portál a Lev XIII. obnovil absidu. On je v bazilice též pochován, kromě dalších papežů, např. Bonifáce VIII. Martina V.

Nad papežským oltářem se uchovávají hlavy sv.Petra a Pavla, část ze stolu, na němž podle zbožné tradice K.P. poslední večeři a ustanovil vel.Svátost. Vedle baziliky je tzv.patriarchium, palác, v němž papežové sídlili až do Babylonského zajetí; lateránská bazilika to byla, kterou sv.František ve snu držel před zřícením. Z vnějšího balkonu Bonifác VIII. vyhlásil první Milostivé léto r.1300. Pět všeobecných sněmů bylo sláveno v lateránské bazilice: první r.1123, na něm byl podepsán wormský konkordát, ukončující boj o investituru. Druhý lateránský se slavil r.1139 - papežem byl tehdy Innocens II.

(*let.koncil Utrah*) Na tomto sněmu - byl to 10.všeobecný - byla učiněna významná reformní opatření o celibátu kněží, proti simonii a za zachovávání tzv. Božího míru. III. lateránský sněm svolal papež Alexander III. r.1179. Na něm bylo předepsáno, že papež aby byl zvolen musí dosta dvě třetiny hlasů, byly ustanoveny předpisy o svěcení kněží a proti Albigenským. IV. Lateránský sněm se konal r.1215 za papeže Innocence III. Dal mu dva cíle: přispět k znovudobytí Sv.emě a reformě Církve.. Je to nejvýznamnější středověký koncil. Církev tam byla navrcholem své moci, můžeme říci, duchovní i světské, sloučené v soulad. V. Lateránský sněm nás přenáší na práh novověku, v předvečer protestantské reformace. Svolal jej Julius II., ale zahájil jeho nástupce Lev X. 1513. Na 12 zasedá-

ních bylo jednáno především o reformě Církve, bohužel jeho rozhodnutí nebyla provedena. Snad tento koncil mohl předejít výbuchu reformace.

Lateránská bazilika, katedrála římské diecéze je svědkyní velikosti Církve. Vznikla ve dnech triumfu křesťanství, do dějin Církve zapsala slavné stránky. Další bude slavný vstup nového římského biskupa papeže Pavla VI. Vstup nebudé spojen s velkolepými parádami, jak tomu bývalo za středověku, renesance a baroka; bude ~~to~~ náboženská ~~slavnost~~: Pavel VI. ~~vstoupí~~ do hlavy a matky všech ostatních kostelů; ujmě se ~~řízení~~ římské diecéze a s ní i celé katolické Církve, taž jako Petr před 1900 lety vstoupil do Říma, ~~ab~~ odtud řídil a evangelizoval celý svět.

(Autogram)

Byl papežem Rímem sedm let domi, prvnímu ho dle vlastního jména Rímem;
Když do něj došel, aby jeho druhým byl. Nechal, že
jeho jméno bude; tím vše změnil okamžit. moe papež. Všechno -

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

63. všeobecné zasedání, v pátek dopoledne, je poslední tohoto týdne. Bylo přítomno 2148 koncilních otců. Skončila diskuse o první kapitole schématu o biskupech a řízení diecézí, tj. o vztazích mezi biskupy a římskými kongregacemi a byla začata diskuse o druhé kapitole tohoto schématu, která jedná o ~~biskupství církve~~^{o něj.} Své diskusní příspěvky proneslo celkem 20 koncilních otců. Tak brazilský kard- De Barros Camara poznamenal, že volání po reformě římské kurie a po jakémsi poradním sboru biskupů nevychází od biskupů, ale od samého sv. Otce, který zve episkopát, aby spolupracoval s ním v řízení ~~Církve~~^{Církve.} Kard. Frings z Kolína n.R. vyzvedl význam hlasování m. týdne o sboru biskupů pro schéma, o němž je řeč dnes; tři čtvrtiny koncilních Otců ~~se domnívají, že existuje~~^{se domnívá,} sbor biskupů, a to z Božího ustanovení, proto všechny komise s tím mají počítat. Kard. Frings žádal, aby se podle toho zařídily všechny římské kongregace i svaté Oficium; podle jeho názoru v římské kurii je příliš mnoho biskupů; biskupství znamená posvátný úřad a ne nějakou ozdobu nebo čestný titul. Mnoho úkolů v římské kurii by mohlo vykonávat i laici. Podle kard. Lercara z Boloně celá otázka papežova poradního sboru biskupů se dotýká přímo osoby papežovy a jeho svrchované, neomylné pravomoci. Nejvíce co koncil může usletat je vytvořit jakési votum, ~~stran reformy římské kurie~~^{práni a predložit je papeži.} Zajímavý byl diskusní příspěvek kard. Ottavianiho, sekretáře kongr. Svatého Oficia: hájil rozhodnutí a pracovní postup této kongregace, jejímž prefektem je sám sv. Otec. Kdyby koncilní Otcové stanovili něco stran sboru biskupů - ale to se kard. Ottavianimu zdálo málo podložené věroučně - pak by se tím umenšila moc papeže, jemuž Pán dal úkol pásť celé stádce, i apoštoly. Podobně viděl nauku o sboru biskupů v rozporu s papežským primátem a jeho svrchovanou mocí dominikán kard. Browne; kdyby biskupové měli právo účastnit se vladu nad Církví, pak by toto právo musel papež respektovat. Jeden španělský biskup si přál, aby v schématu byl více rozveden pojem teologický a kanonický biskupa a jeho diecéze, Kapitola by měla jednat ne o biskupovi jako členu episkopátu, nýbrž jako o hlavě vlastní diecéze. Biskup z tohoto hlediska pokračuje v mesiánském poslání samého Krista, je duchovní otec věřících, má živit, bránit a udržovat nadpřirozený život svého lidu. Kněžství vlastního biskupa je začátek a střed jednoty, prostřednictvím věřící se stávají účastní katolicity celé Církve. Proto biskup má mít všechny pravomoci, které jsou nutné k řízení diecéze; jestě papež má právo si vyhradit ty, které jsou nutné k dobru celé Církve.

Decentralizaci žádal též jeden biskup z Indie: decentralizace není nebezpečí pro jednotu: biskupové 20. století nejsou pokoušeni k schismatu, jsou spojeni s papežem svazky věrnosti a poslušnosti jako nikdy v dějinách. Církev se nijak nemusí bát případné reformy, zmodernizování titulu znanárodnění kurie. Biskup ze Štyrského Hradce mons. Schoiswohl navrhoval změnu jednoho odstavce: ~~x~~^{Dovol} lení daná biskupům v novým názvu: Pravomoci a dovolení biskupů. Ke konci pátečního zasedání ještě dva kardinálové promluvili o druhé kapitole schématu o biskupech a řízení diecézí, totiž o pomocných a světících biskupech: Eppi Coadjutores et Auxiliares. Kard. Ruffini z Palerma se vyslovil proti tomu, aby biskup měl pomocného nebo světícího biskupa; raději at řízení by bylo rozdělené se biskup vzdá svého úřadu. Kard. Ruffini též nepovažoval za vhodné, aby koncil jednal o povinnosti biskupů starších nebo nemocných vzdát se své funkce. Zkušenost prý ukazuje, že i starí a nemocní biskupové mohou dobré řídit diecézi slovem i příkladem. Mnoho papežů správně řídilo Církev, i když už byli starší. Též otázky, povinnosti zřízení diecéze, se dotkl i mexický kard. Garibi y Rivera: do schématu by měla být dána pouze pobídka, aby biskupové rádi vyslechli v této věci přání a návrhy Svaté stolice. ~~x~~ Příští všeobecné zasedání se bude konat v pondělí. Zapátečního zasedání bylo odevzdáno koncilním Otcům znění kapitoly o Židech; tato kapitola patří k schématu o ekumenickém hnutí. Znění má ráz čistě náboženský: z úcty k posvátnému dědictví Církve koncil obrací svou pozornost i k Židům jako vyvolenému národu Starého zákona. Sám papež Jan 23. si přál sestavení této kapitoly. Církev pojí s vyvoleným národem Starého zákona hluboké svazky. Podle plánu milosrdného Boha Církev má své kořeny v úmluvě, kterou učinil Bůh s Abrahámem a jeho potomky. Tento plán spásy celého lidstva má svůj vrchol v příchodu J.K., syna Davida a potomka Abrahamova podle krve. On hlásal prvně starému vyvolenému národu; Církev radostnou zvěst rozšířila na celý svět. V kapitole dále se praví, že odpovědnost za smrt Kristovu spadá na celé hříšné lidstvo. Syn Boží se obětoval dobrovolně na kříži, aby vykoupil hřichy všech lidí. Účast, kteřou měli židovští vedoucí za doby Kristovy, kteří dokonce způsobili jeho ukřižování, nevylučuje vinu celého lidstva. Ale osobní vina vedoucích se nesmí přikládat celému židovskému národu ani tehdejšímu ani dnešnímu. Je proto nespravedlivé ^{obvi! novat} ~~x~~ tento národ "bohovražedy", a považovat jej za prokletý od Boha. Sv. Pavel v listě k Římanům nás ujišťuje, že Bůh nezavrhli národ který kdysi vyvolil. Kapitola o Židech končí slovy, že Církev nikdy ne-

může zapomenout, že z kmene Abrahámovu se narodil Kristus, P.Maria a apoštoly.

V neděli ráno se sv.Otec symbolicky ujme řízení římské diecéze. Slavnost se bude konat v Lateránské bazilice a vyvrcholí papežskou mší svatou a slavným požehnáním Urbi et Orbi. Vat.rozhlas vysílá slavnost přímým přenosem od půl desáté.

Ve zvl. audienci sv.Otec přijal arc. z Frýburku v NSR mons.Heržmana Schäfle, vydavatele dr.Heřmana Herdera s chotí, mons.Josefa Höfera a P.Karla Rahnera. Ti mu odevzdali 7 dosud vydaných svazků Církevního a theologického slovníku - Texicon für Theologie und Kirche.^{a P.Rahner} Mons.Höfer je hlavními redaktory a pořadateli Slovníku.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

S .Otec přijal v audienci účastníky konference, kterou uspořádala v Římě Mezinárodní rada pro evropské hnutí. Sv.Otec ve francouzském proslovu vyjádřil zájem, s kterým Církev a Svatá stolice zvlášt sledují upřímné úsilí dát Evropě hlubší jednotu, pevnější a více organickou. Také my jsme pro sjednocenou Evropu. Musíme si přát, aby přinesl konkrétní a definitivní ovoce proces, z něhož by Evropa vyšla více jednotná, více osvobozená od malicherných zájmů a místních nepřátelství a více vázaná na systémy vzájemné pomoci. Jednotnou, na právních základech spočívající Evropu žádá konečně otázka míru. Všichni známe tragicé dějiny Evropy tohoto století; jediný prostředek, jak zamezit aby se tragicé události opakovaly, je zbudování pokojné, organické a jednotné Evropy. Míru spočívajícímu na rovnováze sil nebo na dočasném uklidnění antagonismů nebo na pauze hospodářských zájmech, nutně je nestálý a nebude mít energii k tomu, aby se vyřešily základní evropské otázky. Je úkolem politiků, odborníků najít konkrétní, postupné řešení éto velké a složité otázky; přitom psychologická příprava má užitečný a snad rozhodující význam: proto Církev se domnívá, že může že má podat svůj podporu Evropskému hnutí. Je to podpora rázu duchovního, tj.náboženského pro všechny kdo patří k Církvi a kdo dýchají její všeobecnou lásku. Je to podpora rázu lidského pro ty, kdo uznávají úsilí Církve bránit a šířit zásady přirozeného práva. Závěrem sv.Otec zval přítomné, aby se při syé práci řídili pokyny encykliky Mír na zemi, jeho předchůdce Jana 23.

Václav drž. u dluhu p. mirek

Mons.Hyacint Thiandum, arc. z Dakaru v rep.Senegal, shrnul v tiskové konferenci práce posledních dvou týdnů Pravil, že koncil udělal velký krok vpřed na diskusích biskupů krystalizuje nauka o sboru biskupů a o vztazích biskupů s papežem; laikům bylo uznáno jejich místo v Církvi. Velký význam mělo hlasování o proslulých 5 otázkách minuty. Některí mluví o novém směru, který ten den koncil dosadal, když, *už de jure totud* třebas jen informativně, většinou uznal sbor biskupů jako celek a prohlásil za vhodné znova zavést jáhenství. Mons.Thiendum se pak zmínil o tom, jak biskupové Afriky se dívají na některé otázky, o nich se mluvilo na koncilu: zvlášt se zajímají o otázka laiků v Církvi a touží, aby pojem misií byl očištěn od všeho, co má *br. Afric. a my* méněcenností.

Rodná vesnice papeže Anděla Josefa Roncalliho se bude jmenovat "Sotto il Monte -Jan 23." Příslušný výnos byl v pátek podepsán presidentem it.presidentem. Další místo, které má jméno po papeži je Riese, rodiště sv.Pia X. Jmenuje se Riese -Pius X.

V ned. 107., 4. Rov. Mše sl. zpěvem světovým do lat. lit. Tak učebnice
má vždy mít díceče, jenž ji budou mít lat. lit. je kníže.
může Ríka, jenž mít a být mít kníže.

(zprávy)

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Dnes v sobotu večer sv.Otec Pavel VI. pronesl krátké italské rozhlasové poselství. Obrátil se především ke katolickým zemědělcům, kteří v neděli slaví svůj Den díkůvzdání. Spojil se s nimi v projevu díků Pánu Bohu za letošní úrodu a v modlitbě, aby Pán i v budoucnu úrodu zemskou dal a uchoval.

Sv.Otec pravil, že s radostí se připojuje k podnikům Dne díkůvzdání italských kat.zemědělců. S nimi děkuje Bohu, dárci všeho dobra, za udělené dary a s nimi též vyprošuje Boží požehnání na nový koloběh v přírodě, jejž rolníci setbou znova započali. Sv.Otec jim pronáší svá slova chvály: že i v tomto stolétí techniky a vědy, kdy si člověk připadá jako všemohoucí, oni dovedou sklonit svou hlavu v modlitbě před Bohem stvořitelem svým, stvořitelem přírody i toho, co v ní letos vyrrostlo. Uchovali si víru při práci a snad i ~~za~~ chvíli zkoušek. Tak ukazují, že chtějí postavit na první místo věčné náboženské hodnoty, nepotlačitelné požadavky ducha. Neboť nestaví-li Hospodin domu, nadarmo se lopotí ti, kdo ho stavějí, čteme v žalmu. I to je život podle evangelia v plné, synovské důvěře vůči prozřetelnému nebeskému Otci, který sleduje každého ze svých tvořů, jemuž záleží na jeho potřebách a který i prostřednictvím zkoušek je chrání, opatruje a připravuje na ještě větší radost. Svatý Otec pak dodává slovo povzbuzení: praví, že Církev ví o starostech a těžkostech zemědělců, které jim působí nové technické vymoženosti, konkurence průmyslu; naposled tuto starostlivost Církve dokázal papež Jan; v encyklice Matka a učitelka věnoval zvláštní kapitolu potřebám zemědělství. Nenechejte se ošálit mylnými vidinami, které se často po odstupu ukáží klamnými a nebezpečnými; vaše díkůvzdání Bohu nechť se změní v konkrétní uvědomělé vědomí velké cti, protože jste spolupracovníky v uchování a rozšíření té produktivní síly, kterou Bůh na začátku světa vtiskl do země. "A podrobujte si ji, praví k Adamovi a Evě. Když vaše námaha je vykonána podle vůle Boží, stává se neustálým zdrojem pokoje, řádu a klidu zde na zemi a věčných zásluh pro nebe. Nakonec sv. Otec pozdravil rodiny zemědělců. Zemědělci jsou zvlášť blízko Bohu, cítí jeho přítomnost v tichu červánků, v poledne když září a hřeje slunce, při západu a za hvězdnatých nocí - tehdy mysl se otevírá snáze k rozhovoru a modlitbě k Němu. Venkovského obyvatelstva si Pán volil a volí ^{z jeho věřících katolických rodin} velkou část svých kněží. Z venkova si vyvolil řadu velkých světců a světic. Posílá jim nyní své požehnání: jejich rodinám, dětem, jinochům a dívčákům, nemocným, venkovským kněžím, kteří vedou venkovany k Bohu ale též jim pomáhají radou a pomocí světského rázu. Nechť toto požehnání upevní v nich rozhodnutí vést opravdu křesťanský

životposilovat si svou víru, živit ji a bránit, aby byli vždy věrné děti
nebeského Otce, který odívá květy polní, ale ~~tím víc myslí~~ na lidi, svou
láskyplnou prozřetelností, jíž nic neušikne.

Jedná se o zápis. R. W. Papež a jeho ~~zemského~~ dle
~~roletistického~~ názvu kardinála a místodržitele, neboť
vlastně. Těchto nás měří polní venušenek až ~~do~~ poči oltářní Boh, dívci nás.
Jeho kardinál W. Papež měří měří a těch je několik měří dle vlastnosti
dnu, že mi je těm i vlastnost, kde je oltář pohřeb, kde má vlastnost dle
a vlast? Přesněji měří, že tě měří. Vlast měří s vlastní vlastní pohřeb
a pohřeb, tě vlast měří, ~~pohřeb~~ měří vlastní pohřeb. Ty už už jsem,
a Bohem měří vlastní vlastní vlastní a pohřeb vlastní vlastní měří vlastní
vlast. Dnešek měří měří měří za letos' vlast, a pohřeb až měří měří
měří vlast.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V pondělí dopoledne se konalo 64. všeobecné zasedání II.vat.sněmu, 28. jeho druhého úvodí. Bylo přítomno 2141 koncilových Otců. Pokračovala diskuse o 2. kapitole schématu O biskupech a řízení diecézí. Tato kapitola jedná o biskupech pomocných a světicích - *Eppi auxiliare coadjutores a*. Pomocní se rozumí ti, kteří mají právo nastupnictví, světicí ne. Koncil zde zavádí novou terminologii, dopo soud se v církvi právu mluvilo vání rozlehlejší pro diecéze nebo když sídelní biskup je nemocen nebo jinak nestačí sám na řízení diecéze. V schématu se praví, že nejlepší řešení v případě rozlehlé diecéze je, aby diecéze byla rozdělena, nebo v případě nemoci, aby se biskup řízení diecéze vzdal. Stran věkové hranice, kdy by se měl biskup vzdát, schéma vavrhuje hranici 75 let. Pomocný biskup má mít pravomoci, které mu dovolují spolupracovat v řízení diecéze, ale musí být uchována jednota řízení. Diskuse na pondělním zasedání se právě týkala otázky těchto pomocných biskupů a morální povinností vzdát se řízení diecéze. Někteří se též vrátili k otázce vztahů mezi biskupy a římskou kurií. Celkem zasáhlo do diskuse 19 koncilových Otců. Tak např. kard. Confalonieri a Döpfner si přáli lepší vyhnanění pravomoci pomocného biskupa. I titulární biskupové jak ukázalo hlasování z 30. října jsou členy biskupského sboru, pravil kard. Döpfner, mají právo účastnit se všeobecného sněmu. Sídelní biskupové jim mají určit způsob a stupeň jejich spolupráce v řízení jednotlivé diecéze a tím v řízení Církve. Pro různé okolnosti je těžké zde stanovit všeobecně platné směrnice. Biskup z Monreale mons Mingonavrhoval, aby se pro sídelní biskupy stanovila věková hranice 75 let, kdy musí odevzdat řízení mladším silám. Protože jde o církevní zákon, bylo by možné připustit Biskupové by tak dali příklad farářům. Není to žádná něcest vzdát se důstojnosti pro nemoc nebo pro stáří, právě naopak bylo by to k vzdělání věřících a pro osobu samou zdrojem hojných duchovních zásluh. Naproti tomu jeden biskup v Indii byl rázně proti tomu, aby se dal biskupům nějaký předpis vzdát se své diecéze. I stařičký biskup je nástupce sboru apoštolů; s diecézí je zasnouben jako je manželství nerozlučitelné, tak musí být nerozlučitelný i duchovní svatý biskupa s jeho diecézí. Tento biskup též poukázal na hospodářskou stránku problému: Z čeho bude stařičký biskup žít? Nerozlučitelnost svazku mezi biskupem a jeho diecézí vyzvedl též benediktinský opat beuronské kongregace. Francouzský biskup mons. Caillot navrhoval, aby se pomocným a světicím biskupům nedávaly titulární dnes už neexistující diecéze v Africe a Malé Asii. Věřící tomu neřozumějí a mohlo by se to dotknout biskupům křesťanských církví, kteří dnes sídlí právě v oněch městech. Pomocní biskupové by byli

biskupové, kteří se vzdají své diecéze, zůstanou být jejími biskupy zasloužilými. připsání diecézi, v níž pracují, nebo její části. Jeden filipinský biskup si přál, aby koncil se zmínil o biskupech, kteří byli nespravedlivě vypuzeni ze svých diecézí. Měli by být zapojeni do řízení jiné diecéze. V diskusi se bude pokračovat. Napondělním koncilovém zasedání Otcové dostali znění schématu o prostředcích sdělování idejí. Schéma se skládá z úvodu a dvou kapitol. Koncilní Otcové budou o schématu hlasovat ve čtvrtek; stane se tak odpovědí na tři otázky, protože schéma prakticky už bylo schváleno na prvním koncilovém údobí.

Příští neděli se bude konat v bazilice sv. Petra slavnost blahořečení italského faráře Vincence Romana, který zemřel r. 1830 v Torre del Greco u Neapole. Odpolední pobožnosti se zúčastní sv. Otec. - V neděli dopoledne sv. Otec bude přítomen mši svaté v byzantském obřadu v bazilice sv. Klimenta, v níž byl pochován sv. Cyril. Sv. Otec se tak připojí k oslavám 1100. výročí příchodu svatých bratří Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu mezi Slovany.

V pondělí v poledne sv. Otec Pavel VI. přijal ve zvláštní audienci členy Stálého výboru ústředí katolických mezinárodních organizací. Ve francouzském proslovu sv. Otec vyjádřil úctu, s níž Církev provází záslužnou práci mezinárodních katolických organizací na poli laického apoštolátu. Sv. Otec pak opakoval svá slova, která pronesl při oslavách sv. Vincence Pallottiho ve Frascati: dnes je hodina laiků. Je jejich povinností přijíma na pomoc Církvi v její práci; oni musí doplnit početní nedostatek kněží; oni musí odhalit nové cesty, jak nést Kristovo poselství dnešnímu lidstvu. Proto rozhodl, aby několik zástupců katolických laiků bylo přítomno koncilovým zasedáním, jsou to představitelé mezinárodních katolických organizací. Jmenování těchto posluchačů vyvolalo velký ohlas ve světě, a diskuse o laicích ukázala, jak vhodné bylo ono rozhodnutí. Závěrem sv. Otec zval přítomné představitele katolických laiků, aby se přičinili, aby Církev nebyla zklamána ve své důvěře.

Prostřednictvím ap. internuncia v Japonsku sv. Otec poslal projev své soustrasti k velké důlní katastrofě, která stuhla zemí, všem rodinám oh postiženým. Pro první pomoc poslal větší peněžní obnos. Podobný soustrastný telegram sv. Otec poslal biskupovi z Hildesheimu mons. Janssenovi k neštěstí jež se událo v Langede.

ústav pro studium
totalitních režimů

Sv.Otec Pavel VI. se v neděli symbolicky ujal správy římské katedrály, jíž je basilika sv.Jana v Lateráně, matka a hlava všech chrámů. Slavnostním způsobem projel autem městem Římem, svou diecézi. U paty pahorku Kapitolského sv. Otec přijal hold starosti města a městské rady. V jednom sále Lateránského paláce - papežského to sídla do let aviňonského zajetí - sv.Otce pozdravila mimořádná mise italské vlády, vedená min.předsedou Leonem; pak v slavnostním průvodu asi 1200 biskupů a 50 kardinálů a ostatních papežských hodnostářů byl nesen na přenosném křesle středem náměstí z paláce k hlavní bráně baziliky. Tam přivítal sv.Otce arcikněz kard.Benedikt Aloisi Masella, odevzdal mu klíče baziliky; všichni kanovníci vzdali sv.Otci svůj hold oddanosti a věrnosti. Sv.Otec znova usedl na přenosné křeslo a byl vnesen středem hlavní lodi do baziliky. Po krátké modlitbě před papežským oltářem v němž je zazděna dřevěná oltářní deska, na níž sloužil mše svatou sv.Petr, a nad nímž jsou vystaveny úctě věřících hlavy sv.Petra a Pavla, sv.Otec se oděl v liturgická roucha a začal slavnou papežskou mše svatou. Před epištolou první z kardinálů kněží předzpřeoval tzv. chvály, litanie k svatým o přímluvu a pomoc pro papaže Pavla. Po evangeliu pronesl delší italské a pak latinské kázání sv. Otec ještě jednou přijal členy římské městské rady a daroval jim na památku dnešní slavnosti velký kříž. Závěr celé slavnosti tvořilo slavné papežské požehnání městu Římu a celému světu z vnějšího balkonu baziliky. Ve svém kázání sv.Otec zdravil celou svou římskou diecézi a Římany zval, aby ze své strany přispěli obnově k náboženského života města Říma. Přivítal přítomné, pak připomněl slavné stránky dějin lateránské arcibaziliky, prvního veřejného křesťanského chrámu; zde se slavilo 5 církevních koncilů, zde byly podepsány Lateránské smlouvy mezi Itálií a Stavou stolicí a tak skončena kapitola světské moci papežů ale začala daleko skvělejší kapitola moci duchovní. Sem přišel František Asiský, aby podopřel kolísající budovu Církve zde Bonifác VIII. vyhlásil první Milostivé léto; v této barokně obnovené svatyni, můžeme dodat my Čeči, byl r.1729 kanonizován sv.Jan Nepomucký. Sv.Otec dodal, že ho naplňuje úžasem vše, co tato bazilika zahrnuje; tím víc si uvědomuje svou nedostatečnost a nepatrnost, ale i velkou důstojnost, která z vůle Boží byla dána na jeho bedra. Sv.Otec pak se obrátil přímo k své římské diecézi: poměr papeže k ní je jiný, než býval po tolik staletí: papež nemá ani nechce mít časnou moc, má jen duchovní, avšak tím větší je svobodnejší jeho láska, tím více se může věnovat jeho pastoračním těžkostem.

Sv.Otec poslal svůj pozdrav státním autoritám, jež sídlí v městě, městským

představitelům městské správy, žehná všem skupinám obyvatelstva, starým Římanům i přistěhovalcům. Vyslovil jim svou naději, že ho budou poslušni, až jim poví, čeho je třeba k obnově náboženského i mravního dědictví. Přistěhovalce zval, aby se zapojili do života svých farností. Sv. Otec končil latinskými slovy: hymnem středověkých poutníků O Roma nobilis opěvoval krásu města Říma a přál si, aby též Řím zářil ctností, aby byl příkladem všem, kdo do Říma přicházejí.

Církev zpět z lat. latinsky dle Vatikánu w. Deci u patřil v Klement.
U Rímu pravil Annibalchus papež, ~~Subiectis~~ ~~anti~~ ~~Romam~~
miřit se 125

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

65. všeobecnému zasedání, ve úterý dopoledne, bylo přítomni 2166 koncilo-vých Otců. Pokračovala diskuse o druhé a pak třetí kapitole schématu o biskupech a řízení diecézí. Současně koncillové Otcové odevzdali své hlasy stran návrhu, aby pátá kapitola schématu, která jedná o otázce čistě juridické, tj. o zřízení, spojení a rozdělení farností, byla odevzdána komisi pro přehlédnutí církevního zákoníku. Návrh byl přijat 95% hlasujících. Dosud tato otázka: zřízení farností spadala pod pravomoc Sv. stolice, nyní to bude věcí biskupa, který jistě nejlépe zná praktické potřeby ve své diecézi. On též může zřídit farnosti národnostní, farnosti jednoho liturgického obřadu, které nemají vlastní teritorium. Se svolením řeholního představeného bude možné užívat na neurčitou dobu pro farní účely kostela, řízeného řeholníky. Do diskuse o II. kapitole schématu o biskupech a řízení diecézí, tj. o biskupech pomocných a světících zasáhlo 15 Otců. Diskusní příspěvky se dotýkaly především otázky, zda sídlení biskup má být nucen vzdát se svého úřadu, když je mu např. 75 let, a pak vztahu pomocných a světících biskupů k biskupům sídelním. Kard. Suenens hájil věkovou hranici; pravil též že odvolávání na duchovní snatek s diecézí nic nedokazuje; často jsou biskupové přeloženi - kard. Suenens to nazval biskupský rovod. Nezáleží zde na osobě, ale na dobru duší. Kdežto toto dobro duší na druhé straně žádá, aby papež zůstal ve funkci až do konce života. Někteří řečníci žádali, aby byl snížen počet biskupů, kteří nejsou sídelní; ať je zvýšen počet diecézí, a leccos, co dosud bylo výsadou biskupovou, ať v budoucnu je dovoleno kněžím. Tak to např. řekl biskup z Mohuče mons. Volk a arc. z Konakry Guineji mons. Čidimbo. Mons. Čidimbo žádal pro Afriku věkovou hranici 60 let, protože v Africe je střední věk 40 let. Afrika potřebuje mladých biskupů, kterým jistě nebude scházet pomoc Ducha svatého. Jeden světící biskup z Paříže navrhoval aby se zavedl pojem světícího biskupa, který spravuje část diecéze, část ve lkoměsta. Jen tak je možné zachovat osobní styk mezi biskupy, kněžími a veřejními. Proti povinnosti biskupa zříci se své funkce mluvil ukrajinský arc. mons. Slipyyj. Se schválením koncillových Otců byla pak diskuse o této druhé kapitole schématu o Biskupech ařízení diecézí skončena. Začala hned diskuse o třetí kapitole. Ta jedná o biskupských konferencích; tyto instituce existují už v mnoha zemích s velkým užitkem pro Církev (tamější, by měly) být založeny všude. Práva konferencí určí církevní zákoník. Protože každý biskup

je už řečes mlu, ji v IT zeu, a k pucip

^x když jednal jinak.

273/2

je z božího ustanovení odpovědný za svou diecézi, bude velmi těžké stanovit jaká je povinnost uposlechnout rozhodnutí konference. Schéma podává všeobecné zásady; praktické uplatnění bude jistě různé podle zemí. Schéma naznačuje též možnost spolupráce mezinárodní mezi biskupskými konferencemi zemí nebo i celého světadílu. 5 kardinálů proneslo své diskusní příspěvky: dva severoameričtí kardinálové Mc Intyre a Meyer hajili svobodu a nezávislost biskupů jednat jinak, než to konference navrhovali např. tajné hlasování a zrušení povinnosti dát vysvětlení, když rozhodla, má-li pro to důvody; podobně mluvil i indický kard. Gracias. Kard. Ritter ze St Louis naproti tomu byl spíše pro závaznost rozhodnutí konference. Konference budou tvořit protiváhu centralizačního úsilí. Konference nebo její stálý orgán se nesmí stát novou římskou kurii nebo její filiálkou. V diskusi se bude pokračovat.

V Paříži se koná v těchto dnech 16. týden francouzských katolických intelektuálů na téma Budoucnost Církve. Naši současníci na Církvi nesou žádají, aby přijala za své jejich těžkosti. Nikdy nebyla tak velká žádost po spravedlnosti, úctě a důstojnosti jako dnes. Zde se otevírají laikům velká pole působnosti, praví Dubois Duméé, přední francouzský katolický laický pracovník. Podle jiného řečníka Rogera Dumaina nejlepší způsob přítomnosti Církve ve světě, je její spolupráce na vytvoření lidské společnosti jak je vypsána v enc. Pacem in terris. Dominkán P. Congar vyzvedl, že Církev musí být rodinou chudým, a přičinovat se za uskutečnění takových sociálních struktur, které neuznávají osobní výsady a privilegia.

Vztahy mezi katolickou Církví a pravoslavnými církvemi - to byl předmět konference P. Dupréye, ze společnosti bílých otců, podsekretáře sekretariátu pro jednotu křesťanů. P. Depréy mluvil především o rozhodnutí konference pravoslavných církví na Rhodu začít rozhovor s k.t. Církví. P. Depréy končil přáním aby se co nejvíce pokračovalo v styčích s pravoslavnými církvemi, abychom mohli prožívat společně vše to, co můžeme společně prožívat a nechat stranou to, co nás dělí.

Úkoly a spolupráce ženy ve prospěch jednotné Evropy - tak zní téma sjezdu, který pořádá Svaz neměckých katolických žen v Kolíně n.R. od 17. do 20. listopadu. Sjezd tvoří část oslav 60. výročí založení Svazu. Promluví přední osobnosti evropského katolického světa.

VIII. interamerický sjezd o katolické výchově se bude konat od 19. do 26. ledna v Quito v Equatoru.

*Ante klem
12/11/63 - Knihu J. K. R. R. v Olomouci, 24*

21

Byl svět stvořen pro myši nebo pro kočky?

"Bylo by hloupé předpokládat," čteme v naší knížce, "že Bůh stvořil svět, aby se v něm každá bytostí vedlo dobře. Na příklad na špačky Bůh pamatoval, když stvořil červy a hmyz, aby se tím mohli šťastní špačci živit. Ale proč potom stvořil kočky a dravé ptáky? Vždyť špačci jsou jejich obětí. Jestliže Bůh stvořil myši, aby se dobře vedlo kočkám, proč nepomyslil na myši, jež mají s kočkami takovou svízel?"

V dalším odstavci ukazuje autor na příkladu semen pampelišky, jak "fantasticky nehospodárný" je plán světa. Hynou miliony rostlin živočichů. "Nelze tedy mluvit o nějakém moudrému plánu přírodě předem stanoveném, o nějakém cíli, který by byl dán přírodě shůry."

Odpověď na tuto námítku je snadná a nesnadná zároveň, protože není nic subjektivnějšího než ujištění, že se někomu "vede dobře". Někomu se vede dobře, protože má každý den maso. Hudobníkovi se vede dobře, protože má blízko koncertní síně, řeholní setře se vede dobře, protože žije v klášteře, postí se a modlí. Podle toho, k jakému cíli máme namířeno, posuzujeme správnost nebo nesprávnost cesty. Příklad s kočkami a myšmi je poučný. Řekneme-li, že cíl ~~svátkuje~~ všech tvorů na světě je mít plný žaludek, pak je skutečně "hloupé předpokládat, že Bůh stvořil svět, aby se v něm každá bytostí vedlo dobře". A protože materialismus tento pohled na svět předpokládá, pak nás nepřekvapí, že hlásá pesimisticky beznadějnou nehospodárnost a bezúčelnost ~~existenci~~ světa okolo nás.

Byl svět stvořen pro myši nebo pro kočky? Ptáme se našeho autora, "Naše armáda se organisuje pro generály nebo pro vojáky?" Miroví hlasatelé si okamžitě přispíší s odpovědí. Není ani pro vojáky, ani pro generály. Kdybychom nesměřovali k vyššímu cíli, to jest k obraně vlasti, propustíme co nejrychleji domů, ~~jež~~ důstojníky i rekruty, protože vydržování ~~jež~~ a výstroj je tak nehospodárná! V době války stojí dokonce lidské životy. Ani generálům ani vojákům se tu "nevede dobře", ale musí to být. Vyšší cíle vyžadují tyto oběti.

Pokud tedy neodpovíme na otázku, jaký je vyšší cíl světa, je zbytečné posuzovat o tom, je-li jeho pořádek účelný nebo ne, je-li hospodárný nebo je-li tu mnoho zbytečného. Ale ~~jež~~ zde, jako vždycky, se náš autor opatrně vyhne ~~významným~~ problému. Hlubší otázky o cíli, příčinách a podstatě věcí nejdou povrchnímu materialistickému myšlení k duhu. ~~Naučka~~
~~zákonitosti~~ A právě proto je tak těžké disputovat o tak snadných celkem věcech.

Ponurá tvrzení o ~~naučkách~~ špatnosti světa se přirozeně přenesou i na autorův názor na člověka.

"Nesmyslné je rovněž tvrzení, že Bůh stvořil svět, aby byl příznivý pro člověka." A. Kolman ani neví, jak se v dalším nápadně shoduje s myšlenkami křesťanských spisovatelů, ~~kybernetiky~~ Nevíme, kde vzal literárně tuto serii neštěstí, která vypočítává: "strašné nemoci, ničivé války, zemětřesení, sucha a jiné pohromy způsobující lidem útrapu a mařící miliony lidských životů". Víme dobré, že v Rusku se čítavala s oblibou ~~kybernetika~~

homilie sv. Basila Velikého «O tom, že Bůh není příčinou zla ve světě». Tam totiž řeší velký církevní učitel tutéž otázku, jako my, a jako námitku si hned na počátku uvádí přesně tutéž serii nejkrvavější a pohrom ve světě.

Křesťané však tedy nikterak nezakrývají nesrovnalosti ve světě. Katolíci nikdy nevzali za svůj přehnaně optimistický názor německého filosofa Leibnitze o "nejlepším světě, jaký může existovat". Protože svět není sám sobě příčinou, není také sám sobě cílem. Není pro myši, ani pro kočky. Ale není dokonce ani pro člověka v tom smyslu, jak si to představují marxisté. Ani člověku se tu nemůže "vést dobrě" ve smyslu plného žaludku a zdravých kostí. Autor totiž přiznává, že na světě umírají i nemluvnata, která ještě ničemu nerozumějí a za nic nemohou.

Ruský myslitel a teolog S.^{vi}Bulgakov ukazuje na mnoha příkladech, jak právě u Slovanů východních ~~se~~ nebyčejně silně projevoval tento zážitek o nespořádanosti a marnosti viditelného světa. Pro Solověva je toto poznání jedním z prvních základů duchovního života. Duchovní otec středověké Moskvy Josef Volocký /† 1515/ sám vypravuje, jak na něj působilo tisnivě v mládí, když viděl, jak všechno okolo něho je plné prázdniny a utrpení. Otevřel tedy Písmo svaté a začal číst. A viděl, že všechno svatí měli tentýž zážitek. Rozhodl se tedy hledat cíl světa výš, stal se mnichem a našel smysl života i štěstí, jak sám dosvědčuje: "Kdo začne pít tento kalich smrti, slz a trápení pro Krista, objeví v tomto kalichu (t.j. symbol života na zemi) sladkost větší než med, stane se mu majlípří nejužitečnějším lékem."

Všeobecnému zasedání II.vat.sněmu, které se konalo ve středu dopoledne bylo přítomni 2164 koncilových otců. Mši svatou sloužil ruský biskup mons. Ondřej Katkoff spolu s několika kněžími z koleje pro Rusko Risika, mezi nimiž byl i rektor koleje náš krajan P. Josef Olšr. Na středu podle vých.lit. kalendáře totiž připadal svátek sv. Jana Zlatouštého. Mons. Katkoff též vykonal intronizaci evangelia. Na vlastním zasedání ještě tři Otcové mluvili o 2.kapitole schématu o biskupech a řízení diecézi, a pak 15 podalo své diskusní příspěvky o kapitole třetí. Příspěvky o druhé kapitole, v níž je řeč o pomocných a světících biskupech, jednaly především o povinnosti biskupa vzdát se, když dosáhne stanovené věkové hranice a v kolika letech má být tato věkové hranice stanovena. Tak jeden italský biskup žádal, aby se hranice posunula až na 80 let - v schématu se naznačuje jako hranice 75 let; africký biskup mons. Busimba z Gomy v Kongu pravil, že afričané těžko pochopí pojem pomocného biskupa, který spolu se sídelním biskupem řídí diecézi; každá africká obec zná jen jednoho náčelníka. Afričané nechápou jak konsekrovaný biskup se může ocitnout v podřízenosti druhému biskupovi, a to tím více, když africký světicí biskup byla ustanoven na pomoc misijnímu biskupovi v zemi autonomní a nezávislé. - Třetí kapitola, o níž se pak diskutovalo jedná o biskupských konferencích. Kard. Spellman z N.Yorku žádal nezávislost biskupa na rozhodnutí konference; závazná mají být pouze rozhodnutí plenárních koncilů za přítomnosti papežského legáta. Podle kard. Fringse z Kolína v konferenci závisí spíše na dobré vůli biskupů než na právních předpisech, zda rozhodnutí je závazné nebo ne. Kard. Frings navrhoval, aby rozhodnutí byla závazná, jen když určují povinnosti plynoucí z všeobecného právanebo mají za předmět otázky, které mají být projednávány se státními autoritami. Arc. z Valencie ve Španělsku varoval před nebezpečím, že by se biskupskými konferencemi vytvořily jakési národní Církve, jakásí biskupská oligarchie. Světicí biskup z Filadelfie v USA žádal i pro světicí biskupy právo účastnit se biskupských konferencí s plnými právy; plyne to z nauky o kolégiu biskupů o níž se poslední týdny tolik mluvilo. Mons. Ancel, světicí biskup z Lyonu, hájil nutnost biskupských konferencí: Biskup sám o sobě dnes není schopen splnit úkoly svého úřadu, otázky týkající se apoštolátu, chatitativní činnosti, styků s řeholními společnostmi, žádají kolektivní jednání, biskupové celé země mohou tu jednat s větším užitkem pro věřící a pro Církev. Biskup z Kanárských ostrovů varoval před právními závazky vůči rozhodnutím biskup-

ských konferencí, jinak se konference změní v orgány, které umenšují svobodu biskupů. Aby se dosáhlo jednoty biskupů nejsou nutné právní svazky, ale stačí Kristova láska a stačí papež, původce azáklad jakékoliv jednoty. Dějiny ukazují, že když biskupové jsou sjednoceni s papežem, jsou svobodní a je dnitní i mezi sebou; když ale jednají mimo jednotu s papežem, brzy se stanou hříčkou v rukou státních autorit. Ap. exarchovi arménského obřadu se zdálo, že schéma má na mysli příliš západnickou mentalitu, řada prvků že se nedá aplikovat na východní biskupy a jejich diecéze. Biskupské konference, jak je líčí schéma, se na Východě nedají uskutečnit. Diskuse bude pokračovat. V Boloni zemřel ve věku 81 let profesor Antonín Gasbarrini, který ošetřoval papeže Pia XII. i Jana 23. v jejich poslední nemoci. Byl profesorem patologie a klinického lékařství na řadě italských universit, nakonec v Boloni. Byl odborníkem především v odvětví gastroenterologickém. Jan 23. si ho zvolil za svého osobního lékaře. Poslední dny ležel na jedné boloňské klinice. Když se dověděl, že jeho stav je vážný, požádal o svátosti nemocných a každý den ho navštěvoval kněz. Považoval si za velkou čest, že mohl mít za své pacienty papeže, a za své návštěvy odmítl jakoukoliv finanční odměnu; zdarma též ošetřoval ty, o nichž věděl, že jsou chudí. Ještě před smrtí dostal zvláštní telegram a apoštolské požehnání od papeže Pavla VI. Sv. Otec poslal soustrastný telegram též choti a rodině zemřelého prof. G. Týden franc. kat. intelektuálů skončil přečtením poselství arc. kard. Feltina, který se zasedání nemohl zúčastnit, protože dle v Římě na sněmu. Kard. Felti píše, že Církev na koncilu hledí ze všech sil představit světu pravou tvář Kristovu. Předtím promluvili o přítomnosti Krista v moderním světě P. Urs von Baltasar, prof. teologie z Asileje a prof. Sorbony Jacques Perret.

V Římě zasedalo v posledních dnech ústředí Mezinárodní federace spolků katolických mužů. Na zasedání byl přečten dopis gen. ředitele organizace Spojených národů pro výživu a zemědělství dra Sena; dr. Sen oznamuje, že Federaci bylo uděleno zvláštní členství při organizaci. Příští všeobecné zasedání Federace se bude konat v Bruselu od 12. do 14. června příští rok; zasedání bude věnováno studiu různých druhů apoštolátu ve světě ve světle posledních papežských dokumentů, zvl. enc. Pacem in terris Jana 23. Členové ústředí Federace spolků kat. mužů byli přijati ve zvl. audience sv. Otcem.

(R) Církev v říši se dala již jednou povolená prostří hry,
RaVat CECO 14-11-63 a tři k tomu se dalo, jen velké hry,
275/1
67. všeobecnému zasedání II.vat.sněmu, které se konalo ve čtvrtek dopoledne
bylo přítomno 2168 koncilních Otců.Ti pokračovali v diskusi o 3.kapitole
schématu O biskupech a řízení diecézí a pak začali diskusi o kapitole 4.
Současně Otcové odevzdali své hlasy o schématu o prostředcích sdělování
o němž byla diskuse už za prvního koncilového údobi a které tehdy bylo sch
váleno. Podle přání koncilových Otců bylo ale upraveno- tak např. bylo dáno
větší místo všeobecným zásadám, aby laici byli více zapojeni do orgánů Cír
kvě, které se zabývají prostředky sdělování myšlenek; byla věnována pozornos
otázkám týkajícím se mládeže; věřící se vyzývají, aby podporovali katolický
tisk a byla učiněna zmínka též o divadle.Ve dvou hlasováních byl schválen
nejdříve úvod a první kapitola a pak kapitola druhá - vždy velkou většinou
hlasujících.Do diskuse o třetí kapitole schématu o biskupech a řízení die
cézí zasáhlo 14 koncilových Otců.Tak např. kard.Siri z Itálie si přál, aby
se koncil omezil na několik všeobecných zásad o struktuře biskupských kon
ferencích a o závaznosti jejich rozhodnutí.Je nutné zachovat svobodu bisku
pů; koncilní rozhodnutí nemá jít až do podrobností.Také kard.Wyšinski byl
pro respektování svobody jednotlivých biskupů; ~~nebo místní autorit~~
~~menší vliv, vliv u menší až 6x)~~ stačí, když se biskupské kon
ference sejdou jednou za rok, aby připravily schéma společných pastýřských l
istů,aby jednaly o vztazích Církve se státními autoritami nebo aby projed
naly různé pastorační otázky všeobecného zájmu.Kard.Alfrink z Holandska po
znamenal, že k správnému formulování právní základny biskupských konferencí
je nutné napřed vyřešit otázku biskupského sboru; o jeho existenci biskupové
nepochybují, jen je nutné tento pojem vypracovat po teologické stránce.Je
den biskup z Ceylonu protestoval proti názvu "národní biskupské konference
raději by měl název krajské bisk.konference.Pojem národní může nést s sebou
nebezpečí nejrůznějšího rázu, plynoucí z pojmu nationalistického Církve.
Mnoho biskupů je členy bisk.konference rozdílné od své rodné země.
Takový byl i názor betronskeho arcibiskopa Keetza, který též hajil, aby na
do biskupské konference patřili i řeholní představení, tém se má dostat
biskupského svěcení, protože mají jurisdikci nad svými podřízenými.
Na návrh předsedy zasedání kard.Döpfnera koncilní Otcové povstáním projevi
li souhlas, aby diskuse o 3.kapitole byla skončena. 6 koncilních Otců pro
neslo své diskusní příspěvky o 4.kapitole: o teritoriu a hranicích diecézí
a církevních provincií.Tak kard.Feltin z Paříže žádal, aby ve schématě bylo
řečeno, že se má založit diecéze osobní ~~nejen kněžské, jen~~ narodnostní, věřících jednoho ob
řadu, nýbrž kdykoliv zřízení diecéze je nutné aby se zaručila duchovní

správa věřících jedné sociální třídy, kard.^retlin zde měl na mysli vojáky, pro něž v mnoha zemích existuje zvláštní vojenský ordinář. Biskup z Versailles mons. Renard žádal, aby struktura diecéze odpovídalo i požadavkům nové doby. Diecéze mají být zřízeny tak, aby byly soběstačné, po stránce kněží, řeholníc osob i finanční. To platí především o městech a městských konglomerátech, poznamenal biskup z Vittorie ve Španělsku. Navrhoje rozdělení města na několik částí, z nichž každá by měla svého biskupa, který by bydlil v té části, třebaže by zůstal jeden sídelní biskup pro celé město. Podobně přizpůsobení území diecézí požadavkům doby žádal biskup Jop z Polska; ~~schéma by mělo dát možnost vyřešit otázky, které dosud byly příliš výzány na občanské vlády. Dobro duší má být rozhodující, když jde o to rozdělit diecézi a stanovit její hranice. Jen s opatrností se mají rušit malé diecéze, i když se přiznává nesnáz v jejich správném fungování.~~ - Doufá se, že diskuse o celém scématu O biskupech a řízení diecézí skončí v pátek. Na začátku čtvrtéčního zasedání ge. tajemník sněmu mons. Felici ohlásil koncilním Otcům smrt jejich spolubratra mons. Gabriela Sotaisa, generálního opata trapistů. Dále jim oznáil, že koncil příští rok se bude konat tak, aby koncilním Otcům bylo možné zúčastnit se Světového eucharistického sjezdu ^{která se slaví} v Bombaji; od 28. do 6. prosince příští tok.

V Sixtinské kapli sv. Otec Pavel VI. udělil audienci slovanským biskupům a členům slovanských národů, kteří díl v Římě. Při audienci americký biskup slovenského původu mons. Grutka odevzdal sv. Otci ostatky sv. Cyrila, nalezené v zámku římské patricijské rodiny Mattei v Recanati blízko Lorety. Ostatky nalezl irský dominikán P. Leonard Boyle z kláštera při kostele sv. Klimenta v Římě. Ve svém italském proslovu sv. Otec vyzvedl dějinný význam této slavnosti a ^{krátký pruh} závěrem vyslovil přání, aby sv. Cyril svou přímluvou uspíšil den jednoty všech křesťanů v Kristově Církvi.

"Dějiny tkající svá staletá a tajemná vlákna, přiblížují dvě události, které slavíme ^u vědomí plného lásky a obdivu. Jako v onen den v druhé půli devátého století Cyril nesl z Východu tělesné pozůstatky slavného sv. Klementa, čtvrtého římského biskupa, papeži Hadriánovi II., taky syn Východu, třebas občan Západu přináší, co se jkretše ^{Indijský} datu nalézt z ostatků slavného a svatého syna byzantské Církve, učeného mnicha a přísného, který se z poslušnosti stal apoštolem slovanských národů, můžeme říci otcem slovanské liturgie a literatury, vy nálezce oné abecedy, která dosud nazývá svá písmena po něm cyrilicí. Tyto ostatky ^{představují} tedy dějiny, z nichž se stává tradice. Bude pro nás

povinností a zároveň bude radostí uznat v ~~zakrytém~~ znamení tak bohatém na duchovní památky a staleté události zbožný a srdečný svazek, který pojí dávné časy s jaší dobou, země vzdálené s tímto slavným Říměm, národy daleké s velkou rodinou, jíž je Kristova Církev.

Oddané a důvěryplné gesto, které podává mi svaté ostatky a na něž odpovídá moje gesto, neméně oddané a vděčné, kterým je přijímám, chce ukázat, jak Cyril se všemi událostmi a úmysly, jež obklopují jeho život, zasluhuje, aby ~~byl~~ ^{byl} ctěn v dědictví naší kultury a aby byl považován za světlo pro náš přítomný život. Tato událost jakoby nabývala symbolický význam v době, kdy se v Římě slaví II.vat.sněm, který má za cíl též otevřít všechnu možnou cestu k znovunastolení ~~X~~ jediné Kristovské Církve z mnoha ctihoných oddělených společenství, které mají Kristovo jméno a se jím honosí. Cyril se zde stává symbolem setkání a jednoty. Cyril je s námi, abychom my byli s ním. Jaká to předzvěst pokoje, záruka bratrství, zdroj nového růstu pro šíření evangelia a svaté Církve může být tato přítomnost ostatků sv.Cyrila la při hrobu apoštolů Petra a Pavla.

I když snad naše lidské zraky ještě nevidí za obzorem naděje, jaký budou skutečný vývoj zítřejších dějin po této stránce, je pro nás velkou útěchou když víme, že tyto ostatky, místo aby zastavily naše myšlenky u smrti, jež je stravuje, nás vyzývají, abychom vyznali svou víru v nesmrtnost lidského osudu a úctu, kterou jim vzdáváme, povyšují k živému a ~~oslavenému~~ duchu světce, jemuž patří. A tak tyto ostatky nám připomínají, že svatí jsou naši bratři, naši ochránci, naši přímlugci u Boha, od něhož pochází veškeré dobro.

To je Cyril pro nás.

Tak tento drahý svatý, který přišel jakou poutník do Říma a stal se římským občanem, pro tuto naši a svou římskou Církev, která ho ve svém štěstí k sobě připojuje. To je Cyril pro země a národy, že jimž vděčí za svůj život a víru; to je pro ony ostatní země a pro ony ostatní národy, jimž spolu se svatým bratrem Metodějem zasvětil svůj život a hlásal víru. To ať je pro vás všechny, ctihoní bratři a synem které máte za bratry, syny a své věřící.

Tělесné ostatky sv.Cyrila budou v neděli odevzdány bazilice sv.Klementa, v níž byl sv.Cyril kdysi pochován; stane se tak v rámci slavnosti pořádané Kongregací pro východní Církev při mši svaté byzantského obřadu, kterou budou celebrovat kolem bulharského biskupa mons.Cyrila Kurtěva biskupové a kněží všech slovanských národů. Slavností bude přítomne sám sv.o

V pátek dopoledne se konalo 68. všeobecné zasedání II.vatlsněmu, 32.jeho druhého údobí, poslední tohoto týdne. Skončila diskuse o schématu o biskupech a řízení diecézí. Nejdříve se ještě přihlásili o slovo 4 Otcové o 3.kapitole, o níž diskuse skončila ve čtvrtek a která jedná o biskupských konferencích. Tak kárd. Lefebvre z Bourges se ještě vrátil k pojmu kolegiality biskupů a pravil, že veškerá nejsanost v předcházející diskusi a závaznost, s jakou biskupové jsou povinováni přijmout rozhodnutí biskupské konference, plyně z různého způsobu užívání slova kolegialita; různým způsobem platí na koncilu a různým na biskupské konferenci. Když neztrácíme z očí že papež je prvním ve sboru biskupů, pak pojem kolegiality nijak neoslabuje autoritu papežovu, právě naopak ji ještě více posiluje. Jeden portugalský biskup žádal opravu v znění schématu, protože biskupské konferenci mohou být přítomni všichni ordináři, ne pouze biskupové. Dále promluvil ještě vikář patriarchy melchitského obřadu pro Egypt, který hájil práva východních obřadů proti centrální kongru pro vých. církev a biskupům. Ntuyahaga z Urundi, který žádal právní uznaní konference v církevním zákoníku, a vyhranění jejích pravomocí. Dalších 12 Otců počalo své diskusní příspěvky písemně. - Pak pokračovala diskuse o 4. kapitole schématu o diecézích a řízení diecézí, tj.o území diecézí a jejich rozdělování. Promluvil lo 12 koncilních Otců. Ve prospěch osobních diecézí, tj.skládajících se z věřících jedné národnosti nebo jednoho obřadu, se vyslovil biskup z Hsiamenu v Číně, dnes žijící mimo svou diecézi, mons.Velasco: Důvody proti těmto osobním diecézím se zakládají na politice, na národnostní citlivosti nebo na strachu, že by se uškodilo monarchickému řízení diecéze. Osobní diecéze by měly být zakládány především pro vystěhovalce, kteří nejednou žijí jako pohané, protože nenajdou biskupa nebo kněze, který by jim rozuměl a chápal jejich těžkosti. Biskup z Trevíru mons.Stein nabádal k opatrnosti při shaze rozdělovat územně větší diecéze a k nezvěseoběčnování. Někdy rozlehlejší diecéze prospívá organickému fungování církevního života, území bohatší po stránce materiální, také třeba myslet na budoucnost: diecéze nelze měnit tak často jak faráři, kněží pomáhají územím chudším a tak se navzájem dělají. V biskupské konferenci by měla být zvláštní komise několika biskupů a pak odborníků v otázách dějinných a sociologických, a ta by rozhodla, zda je nutné diecézi rozdělit ajak. Arc.z Avignonu mons.Urtasun navrhoval spojení diecézí příliš malých i když snad jsou až z dob apoštolských. Církev není žádné muzeum, pravil. Proti rozdílným diecézím, jedné územní a druhé osobní, se vyjádřil jeden arc. z Indie: měl by být jen jeden ordinář pro všechny obřady, tak je tomu, pravil

v Indii. Tak se dokáže rovnost všech obřadů v Církvi, zazářila by jednota katolické Církve a misionářská práce by byla více jednotná. Jeden francouzský biskup žádal, aby do schématu byla dána slova o spolupráci mezi diecézemi, např. po stránce materiální. Biskup Z Civita Castellana blízko Říma hájil malé diecéze. Biskup má být pastýřem duší, má znát své věřící, on je má sám učit. Biskup z Facatativa z Kolumbie mluvil proti katedrálním kapitulám a ostatním beneficím životním; místo kapituly by se v schématu mělo říci: sbor kněží, pověřených duchovní správou v předních kostelích; každý biskup by měl mít právo svobodně si zvolit svůj poradní sbor; tam kde kapituly nejsou, nemají být už zakládány; kapitulní vikář po smrti biskupa má být zvolen z "poradců deicéze. Pro zřízení nebo zrušení diecéze má být hlavní zásadou dobro duší. Na těžkosti různých diecézí na jednom území každá má něco málo věřících.

^{z nichž} ^{má něco málo věřících} ^{biskup} ^{z Assiutu} ^{mons.}

Scandar: vede to k neustálým třenicím a nedorozuměním, protože různé obřady mají různý kalendář liturgický, různá předpisy atd. V Egyptě, Syrii necht je jeden ordinář, a jemu ať jsou podrobeni věřící všech obřadů. Tak zazáří jednota Církve v různosti obřadů, podpoří se duch spolupráce a vyvarujeme se roztríšení sil. Zřízení osobních diecézí věřících východních obřadů na území latinského obřadu bránil maronitský biskup mons. Khoreiche z Libanonu. Tak skončila diskuse o čtvrté kapitole a o schématu o řízení diecézí. Na příštém zasedání v pondělí začne diskuse o schematu o ekumenismu a ekumenickém hnutí. V pondělí též začne hlasování o úpravách, které byly učiněny v schématu o liturgii podle ^{výhrad, které} ^{francouzském} koncilním otcůve podali při hlasování minulý měsíc.

Sv. Otec Pavel VI. bude v neděli dopoledne přítomen mše svaté byzantského obřadu u příležitosti přenesení ostatků sv. Cyrila do baziliky sv. Klementa. Mše svatou budou sloužit biskupové a kněží slovanských národů, jejichž apoštolem je sv. Cyril spolu se svým bratrem sv. Metodějem. Ostatky sv. Cyrila budou prozatím na oltáři sv. Cyrila a Metoděje ve vzácném uměleckém reliktviáři, který je dar českých katolíků v zahraničí k letošnímu cyrilometodějskému jubileu.

Ve čtvrtek odpoledne sv. Otec navštívil Pap. kolej kanadskou a holandskou. Kanadská kolej slaví v těchto dnech 75. výročí svého založení. V proslovu k alumnům Kanadské koleje sv. Otec je zval aby jednou jako kněží ze všech sil hleděli udržet katolické tradice u svých věřících, jejich věrnost Apoštolskému stolci a životnost jejich katolicismu. Svá slova, pronesená napřed francouzsky, sv. Otec opakoval též anglicky. Z Kanadské koleje sv. Otec se odebral do kolejí Holandské, aby se připojil k oslavám svátku sv. Viliborda, jejž v Holandsku slavili minulý týden. Ve svém proslovu k bohoslovčům a kněžím sv. Otec chválil ho-

lan ské katolíky pro jejich misionářskou horlivost a obětavost. U brány kolejepozdravil děti z nedalekého Domova, který vydržuje římkští policisté.

Koncilové scéma o prostředcích sdělování myšlenek a idejí. Toto schéma bylo schváleno na čtvrtičním zasedání. Podmá krátce přehled: V úvodě se odpovídá na otázku, proč se Církev tímto předmětem zabývá: Církev shromážděná na koncilu musí věnovat pozornost i těmto věcem, protože vykonávají na lidi velký vliv; v schématu se Církev obrací nejen ke katolíkům, nýbrž i ke všem lidem dobré vůle a především ke všem, kdo pracují v těchto oborech a jsou odpovědní za vliv, který rozhlas, film, TV a divadlo vykonávají. Prostředky sdělování myšlenek přispívají k rozptýlení lidí, k jejich poučení, ale též mohou sloužit k šíření Božího království; lidé jich mohou užít proti vůli Stvořitele a změnit je k své zkáze. Církev jimi může šířit evangelium: rozhlasem, filmem, TV dosud ~~ne~~ tanec se i k lidem, kteří ^{by jinak} jí slovo neslyšeli. V těchto prostředcích dále se poskytuje Církvi příležitost učit skutkem, že nejzákladnější lidské vztahy žádají jisté minimum řádu a kázně. Výrazy těchto informačních prostředků se musí řídit zásadami všeobecné morálky a též morálky křesťanské. To platí především, když je řeč o tzv. svobodě umělce, když třeba líčit mravní zlo; má se to dít tak aby tím více vyniklo dobro. Člověk má právo na to, aby byl pravdivě a včas informován, aby si mohl vytvořit správný obraz o událostech a tak přispěl k dosažení všeobecného dobra. Nikdy při informování nesmí být překročeny požadavky spravedlnosti a lásky. Papež Jan 23. jmenoval právo na objektivní a pravdivé informování mezi základními přirozenými právy člověka. Veřejné autority mají chránit a respektovat svobodu v informování. Avšak i tato svoboda může sloužit všeobecnému dobru, proto věřejné autority mohou zasáhnout, když se svobody v informování špatně užívají.

Druhá kapitola má ráz skoro výhradně pastorační; po první se v oficiálním dokumentu Církve mluví též o tisku. Je nutné založit a udržet při životě opravdový katolický rozhlas a TV vysílání a katolické filmy. Kněží i laici se na tento tiskový apoštolát mají patřičně připravit, např. na školách pro novináře. Ale i čtenář po případě divák se kriticky díval na to, co mu je předkládáno a dovedl si zvolit film, pořad, divadlo, knihu opravdu hodnotnou. Svatá stoličce má zvláštní komisi pro film, rozhlas a TV.; v schématech se vyslovuje přání, aby pravomoc této komise byla rozšířena i na tisk. Ke spolupráci v této komisi, v komisích diecézních nebo zemských a vůbec k uskutečnění katolických informačního prostředků mají být povolání v počtu co největším katoličtí laici.

ci; to je jejich základní laický apoštolát. Tak podají svůj přínos k šíření evangelia Božího království.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Sv.Otec Pavel VI. bude přítomen v neděli dopoledne pontifikální mši svaté byzantskoslovanského obřadu v bazilice sv.Klementa při odevzdání nalezeného ostatku rektorovi baziliky. Tak bude v Římě zakončen jubilejní rok 1100.výročí příchodu sv.Cyrila a Metoděje mezi Slovany. Mši svatou celebahuje bulharský biskup mons.Cyril Kurtěv spolu s dalšími 6 biskupy a kněžími slovanských národů. Ostatky sv.Cyrila budou uloženy do zvláštního reli
kviáře,který je dar českých katolíků k letošnímu cyrilometodějskému ^{leu}jubí
Ve večerních hodinách v neděli sv.Otec se zúčastní liturgické pobožnosti ke cti bl.Vincence Romano, který bude prohlášen blahoslaveným v dopoledních hodinách.Beatifikaci můžete sledovat u příjimačů: rámo 10 minut po 10.hodině a odpoledne od ~~4~~:hodiny.

Kongregace obřadů konala dnes v sobotu své zasedání. Bylo jednáno o hrdiném stupni ctnosti služebnice Boží Marie od apoštolů, ve světě Terezie Wüllénweberové, ~~zakladatelky~~ spolu se sl.Božím Františkem Jordanem založila kongregaci Zemřela v Římě 25.prosince 1925. Členové kongregace dále jednali o spisech sl.Božího Mamerta Esquiú, biskupa z Kodoby,který zemřel r.1883 a Marie Ignázie Melinové, zakladatelky řeh.sester Svaté rodiny od nejsvětějšího srdce Ježíšova; zemřela r.1941. Kongregace konečně jednali o procesu svatořečení bl. Benedikta z Urbina, kněze z řádu kapucínů, který pracoval obětavě v Německu proti protestantismu; zemřel v Itálii r.1626⁵. Blahoslaveným ho prohlásil papež Pius IX. r.1867.

Příští sobotu 23.listopadu se budou konat v bazilice sv.Petra tradiční zádušní bohoslužby za pokoj duše kardinálů, kteří zemřeli v uplynulém roce. Jsou to kard.Vilém Godfrey z Westminsteru, John d'Alton z Armagh v Irsku Manuel Arteaga y Betancourt z Havany na Kubě a Valerio Valeri z římské kurie. Mši svatou bude sloužit kard.Benedikt Aloisi Masella.Závěrečný liturgický výkrop nad rakví vykoná sám sv.Otec,který bude přítomen.

Kard.Bea, předseda koncilového sekretariátu pro jednotu křesťanů,zahájí 13.prosince sjezd výroční italských katolických právníků. Promluví na téma "Svoboda nábožebství a změny ve společnosti".

V sobotu dopoledne se všeobecné zasedání koncilové nekonalo. Přehled o pracích minulého týdne podal na tiskové konferenci mons.Evžen d'Souza, arzobiskup z Bhopalu v Indii.Z diskutovaných ~~temat~~ otázek se zmínil především o biskupských konferencích, o jejich významu a o nebzepčí pro nezávislost jednotlivých biskupů,jak to projevili někteří biskupové.Ve čtvrttek bylo schváleno oprávňení

vené schéma o prostředcích sdělování myšlenek a idejí. v tomto schématickém se činí apel především na katolické laiky, aby prostřednictvím rozhlasu, filmu, TV., tisku a divadla hleděli šířit Boží království ve světě.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Václavík (holo vý)

X Blahv., anj arc. hr nevřít prýme () a w. Alfonz Lym

real arc. ne mlu, až sl mlu' při světelném břichov.

Blahoslavený Vincenc Romano ~~společně s dcerou~~ mluv' při světelném břichov.

Narodil se ve stínu sopky Vesuzu v jednom z městeček podél překrásné Neapolské zátoky Torre del Greco 3. června 1751. Jeho rodiče byli rolníci. Od

matky dostal opravdu zbožnou věřící výchovu. Malé městečko o 10 000 obyvatelích dalo Čírkvi na 50 kněží a 35 seminaristů. R. 1765, i on vstoupil do semináře, r. 1773 byla vysvěcen na jáhna a dva roky potom na kněze. Ve svém

rodném městečku zvolil si zůstat i jako kněz, třebas mu nabízeli místo profesora na semináři. Chtěl zůstat ~~neúnavným~~ pracovníkem na Boží vinici "racovníkem na Boží vinici"

"dříčem", chcete-li - jak ho ostatní nazývali jeho současníci. Založil školu; v ní vyučování katechismu a náboženská výchova měly první místo. Úspěc této první školy byl tak velký, že se svolení neapolského arcibiskupa otevřel druhou, především pro nastávající kandidáty kněžství. "Dobré musíme dělat dobré," bylo jeho heslo; horliví a ctnostní kněží vyrostli v jeho škole. Novou a novou práci dostával: v neděli sloužíval mše svatou pro venkovany v jejich malé kapli, pak přijal místo kaplana v jednom internátě pro dívky. R. 1794 došlo k výbuchu Vesuzu: Městečko Torre del Greco bylo velmi postiženo; budovy byly zničeny, bylo nutné je znova postavit. Don Vincenzo byl členem 6 kněží a 6 laiků, kteří byli pověřeni sbírat subvence na znova postavení. Výbuch zničil též dům místního faráře, osdmesátníka, který se chtěl vzdát svého úřadu. Hlas lidu si vyžádal Dona Vincenza. Zdráhal se, ale pak viděl v ~~prájivém~~ a přijal. Tak r. 1796 začíná nová kapitola jeho života, faráře. Jen jeden cíl měl jeho život od toho roku: dát se

zcela duším. Až k chvíli své smrti neměl jednu hodinu odpočinku, jeden volný den. Už časně zrána ho bylo vidět, jak se zalátovanou klerikou, hrubým kloboukem v těžkých hotech kráčí ke kostelu. Chvíle volné od farních povinností a návštěv chudých a nemocných trávil před svatostánkem. Vždycky byl k dispozici druhým. Něděle, to byl jeho den. Ráno v kostele farní mše svatá, a odpoledne vyučování katechismu chudých. V sobotu se modlil s věřícími růženec, sám rozváděl růžencová tajemství a tak učil věřící rozjímat. V

pondělí měl duchovní obnovu pro kněze, kteří bydleli v jeho farnosti a okolí. Zavedl též duchovní obnovy pro matky rodin a ostatní stavovské skupiny svých farníků. Zavedl pobožnost křížové cesty a ~~tříhodinové~~ pobožnosti ke cti smrtelné úzkosti Krista Pána. Vždy jeho ustava byla otevřená, aby oznamoval slovo Boží, říkají svědci jeho života; ve zpovědnici byl samá láska a trpělivost, trpělivost a láska. Zvláštní péčí věnoval nemocným a umírajícím,

nebál se, že se nakazí od těžce nemocných, byla jako lev pro Boží slávu. Nikdo neví, kolik rozdal na almužnách; jeho almužny měly odvrátit hříchy, k nimž vede ~~krátká~~^{trpká} bída, předejít blízké příležitosti. Farníci z Torre del Greco žijí především z moře, z lovu korálů. Don Vincenzo se staral o rodiny opuštěné zelé měsíce, kdy mužové byli na moři.

Don Vincenzo žil za velmi pohnutých dob po stránce politické: do země vtrhla Napoleonova vojska a s nimi všechny hrůzny, jak je znala tehdejší válka. Don Vincenzo si politiky nevšímal, zájmy Církve, to byla jeho jediná starost. Mluvil proti výstřelkům a nevázanosti vojáků, vždy to byl kněz, muž Boží, medotýkaly se ho události, jež politika nesla s sebou. I jeho obraz byl veřejně na náměstí spálem, spolu s obrazem papeže Pia VII. Zbraní proti nepřatelům Církve byla modlitba, láska, dobrativost se všemi bez rozdílu.

1. ledna 1821 když vstával z lůžka si zlomil nohu v kyčli. Zlomenina podlomila ještě více jeho zdraví, už tak ohrožené vysilující fyzikální prací 30 let.^{<>} 30.

listopadu 1828 poslal kněžím z Torre del Greco svou duchovní závěť. Na začátku devítidenní pobožnosti před vánočními svátky se blížil konec jeho života. Ležel v nevypovídětelných bolestech. Se svatými jmény Marie a Pána Ježíše na rtech vydechl naposled 20. prosince 1831. ^{1. prosinec, po kouzlení} ^{10. prosinec}

Už za dvanáct let byl zahájen informativní proces blahořečení. 25. března 1895 papež Lev XIII. dekretem kongregace obřadů prohlásil, že jeho ctnosti byly hrdinné. října sv. Otec Pavel VI. schválil dvě zázračná uždravení, připisovaná jeho přímluvě a vydal dekret Toto, že lze přikročit k beatifikaci.

Jm. m. p., kde v neděli vznikl i prof v modlitbě svatého Vincenze: 1. v 12. hodin, jemuž se dostalo čti obleče. Bral ho poutní obojek a pouta pro své méně kněží, poutní obětiny, které působily zároveň i v duchu. Společně s moudrostí svatého Vincenze a moudrostí svatého Pavla, když vznikly vlastní poutní moudrosti mohly se vlnit. Moudrosti - vlasti Boha stále dál vlnit pouty. Není ani významné moudrosti nebo moudrosti. Když moudrosti pouty a moudrosti pouta, moudrosti a moudrosti, moudrosti pouty, když vlny - vlny - vlny, moudrosti duchu Boha.

Bl. V. R. je duchem poutek

x jiný je bl. Vincenzo R. poutek

Bl. V. R., prosím že moudrost, ta moudrost v duchu, společně - ^{je hruška} vlastnosti - moudrosti k pravdě Boha ne tom místě, tota se je Boha postihl, když k moudrosti jistě volnouš, když moudrosti a moudrosti moudrosti - , jestliže Bl. V. R.

V pondělí se konalo 69. všeobecné zasedání II.vat.sněmu, 33. ~~druhého~~ sněmovního údobí. Bylo přítomno 2090 koncilevých Otců. Ti začali diskusi o schématu o katolickém ekumenickém hnutí; toto schéma vypracoval sekretariát pro jednotu křesťanů. Současně Otcové odevzdali své hlasy stran 1.kapitoly schématu o liturgii, která už byla schválena na závěr prvního sněmovního údobí; členové komise ale hleděli vykonat ještě několik úprav, se zněním kapitoly smířitelných, jak je Otcové dali najevo ve svých 2výhradách". Jen 20 hlasů bylo non placet, že nesouhlasí se zněním kapitoly. Doufá se, že celé ~~schéma~~ ^é kapitola o liturgii bude schváleno na svátek sv.Cecilie, kdy připadá 60.výročí ap.listu Pia X., který tvořil začátek liturgické obnovy. Kard.Hamlét Cicognani, předseda komise pro vých. Církve a arc. mons.Martin z Rouenu ve Francii rozvedli přehled schématu o ekumenickém hnutí. Skládá se z 5 kapitol: O zásadách katolického ekumenického hnutí; o jeho vykonávání; o křesťanech odložených od katolické Církve - tato kapitola ve dvou částech jedná nejdříve o východních církvích a pak o náb.společnostech vzniklých po 16. století; čtvrtá kapitola o náb.společnostech, které Krista neznají, zvláště o židech, a pátá kapitola o náboženské svobodě. ^{Av. v. h. h.} O schématě v jeho celku promluvilo 9 koncilevých Otců. Téměř všichni řečníci přiznávali, že by se mělo mluvit o východních křesťanech v úplném odlišení od protestantů. Kard.Tappuni patriarcha syrského obřadu viděl v tom nedostek spravedlnosti, když v schématu se věnuje celá odlišná kapitola židům a se mluví o náboženské svobodě. Tyto poslední dvě věci do schématu o ekumenickém hnutí nepatří. Nadpřirozené pochopení lidmi mimo Kat.Církev a jí jen ztíží její postavení. Kard.Ruffini z Palerma nesouhlasil s názvem ^{word je protestantského původu a} ekumenické hnutí. ^{Jeho obsah není} vyjasněn; koncil by se měl alespoň několika řádky zmínit o ostatních náboženských skupinách, které jsou ještě přátelštěji naladěny vůči kaoticismu než židé a protestanté. Akonečně proč nemluvit o křesťanech, kteří se dali strhnout do ateismu od komunismu? Proti vhodnosti začít ekumenický rozhovor s protestanty mluvil španělský kard.Arriba y Castro. V některých zemích katolíci nejsou na tento rozhovor připraveni a rozhovor může znamenat nebezpečí pro jejich víru. Do schématu by měla být dána výzva k protestantům, aby se zřekli jakéhokoliv proselytismu mezi katolíky. Měl by být připraven jakýsi ekumenický katechismus, který vykládá podle katolického názoru pravdy, o nichž odložení bratři pochybují,nebo které popírají. Schéma o ekumenickém hnutí zna-

čního smýšlení

mená konec protireformace, pravil kard. Ritter ze St. Louis, všechny schéma nucí k zpytování svědomí, Kard. Ritter souhlasil, že jako 5. kapitola se připojí odstavec o náboženské svobodě; bez ní by nebylo možné nastolit ovzduší vzájemné důvěry, které je nevyhnutelné pro jakýkoliv opravdový rozhovor. Kard. Quiñtero z Venezuely mluvil o spoluodpovědnosti katolíků na rozdělení; v duchu projevu Pavla VI. koncil by měl připravit prohlášení, ve kterém se přiznávají nedostatky katolíků v otázce jednoty, ve kterém koncil prosí o prominutí odložené bratry; tak koncil ukáže, že Církev nechová žádnou zatrpklost za vše, co musela podstoupit a vytrpět. Na ekumenickou práci z hlediska misionářskou pohlédl ve svém diskusním příspěvku kard. Petr Tatsuo Doi z Japonska: Obrácení pohanů škodí, když vidí křesťany rozděleny, navzájem se přít. Tím to pohoršením sama víra v Kritsa je ohrožena. Dále: když se v schématě mluví o židech proč ne o buddhistech a konfucionismu. I tyto náboženské společnosti mají být vyzvány k spolupráci. Proti odstatvci o židech a antisemitismu se vyjádřil též koptický patriarcha Stepan I. Sidarous z Egypta: Církev vždycky antisemitismus a pronásledování Židů odsuzovala, jednat o židech je za nynější situace nebezpečné a není pro to vážné pohnutky. Podle maronitského patriarchy Maxima IV. Saïg ha schéma zasluguje chválu: schéma zanechává prázdných polemik a nesprávného prozelytismu, znamená začátek rozhovoru s Východem v pravdě a jednotě, vykládá tradiční teologii východní Církve. Také pro něho kapitola o ždech sem nepatří. Ekumenismus je práce za sjednocení křesťanů, proč mluvit o něčem co je mimo téma; Chce-li koncil mluvit o židech ať tak učiní v jiném schématě a ať pak mluví též o jiných náboženskostech, např. o islámu. Podle přání pravoslavné konference na Ródu má i kat. Církev podat svůj přínos k stálému rozhovoru mezi katolicismem a pravoslavím. - O schématě o biskupech a řízení diecézí, o tzv. osobních diecézích mluvil 4. kapitole jste biskup syro malabarského obřadu z Tellichery v Indii. Hájil osobní diecéze pro věřící odlišného obřadu než e většina věřících a na příkladě své diecéze ukázal, jakého rozkvětu se diecéze dočkala, když byla osamostatněna.

ústav pro studium
totalitních režimů

křesťanů a poslal svůj pozdrav zemím, ve kterých Církve v mlčení a

Při mši svaté pronesl delší italské kázání, ve kterém se zmínil o jednotě

Svatý Otec Pavel VI. zavítal v neděli dopoledne do baziliky sv. Klementa. Rekto

rovi kostela odevzdal část tělesných ostatků sv. Cyrila, apoštola Slovanů, byl přítomen pontifikální mši svaté byzantskoslovanského obřadu a tak se připojil k římských závěrečným oslavám 1100. výročí příchodu sv. Cyrila a Metoděje mezi Slovany. (X) Sv. Otce u baziliky y přivítali její titulář státní tajemník Cicognani,

a dále ^{mj.} kard. Tisserant, Wyszinski a dominikán Browne. U papežského trůnu v apisu dě baziliky sv. Ode ^{te} vyzval kard. Cicognanimu ostatky sv. Cyrila. Přitom v latinském

proslovu XXX vzpomněl příchodu sv. bratří Cyrila a Metoděje do Říma r. 867, kteří z Moravy nesli XXX papeži Hadriánovi II. ostatky sv. Klementa; dnes nástupce papeže Hadriána přináší do baziliky zasvěcené sv. Klementovi ostatky sv. Cyrila. Sv. O-

tec vzpomněl ap. listu Magnifici eventus, který vydal jeho předchůdce "an 23. v květnu: tě uvnitř svatého muzea leží v zemi a hrob má mohutnou výšku. Vně v tomto obřadu, vysokou výšku má i svatý svatý Cyril. Následovala slavná mše svatá byzantskoslovanského obřadu: Hlavním celebrantem

byl ap. exarcha bulharských katolíků byzantského obřadu biskup mons. Cyril Kur těv, který před lety častěji byl přítomen našim velehradským unionistickým sjezdům; spolu s ním koncelebroval dalších 6 slovanských biskupů a kněží, mj.

rektor Pap. koleje Ruské náš krajan P. Josef Olšr. Bylo přítomno velmi mnoho bis

dale představitelé mnoha, vyslanci Bulh. Česk. a Karpatsk. církve, mnoho ař. m. (Petrík, Autai), mno skupů slovanských diecézí nebo slovanského původu, Sv. Otec několikrát zasáhl

do celebrace přání pokoj: Mir vsjem. On též udělil závěrečné požehnání, kte-

ré bylo výjimečně spojeno s plnomocnými odpustkami. (X) u měsíce sv. Cyril, v květi měsíce sv. Václav

Po evangeliu mši svaté Pavel VI. pronesl delší italské kázání; vzpomněl vzen

šeného tajemství společenství svatých. Síla tohoto nebeského svazku nám dává

cítit, že jsme spojeni i mezi sebou, rizšířuje naši láskyplnou starostlivost

vůči všem potřebám Církve. Z římské Církve vychází příklad jednoty a výzva

k ní. Jednota mezi jejími dětmi, rozptýlenými ve světě, jednota v skutcích

lásky; protože stejnoslavná (od Církve) vzdálení, bloudící, nepřátelé očekávají

je svědectví vzájemné lásky, ochotného darování utrpení a bědám bratří.

A protože dnešní slavnost ke cti sv. Cyrila a Metoděje přivádí nám na mysl vzpomníku na východní země, před nimiž oni otevřeli poklady evangelia, a s nimibohatské literatury a umění, naše myšlenky se nesou k východním našim bratřím různých překrásných obřadů, slavných civilizací, a spojeným s Petrovým stolcem svazkem staleté věrnosti. Ale myšlenky se nesou stejně s úctyplnou láskou k odloučeným bratřím i mni patří k prastarým velebným křesťanským společenstvím: ještě jednou jim osvědčujeme svou úctu a své očekávání.

Sleva plná lásky sv. Otec pak adresoval Církvi, která trpí (Biskupům, kněžím

a křesťanům všem, kteří v mnoha svých obřadech prožívají čas.

zgħid, orra' minn il-ġurġi kien. Ix-xaqqa.

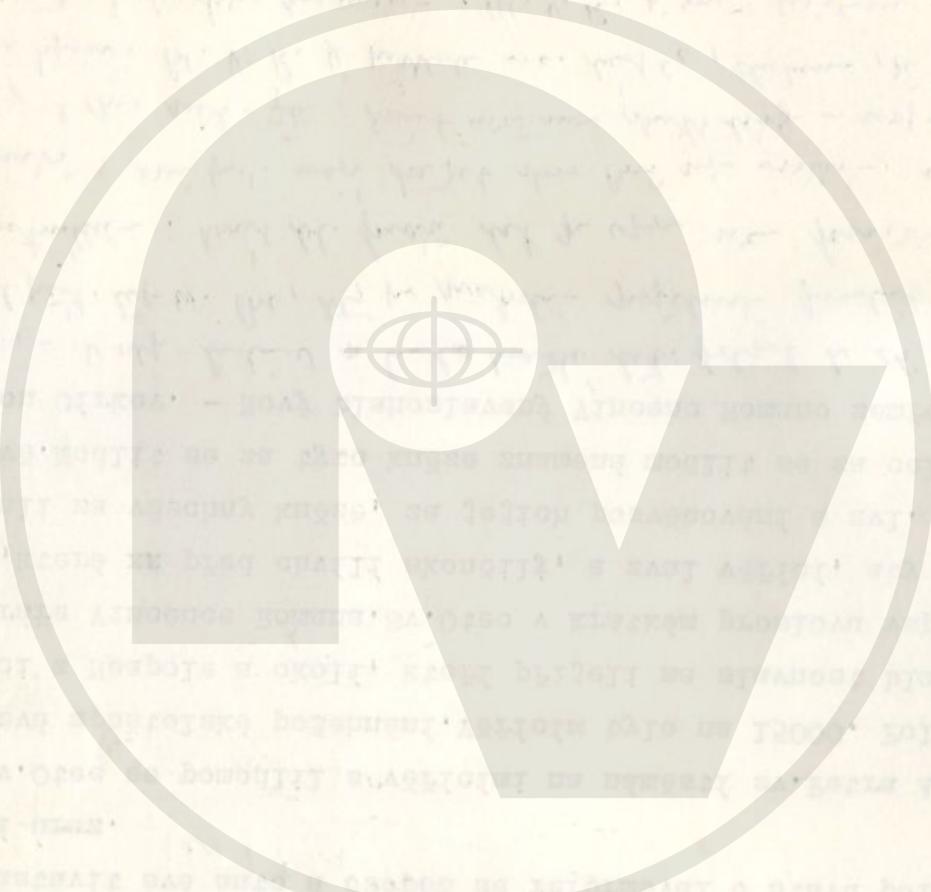
~~V ber. v. welch. reicht für botan. stw. mehrheit mit schw. mark~~

u. p. v. x /.

a věřícím pronesl slovo nadeje, povzbuzení a útěchy. Kéž brzy vzejde den, kdy bude jeden ovčinec a jeden pastýř, kdy bude obnovena plně ~~české~~ ^{české} plně ~~české~~ ^{české} jednota a Církev ukáže všude svou nepskvrněnou krásu. Sv.Otec končil modlitbou k Božskému Spasiteli; prosil ho, aby Církev jedna v lásce, svatá v účasti na svosti svého zakladatele byla i dnes ve větě praporec spásy pro lidi, středisko jednoty sdrcí všech, aby všech probouzela svatá předsevzetí generální obnovy jež by vábila k této obnově všechny. Kéž děti Církve zanechají veškerou rozdelení a vše co je jich nehodné, jsou jí ke cti, vždy a všude, aby všichni lidé, kteří k ní ještě nepatří, ~~se~~ ^{dívající se} k ní našli tebe, jenž ^{cesta} jsi pravda a život a kéž ~~xxiiii~~ ^{v tobě} jsou přivedeni k Otci v jednotě Ducha svatého.

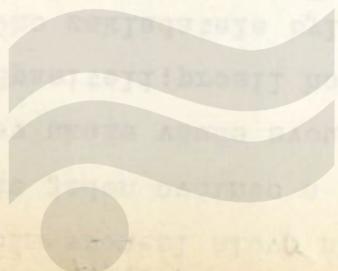
Otcem ~~pravdu~~ ^{. V. Menín, W. Litváku, W. Kleintu & W. L. M.} - ve městě i jinde národním
Cestou z baziliky sv.Klementa do vatikánu se sv.Otec zastavil v kostele portugalského sv.Antonína. Pozdravily ho tam přední církevní i občanské autority římského portugalského a brazilijského kolonie, kardinálové, velvyslanci, biskupové, kněží bohoslovci i věřící. Ke všem sv.Otec krátce promluvil portugalsky. Při jízdě městem sv.Otec všude srdečně zdravily zástupy lidí. Na jednom místě, protože zástup prothl eskortu policie, ~~xxiiii~~ došlo k menšímu nehodě, naštěstí bez vážných následků. Sv.Otec dal láskyplně zastavit své auto a osoběn se informoval o stavu policisty, který utrpěl menší úraz.

V. říč. byl někdy z hrdiny w. Rec otevřel dle kn. C. R. i převedl se
hodinami. Poukazuje kniž. spis. některého hrdiny.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

70. všeobecné zasedání II.vat.koncilu se konalo v úterý dopoledne. Bylo přítomno 2182 koncilevých Otců. Mši svatou sloužil arc. z ⁺rivandrum v indickém státě ^{a to v obřadě syromalankarském} Kérala. Jindy biskup téhož obřadu vykonal nastolení evangelia. Syromalankarský obřad zavedli do Indie pravoslavní v 17. století. Svatá stolice jej uznala jako katolický obřad r.1930; tehdy ^{jeden arc. uznal pravomoč} Svaté stolice a spolu se svými věřícími konvertoval. To byl začátek katolické myromalankarské Církve. Ta čítá dnes na 150 000 věřících; odloučených křesťanů, kteří ~~mají~~ slouží mši svatou v syromalankarském obřadě je asi milión. Dříve než začaly vlastní práce koncileví Otcové vyslechli referát biskupa koadjutora z Bělehradu mons. Bukatka o 1. části 3. kapitoly o ekumenismu - tato kapitola jedná o východních církvích; kard. Bea referoval o IV. kapitole, jejíž znění bylo Otcům rozdáno - o svobodě náboženské. Diskusní příspěvky o schématu e ^{Leger z} ekumenickém hnuti ^{pronesl} nebo ^{podal} písemně 11 koncilevých Otců. Tak např. kard. König chválil schéma, ale domníval se, že do schématu kapitola o židech a o svobodě náboženské nepatří. Mělo by být sestaveno nové schéma. Též odstavce o východních křesťanech a o náboženských společnostech vzniklých po 16. století nejsou patřičně sestaveny: v znění schématu se něco naznačuje z jejich nauky, ale není to úplně ostatně to úplné ani být nemůže; lépe by bylo přesunout ony odstavce do doplňku. Kard. König žádal jasné vyhranění slova ekumenicus; na koncilu studujeme ekumenismus katolický; tím ovšem nijak neodsuzujeme nebo nedáváme najevo malou vážnost vůči tomu co na poli práce o sjednocení vykonaly křesťanské odloučené církve. Je nutná jasnost. V schématu se má jasně rozlišovat mezi křest. společnostmi, které si uhovaly hierarchii a svátosti a těmi, které hierarchii a svátosti odmítly. Schéma hájil a chválil africký akrd. Rugambwa: Kdo má víru, je pokorný, protože si je vědom, že se mu dostalo od Boha milosti, daru; kdo má víru je prodchnut city lásky vůči všem lidem; láska je první zákon Kristova zjevení. Láska nás pudí aby chom spolupracovali i s nekatolíky v úsilí zlepšit životní podmínky materiální i duševní. Jerusalemský patriarcha lat. obřadu mons. Gori si přál odstavec o ^{náboženství}, vých, která Krista neznají; ale mluvit o nich bez dalšího rozdělování, aby chom neurazili náb. společnosti o kterých se nezmínujeme a aby chom nepůsobili možné těžkosti křesťanům, bydlicích v některých zemích. Podle názoru arménského patriarchy J. Bl. Bataniana schéma má říci jasné slovo o zásadách.

na nichž stojí jednota víry, kultu, vlády; tato zásady mají svůj vrcholný výraz v primátu papeže a v jeho daru osobní neomylnosti. Schéma nemá se vyhýbat těmto na první pohled sporným a diskutovaným otázkám. Upřímný ekumenismus, pravil biskup koadjutor ze Strassburku mons. Elchinger, žádá reformu smýšlení od mnoha katolíků. Je nutné zaplašit jakýkoliv strach před pravdou, být ochoten přijmout ji, i když není pohodlná. Je nutné zbavit se aprioristického odsuzování a pohrdání věroučnými pozicemi ~~nekatolíků~~ a uznat poklady pravdy, které též oni mají. Musíme se vyvarovat lenivé spokojenosti s vlastní jistotou, že máme pravdu a hledět svou víru si prohloubit. Jednotu nesmíme ztotožňovat s uniformitou; ekumenismus nespochází v hledání kompromisu v dogmatech nebo v zřeknutí se zásad pastorační opatrnosti, ale ani v požadování od odloučených bratří, aby se ve všem přizpůsobili nám. K spojení s odloučenými bratřími se dojde trojí cestou, pravil mons. De Provencheres, arc. z Aix-en-Provence: láskou, rozhovorem a vnitřní obnovou Církve; tuto třetí cestu schéma přehlíží, mělo by se zmínit o liturgické obnově, o obnově církevních zřízení, ano i teologie. Na zasedání ve středu Otcové budou ~~neřík~~ hlasovat o opraveném znění II. katolického liturgického schématu, která jedná o eucharistii. Kapitola byla upravena podle výhrad, které Otci ve při hlasování min. měsíc projevili.

Sv. Otec Pavel VI. přijal v úterý v poledne v soukromé audienci presidenta republiky Tanganjiky J. Exc. Mwalimu Julia Nyerera. Sv. Otec setrval se svým hostem v soukromém rozhovoru ve své knihovně. Pak byli sv. Otcí představení i ostatní členové presidentova doprovodu. V přítomnosti všech pronesl krátký anglický proslov: zminil se o tom, jak ho m. rok při jeho návštěvě Afriky překvapila životnost afrických národů, které dosahly samostatnosti a tak rychle jdou vstříc blahobytu a pokroku. Při tomto úsilí africkým vedoucím jsou upřímnými pomocníky kat. biskupové a kněží; každý občan nebude víc poctivý a poslušný než afričtí katolíci. Sv. Otec proto žádá, aby africké vlády chránili a bránily tu svobodu, jíž Církev má zapotřebí, aby mohla vykonávat své poselství, hlásat a šířit pravdu, lásku a spravedlnost, k dobru Afriky a k míru ve světě. Nakonec sv. Otec všem přítomným udělil své ap. požehnání. Pres. Nyerere daroval sv. Otcí na památku audience košík na ovoce ze slonoviny, dále vycházkovou hůl, na jejímž držadle je zytesán slon, znak to autority a moci. Pres. Nyerere vykonal též návštěvu u vat. státního tajemníka kard. Cicognaniho, v sálech před papežskými sály stáli kněží, bohoslovci a řeh. sestry, pocházející z Tanganjiky, kteří svou přítomností chtěli pozdravit svého prezidenta.

71. všeobecnému zasedání, ve středu dopoledne bylo přítomno 2182 koncilních Otců. Pokračovala diskuse o schématu o ekumenismu; současně Otcové odevzdali své hlasy o úpravách v 2.kapitole schématu o Liturgii podle výhrad, které byly učiněny při hlasování o tomto schématu, minulý měsíc. Celkem se konalo 5 hlasování. V prvním hlasování Otcové schválili úpravu podle níž dovolení ke konce lebaci dává výhradně místní biskup, a to i řeholním dómum: 2182 hlasujících z 2057 Otců hlasovalo placet, ano, 123 non placet. V druhém hlasování Otcové se měli vyjádřit stran odpovědi liturgické komise, která nepřijala výhrady týkající se užívání domácího jazyka při mši svaté: 2047 Otců pro, 131 proti. Třetí hlasování se týká přijímání pod obojí způsobou při svatební mši svaté. Komise nepřijala návrhy, aby to bylo dovoleno pro celou Církev; byly dány všeobecné zásady, a místní biskupské konference připadně mohou se svolení Sv.stolice dovolit i další případy přijímání pod obojí: Proti bylo 128 hlasů, pro 2014. Čtvrtým hlasováním konciloví Otcové schválili vcelku i ostatní úpravy uvedené v kapitole a pátým hlasováním kapitolu celou. V diskusi o schématu o ekumenismu zasáhlo 13 koncilových Otců. Tak např. kard. Meyer z Chicaga se domníval, že schéma tvoří vhodnou základnu pro diskusi; hájil, že kapitola 4. a 5. jednající o židech a o náboženské svobodě do tohoto schématu patří. Opačného názoru byl kard. Bacci z římské kurie; oba předměty sem nepatří, a když už mluví o židech, proč ne o jiných náboženstvích. Kard. Bacci varoval před nejasným pojmem ekumenismu; ve schématě se dost nevyzdvihuje papežský primát a to by mohlo vést k domnění, že katolickou Církev řídí biskupové s papežem. Podle mons. Jelminiho, apoštolského administrátora z Lugana, schéma zapomnělo na náboženské skupiny, které dnes řadíme k protestantům, ale které vlastně vznikly před 16. stol., jako valdenské; nebo např. na starokatolíky a jiné. Dnes kdy ateismus ohrožuje všechna náboženství, musíme vyjít vstříc všem kdo v Boha věří: Církev se musí objevit před očima všech jako jejich přítelkyně. všech, kdo věří. Mons. Jelmini hájil kapitulu o náboženské svobodě. Bez náboženské sbobody nemůže být řeči o ekumenismu. Církev má uznat svobodu všem náboženským skupinám ve všem co se týká jejich náboženského života. Mons. Sapelak, apošt. vizitátor Uktajinců vých. obřadu v Argentině, se domníval, že schéma nechává poněkud v temnu východní křesťanské církve, netozlišuje je dostatečně od západních křesťanských církví. Schéma mlčí o úžasné práci o sjednocení s východními církvemi, která byla vykonána za poslední staletí. Dnes je 12 milionů křesťanů východních obřadů v plném společenství s Rímem. Mají 120 biskupů. Mons. Sapelak navrhoval, aby do schématu o eku.

menismu byla přenesena jedna kapitola ze schématu o vých.církvích. Mons.Morcillo Gonzales ze Saragozy navrhoval, aby kapitola o židech byla přeložena do schématu o přítomnosti Církve v dnešním světě. I odloučení křes!tané očekávají velké věco od koncilu: arc. ze Sv.Bonifáce v anadě připomněl telegra naglikánské církve kakanským biskupů, a arc. z Westminsteru mons.Heenan zájem anglikánů ve Velké Britanii. Schéma ukazuje,že v kat.Církvi začíná nové éra. Doba polemik a vzájemného vytýkání si viny je za námi.Náš rozhovor s nimi se nedějej jen na přirozené úrovni, nýbrž i na nadpřirozené, za vedení Ducha svatého.Hlavní prostředky k rozhovoru je odpustit si urážky, upřímné přátelství a důvěra. Arc. ze Sv.Bonifáce končil slovy naděje, že koncil přizná,že odloučení křestané patří k Církvi, protože byli pokrtěni a vyznávají jméno Krostovo.Mons.Heenan chtěl,aby sch ma dalo jen všeobecné zásady: vlastní rozhovor s odloučenými křestany se musí dít v jednotlivých zemích, podle rozdílných okolností.Je nutné napřed vytvořit ovzduší vzájemné důvěry a úcty, až později můžeme mít na zřeteli více dosažení vlastní jednoty. Podle názoru mo Webera ze Strassburku schéma nenaznačuje, že by snad bylo možné přijímat svá tosti od kněží odloučených církví,které se ale uchovaly apoštolskou posloupnost a proto i kněžství a eucharistii, v původním návrhu na schéma tato narázka byla. Mělo by se dovolit katolíkům zcela izolovaným od svých věřících přijímat zpověď a přijímání od pravoslavných kněží a zase pravoslavným od katolíků.Nejednou to žádá dobro duší.Bylo by dobré se též zmínit, kdy nauka o jednotě nedovoluje přítomnost a účast na náboženských obřadech. Také ap. prefekt z Paraku v republice Dahomey si přál, aby schéma znamenalo větší velkomyslnost v učasti na náboženských obřadech jiných církví, např. těch, které se přímo týkají rodinného života, mzavření manželství a pohřbů.V schématě se naprosto mlčí o ekumenické a unionistické práci misionářů.Jak znovu pravil jeden biskup pracující ve Vietnamu v misijních zemích je pohanům po horšením, že různé křestanské Církve hlásají Krista. V diskusi a v hlasování o definitivním znění liturgického schématu se bude pokračovat.Když liturgické schéma bude schváleno v hlasování, bude ještě o tomto konclovém údobí předloženo k slavnému schválení na věřejném zasedání.

Ve středu v poledne sv.Otec udělil obvyklou generální audienci. Ve svém proslovu k tisícům věřících a turistů sv.Otec se zmínil o primátu Petra, knížete apoštolů, základu Církve.Všichni přišli sem, aby viděli Petra, jak to čteme a sv.Pavlovi; knížete apoštolů, základ Církve, její viditelnou hlavu,Kristova viditelného zástupce na zemi v osobě Petrova nástupce.Tato návštěva má velk-

význam. Katolické náboženství je duchovní i viditelná společnost, lidská i božská, která žije a trvá 20 století, sjládající se ze všech, kdo do ní chtějí vstoupit, aťsi patří ka jakékoliv rase nebo národnosti. V této společnosti existuje též jistá organizace, hierarchie, které ustanovil sám Kristus Pán. Návštěvou papeže si věřící uvědomují složení společnosti jíž je Církev, vyznávají svou víru v Církev v její hierarchii a v Krista, který to vše založil. A když už vyznávají svou víru v Církev, mají též velkodušně přijmout nový směr svého života. Z víry se musí stát věrnost víře. A nejen to: i povinnost hledět tuto pravou víru zprostředkovat i druhým, kterým se dosud štěstí mít pravou víru nedostalo. Víra zažehnuje lásku. Sv.Otec opakoval svá slova též anglicky, francouzsky, německy a španělsky Pak všem přítomným udělil své ap.požehnání. Všeobecní audienci byl též přítomen pan redaktor Antonín Jandáček, tiskový referent Národního svazu českých katolíků v USA; sv.Otci odevzdal sošku Pražského Jezulátka oděného pláštík vyšíváný v české národními motivy.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

72. všeobecné zasedání se konalo ve čtvrtek dopoledne za přítomnosti 2186 koncilových Otců. Mši svatou k Duchu svatému sloužil v latinském obřadě, ale v staroslovanštině americký biskup mons. Ondřej Grutka, slovenského původu. Této hlaholské pocházející od sv. Cyrila a Metoděje mše svaté se dnes užívá v některých diecézích Jugoslávie a v některé dny na některých místech v ČSR. Otcové pokračovali v diskusi o schématu o ekumenismu v jeho celku a pak o jeho první kapitole. Současně hlasovali o úpravách ^{3.kapitole} v liturgického schématu učiněných podle výhrad, které Otcové podali při prvním hlasování m.měsíc. 3.kapitola lit. schématu jedná o svátostech a svátostinách. V prvním hlasování konc.Otcové se měli vyjádřit, zdánlivě súhlasí s úpravami týkajícími se užívání domácího jazyku při udělování svátostí a svátostin: Souhlasilo 1848 Otců - z 2185 hlasujících; proti, non placet 335 hlasů. Druhé hlasování mělo schálit článek o požehnání, vyhlašených biskupům a řeholním představeným: 2084 placet, 96 non placet. ~~Xxx~~ třetím hlasováním Otcové schválili článek o dovolení, které dává ordinář laikům, aby udělili některá požehnání podle formulí, obsažených v rituálu: 1972 pro, 132 proti. Čtvrtou hlasováním Otcové schválili ostatní úpravy učiněné v kapitole a pátým schválili kapitolu v jejím celku. Před zahájením diskuse ~~gen.tajemník sněmu mons.Felici~~ oznamil, že sv.Otec zvýšil počet členů koncilních komisí z 25 na 30; z nových pěti, čtyři budou voleni koncilovým plenem a jednoho jmene je sám sv.Otec. Jednotlivé konference mají jmenovat 3 své kandidáty; jejich jména budou sdělena všem koncilním otcům; příští čtvrtek budou noví 4 členové voleni. Komise si pak mohou zvolit svého nového místopředsedu a tajemníka. Vlastní diskuse se týkala nejdřív schématu o ekumenismu v jeho celku. Do diskuse zasáhlo 9 koncilních otců. Zmínky zasluhuje diskusní příspěvek biskupa z Münsteru v Německu mons. Hößnera: Nesmíme zapomínat, že existují dvě zcela odlišné skupiny odloučených bratří. Pro jedny odloučení od kat. Církve znamená přiklonění k jinému křesťanskému náboženskému společenství. Pro jiné odloučení se rovná přechodu k indiferentismu a k nevěře. Den co den roste počet těch, kdo od Církve přecházejí k ateismu, proto biskupové mají vyřešit tuto tragickou otázku odpadu od Církve a od víry; přechod mnoha křesťanů do indiferentismu a ateismu, jak se zdá, jdou cí rovnoběžně s pokrokem industrializace, je v některých zemích ještě zhoršen tlakem bojovného ateismu. Schéma o ekumenismu má mít zvláštní kapitolu o vztazích katolíků s odloučenými bratry, kteří ztratili víru. Biskup Her-

vás z Ciudad Real ve Španělsku pravil, že kapitola o náboženské svobodě má být zařazeno k schématu o přítomnosti Církve ve světě, tam, kde je řec o právech člověka. V tomto hledisku mluví o náboženské svobodě i encyklika Jana 23.

Mír na zemi. Podle názoru mada ského biskupa mons. Hamváse schéma o ekumenismu znamená přátelský ~~právek~~ napřaženou ruku vůči odloučeným křesťanům; v některých zemích v minulosti byla těžká spolupráce s jinými křesťanskými skupinami; katolíci schématem dávají dobrý příklad, jak přátelský rozhovor a spolupráci navázat.

Na návrh předsedajícího kard. Lercara Otcové povstáním souhlasili, aby diskuse o schématu v jeho celku byla skončena. Na otázku, zda první 3 kapitoly mohou být přijaty jako základna k užitečné diskusi, 1966 Otců hlasováním odpovědělo že ano, že přijímají první tři kapitoly, které jednají o pojmu ekumenického hnutí, o jeho vykonávání a o odloučených křesťanech. O zbývajících dvou kapitolách schématu - o židech a o náboženské svobodě - Otcové budou hlasovat v následujících dnech. O první kapitole schématu o ekumenismu, promluvilo 5 biskupů: Vější jasnost ve výrazech žádal arc. z Bari mons. Nicodemo: jasný výklad nauky o primátu papeže, jasná slova, co znamená, že odložení křesťanů jsou v nedokonalém společenství s Kristovou Církví; ~~jsou-li mimo Církev~~ jsou též mimo společenství s ní. Ekumenismu v katolickém smyslu spočívá na těchto pravdách: jen v kat. Církvi jsou uskutečněny charakteristické známky pravé Církve, kterou založil Kristus; katolická Církev je katolická všeobecná v nauce i praxi. Každá křesťanská pravda, každá opravdu křesťanská hodnota může a musí nalézt své místo v kat. Církvi, a z druhé strany kat. Církev může a má uznat a přijmout všechny hodnoty opravdu křesťanské. Katolicita je Kristův příslib, alež zahrnuje i naši odpovědnost.

Maronitský biskup mons. Abed z Tripoli žádal, aby schéma jasně přiznalo křesťanské hodnoty, které si uchovali odloučení bratři, pak snáze najdou v kat. Církvi pravý ovčinec. Je nutné zdůraznit konkrétní vykonávání křesťanských ctností u odložených bratří. V diskusi o 1. kapitole schématu o ekumenismu se bude pokračovat.

Sv. Otec Pavel VI. přijal v soukromé audienci bulharskou královnu Janu s doprovodem. V sobotu dopoledne se konají zádušní bohoslužby za kardinály, kteří zemřeli v uplynulém roce. Msi svatou v bazilice sv. Petra slouží kard. Masella, závěrečný liturgický výkrop vykoná sám sv. Otec.

na věčnost od zahájení konclu.

farl. dneš

vn/3

Vatikánský deník L'Osservatore Romano přinesl v ~~neděli~~ komentář k projevu sv. Otce Pavla VI. k bohoslovům, ^{z misijních zemí} kteří se v Římě připravují na kněžství.

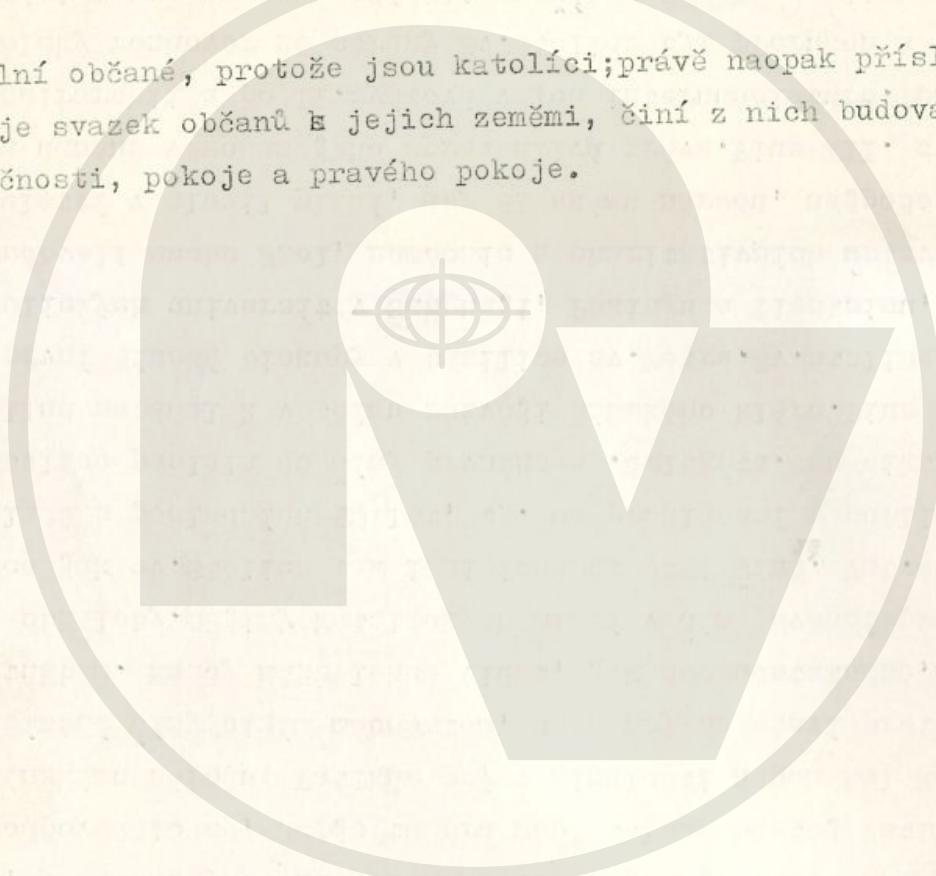
čin. ohl. mrs. uče.

Sv. Otec tam vyslovil svou bolest nad tím, že čínští katolíci se nemohli připojit k podnikům konaným v rámci Světové misijní neděle, že mezi misijními biskupy, kterým v ten den udělil biskupské svěcení, nebyl žádný zástupce Číny, a konečně že křesla v koncilovém sále, nesoucí jména čínských biskupů, jsou prázdná. Církev trpí a je pronásledována, kdykoliv proti její vůli a přes ^{svou} mnohostrannou dobré míněnou činnost se na ni druzí dívají s podezřívavostí, s nepřátelstvím, jako by byla cizí nebo dokonce škodlivá nějakému národu nebo kultuře. Je znamením bolestné situace skutečnost, že vůbec žádný biskup nemohl se zúčastnit koncilu, v němž téměř všechny národy mají všechny své zástupce, kteří mají právo být přítomni zasedáním, nebo alespoň některé z nich; koncilu, jemuž jsou přítomni zástupci i křesťanských církví, od ^{žád} odloučených, a jehož jednání sleduje veškerá světová veřejnost, i kruhy, které se nezanají ke Kristu. Vat. deník pak uvádí odpověď, které se dostalo v Číně; na otázku proč katolická zřízení nemají vůbec žádný styk se Svatostolicí, odpovědělo se, že je to pro nepřátelský postoj Vatikánu a misionářů vči čínskému národu; Vatikán prý v minulosti napomáhal ke kolonialistickému podřízení Číny cizím mocnostem, dnes prý se staví proti opravněným národním tužbám. Každý může lehce vidět, jak neopodstatněné, jednostranné jsou tyto obžaloby. Dějiny katolických misií v Číně svědčí právě o opaku, o velké lásce jak sv. Stolice tak i misionářům vůči Číně. Vat. deník uvádí několik dokladů z posledních 50 let, tj. od prohlášení republiky r. 1912. R. 1922 Sv. stolice poslala do Číny prvního ap. delegáta. Benedikt XV encyklikou Maximum illud nabádal k většímu rozvoji čínského klérku. Pius XI. osobně konsekroval první čínské biskupy v bazilice sv. Petra. Sv. stolice přispěla k rozkvětu katolických universit v Šanghaji, Pekingu a Tientsinu, misionáři řídili a zdobovali mnoho škol, nemocnic a charitativních ústavů. R. 1928 Pius XI. v poselství vyslovil přání, aby čí skému národu, nejpočetnějšímu na zemi, byla uznána všechna jeho spravedlivá práva. Pius XII. zřídil v Číně církevní hierarchii a po II. světové válce internunciaturu. Tento jakoby otevřený, přátelský rozhovor ze strany Sv. stolice byl přerušen a všechni misionáři, kněží i řeh. sestry, kteří šli do Číny, aby pracovali k jejímu dobru, byli z této své nově svobodně zvolené vlasti vypovězeni. Vat. deník vyslovuje bolest nad nynější situací katolíků v Číně; nabádá biskupy, kněze i věřící,

neupříjemně

aby vytrvali v hodině zkoušky; Církev, matka sprělivá a láskyplná neopouštějí, aby nadějou hlasem svého nejvyššího pastýře zapřísahá vládce národů, aby podle spravedlnosti pohlédli na osud jejich dítek, které nijal nejsou méně,

méně loajální občané, protože jsou katolíci; právě naopak příslušenství k Církvi upevňuje svazek občanů k jejich zeměmi, činí z nich budovatele a záruku její bezpečnosti, pokoje a pravého pokoje.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V pátek dopoledne se konala 73. všeobecné zasedání II.vat.sněmu, poslední to hoto týdne. Koncilní Otcové definitivně schválili celé schéma o Liturgii. Se schématem z 2178 přítomných hlasujících Otců souhlasilo 2159, nesouhlasilo, tj. hlasovalo non placet 19 Otců. Až schéma schválí sv. Otec stane se z něho koncilní konstituce. Po oznámení a bude ^{VY} ~~prv~~hlášeno na veřejném zasedání koncilní komise dík koncilového pléna za práci, kterou vykonali. Vzpomněl prvního předsedy přípravné liturgické komise kard. Kajetána Cicognaniho; tuto vzpomínku přijali koncilní Otcové vřelým potleskem. Kard. Tisseta končil přáním, aby práce liturgické komise byla ostatním komisím posilou, podnětem a příkladem. Před hlasováním o celém schematu Otcové schválili ~~maximálně~~ ^{jedním hlasováním} úpravy učiněné podle výhrad při hlasování minulý měsíc v kapitolách čtvrté, jednající o breviáři, a druhým úpravy v kapitolách páté, o liturgickém roku, šesté, o posvátné hudbě, a sedmá – o posvátném umění a posvátných předmětech. Jen při hlasování o breviáři bylo 50 hlasů proti, ostatní úpravy byly schváleny skoro jednomyslně. O slovo k disku-nimu příspěvku o schématu o ekumenismu v jeho celku se ještě přihlásili 3 koncilní Otcové. Tak biskup z Belgaum v Indii se vyslovil proti ^{4.} kapitole schématu o židech. Kapitola není vhodná; zůstane-li jak je, národy Afriky a Asie se budou cítit dotčeny, protože schéma se nezmiňuje o jejich prastarých náboženstvích. Proto buď odstranit 4. kapitolu, nebo připojit další kapitoly o jiných náboženstvích, jako jsou islam, hinduismus atd. ^{Snad toto jednání je vhodnou příležitostí přikročit k založení koncilového sekretariátu pro náboženské společnosti, které Krista neznají.} Biskup ze Segorbe ve Španělsku mon. Pont rovněž považoval za nevhodné, aby schéma o ekumenismu mělo kapitolu o židech; vhodným shledal ~~kapitolu~~ ^{aby sněm jednal o otýzce} náboženské svobody, i když snad ne v tomto schématě. Biskup ^{Ovi} z Ngozi v Burundi mons. Makarakizavi se líbilo, že schéma činí pokrok v ekumenismu závislým na obnově křesťanského života ve všech udech Církve. Všichni věřící by si měli být živěji vědomi, že v nich žije Otec Syn a Duch svatý. Pojem milosti posvěcující by měl být vyličen v katechismem způsobem bližším pro věřícím. Jan 23. žil v duchu víry, byl si vědom že Kristus v něm bydlí prostřednictvím křtu a kněžství. Tímto svým vědomím plným života uchvátil svět. Jeho nástupce Pavel VI. nás žve, abychom šli ve šlépějích velkého papeže Jana 23. Do diskuse o první kapitole schématu o podstatě ekumenismu zasáhlo 6 biskupů: Mons. Mazur z Lublinu si přál jas-

nější vypsání zásad, na nichž stojí katolický ekumenismus a které uznává jí i odloučení bratří. Jsou to např. vůle nebeského Otce, aby všichni lidé byli spaseni, dobrotnost a moudrost Stvořitele, který tak miloval lidi, že poslal svého jednorozenceho Syna, základ a Původce jednoty všech, kdo v něho věří. V kapitole by pak měla být řeč o Církvi jako Kristěvě tajemném těle; Církev je nejen Boží lid, znamení vyvýšené mezi národy, ale též jediný ovčinec. Ekumenismus, úsili o jednotu, neznamená zastření zjevené pravdy, ani ne indoferentismus ze strany katolíků, ale hluboký náboženský život, tak aby jím katolíci budili všude obdiv. Mons. Huyghe z Arrasu chváli, že schéma nemluví o návratu odloučených bratří, třebaže je k tomuto návratu zve; skutečnost že se onoho slova neužívá, naznačuje změnu ve smýšlení, znamená konec názoru, jako by katolíci a Církev neměli co změnit ve svém postoji. ~~Jako~~ prostředek k vzájemnému zblížení navrhoval konání společných sbírek ve prostěch chudých na celém světě. Křestané jsou v menšině proti pohanskému světu, proto mají dát příklad bratrství a jednoty. Mons. Jäger žádal, aby zásady, na nichž stojí schéma o ekumenismu, se shodovaly se zásadami schématu o Církvi. Biskup Vít Čang si přál, aby ke schématu byla připojena kapitola o východních náboženstvích; schéma by mělo mluvit o ekumenismu co nejvšeobecnější, neomezovat se jen na křesťanské církve: všichni jsme děti Boží, všichni se k němu denně modlíme Otče náš. Všichni lidé jsou pod ekumenických dosahem církve, která je všechny má přivést ke Kristu: Jan Křtitel pravil, že Bůh může probudit syny Abrahámovy z kamenů. V diskusi se bude pokračovat na ^{všeobecném} přistí ^{zasedání} v pondělí. V sobotu jsou v bazilice sv. Petra zádušní bohoslužby za 4kardinály kteří zemřeli v upl. roce a v úbec za všechny koncilové Otce, kteří zemřeli od zahájení II. vat. sněmu. V pondělí odpoledne se koná v baz. sv. Petra slavnost uložení ostatků sv. Josafata do oltáře sv. Bazila.

Biskupové Konga, kteří dle v Římě na koncilu, vydali společný pastýřský list u příležitosti zahájení prací komise pověřené vypracovat ústavu země. Biskupové zvou věřící, aby obětovali své modlitby za všechny, kteří stanoví zásady, jež budou řídit Kongo; vyslovují přání, aby vše vire v ^{přesvědčení} o Boha konžského národa tvořilo začáteční slova nové ústavy. Pastýřský list podepsalo 44 arcibiskupů, biskupů, ap. prefektů a světicích biskupů, kteří vykonávají apoštolát v Kongu.

~~Václav Šrámek~~ Mni všechny mluvit v l'vově když bylo dne. Mlu' všechny
když bylo dne. Když bylo dne. Když bylo dne. Když

^{1. 1. 1945} Správné pochopení náboženské svobody může přispět k rozvoji přátelských vzta-
hů mezi křesťany a též mezi všemi lidmi. Kat. Církev vyzývá všechny lidi, aby b
bránili Boží čest a důstojnost lidské osoby. Skutečnost, že ne všichni lidé
mají táz náboženská přesvědčení, klade nejn otázku ~~práv Boha a objektivní~~
pravdy, nýbrž i otázku práv a povinností lidské osoby. Církev hledí sdělit
druhým náboženskou pravdu modlitbou i činem. Soičasně dává důkaz lásky, opatr-
nosti a trpělivosti vůči těm, kdo ještě nepoznali plnost pravdy ~~evangelia~~.

Bůh uvádí lidi pozvolna a potupně k poznání své pravdy a lásky. Je třeba re-
spektovat práva lidí: ~~Bůh je zve, aby přijali víru svobodně a bez nátlaku.~~
Náboženská svoboda, upuštění od jakéhokoliv vnějšího nátlaku žádá sama pod-
stata úkonu víry, jež je svobodná odpověď na volání milosti. Proto církevní
zákoník zakazuje ukládat komukoliv povinnost přijmout katolickou víru.

Náboženskou svobodu mají respektovat nejen křesťané, nýbrž všichni lidé a
všechna lidská společenství. ~~Člověk~~ nemůže splnit Boží vůli, když napřec
neuzná Boží zákon ve svém svědomí; člověk nemůže dosáhnout svého posledního
cíle, lež když ~~hledí~~ vytvořit si rozumný úsudek ~~v~~ svém svědomí a lež když
se jím řídí. Člověk, který tak upřímně je poslušen vlastního svědomí, poslou-
chá samého Boha, a to i když snad na Něho nemyslí nebo ho nezná.

Při každém mravném činu člověk musí zachovat dva požadavky: je jedna
pravda, která je Bůh sám a Boží práva jsou všeobecně platná, všichni lidé,
vždy a všude se musí podřídit Boží vůli. Bůh který stvořil člověka svobodného
podle svého obrazu chce, aby člověk se dobrovolně podrobil jeho vůli, aby uz-
nal, že tuto poslušnost mu káže Boží vůle.

Nemůže si každý podle své libovůle věřit co chce; svoboda svědomí neznamená,
že nemá žádnou povinnost vůči Bohu; pravda a omyl nemohou být postaveni na
touž úroven, jako by nebyla objektivní pravda. Člověk nemá právo zůstat v
nejistotě. - Rozhodnutí víry je osobní a nikdo, žádná lidská moc senemůže
postavit na místo svědomí druhého nebo je potlačit.

Schéma vykládá, že náboženská přesvědčení osob a společenství mají právo se
rozvinout i navenek, s podmínkou, že se nedotýkají všeobecného dobra, tj.
objektivního rádu práv Božích a práv a svobod nezcizitelných lidské osoby.
Každý občan musí mít zaručeno minimum svobody; bez toho nezávislost svobody
není zaručena, život ve společnosti lidí, kteří semohou mylit, by se stal
nemožným.

Znění schématu navzhuje, aby sněm slavně vyhlásil, že všechny pokusy odstra-
nit náboženství nebo zničit náboženské společenství je velmi těžký útok na

práva Boha, lidského svědomí a samé lidské společnosti. Občanský autorita z druhé strany nemůže uložit ^{jisté} náboženském vyznání svým občanům ani zavést nějaké odlučování zakladající se na náboženství, rase, barvy pleti nebo národnosti.

Právo na zevnější vykonávání náboženství v úctě k všeobecnému dobru, platí pro všechny a musí být všude uznáváno. Tím více to cítíme dnes, kdy v mnoha zemích stále vládne pronásledování pro náboženské přesvědčení.

Schéma končí provoláním ke všem křesťanům a ke všem lidem dobré vůle, aby uskutečnili a zaručili přirozený řád a poklad křesťanského života v době, kdy materialismus ohrožuje základy každého sociálního a náboženského života.

Schéma připomíná křesťanům nejvyšší zákon lásky, který velí naplnit dílo stvoření a býtoužit společenství lidí, přispívat k rozšíření Církve a k Boží slávě

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Tragická smrt prvního katolického presidenta Spojených států Johna Fitzgeralda Kennedyho vyvolala v celém světě bolest a zármutek. Když se sv. Otec Pavel VI. dověděl tragickou zprávu přerušil svou práci a ve své soukromé kapli se usebral k modlitbě za zemřelého. Protsřednictvím americké televizní stanice A.B.C. ještě sv. Otec vyslovil svou soustrast ^{americké} pres. Kennedyho i raněného texaského guvernéra ~~zrodného~~ zemřelého a celému americkému národu.

Vyslovuji svou bolest nad touto událostí; kěž smrt thoto velkého státníka nezpůsobi škodu americkému národu, ale posílí jeho mravní a vlastenecké vědomí a upevní jeho city šlechetnosti a svornosti; modlím se k Bohu, aby oběť Jo. Johna Kennedyho pohřbila věci, jíž sloužil a obraně svobody národů a míru ve světě. Byl první katolický president Spojených států; vzpomínám zde, že mne poctil svou návštěvou a že jsem ~~u~~ něho shledal velkou moudrost a velká rozhodnutí k dobru lidstva. Zítra obětuji mše svatou za pokoj jeho duše, za potěchu pro všechny, kdo pláčí nad jeho odchodem, a konečně i na úmysl, aby nejenávist, ale láska vládla mezi lidmi." Sv. Otec poslal soustrastné telegramy novému americkému presidentovi Johnsonovi, vdově Jacqueline, bratu Robertovi rodičům zemřelého prezidenta Kennedyho a arcibiskupovi z Bostonu kard. Cushingovi, důvěrnému příteli rodiny Kennedyů. Zdušní mše svaté za zemřelého prezidenta Kennedyho byly slouženy už v sobotu ráno v mnoha kostelích Říma i celého světa. V římském americkém národním kostele sv. Susany celebroval v sobotu večer sám arc. z Nového Yorku kard. Spelmann. ^{Teg. mth puer. k. množ. m. j. v. u. l. t. d. l. t. DR}

Za pokoj duše pres. Kennedyho byly též obětovány bohoslužby konané v dopoledních hodinách v bazilice sv. Petra. K původnímu úmyslu: za kardinály, kteří zemřeli v uplynulém roce, a vůbec za všechny koncilní Otce zemřelé od zahájení II. vat. sněmu, na výslovné přání sv. Otce přítomní vzpomněli v modlitbě i prezidenta Kennedyho. Bylo přítomno 48 kardinálů, mnoho biskupů, členové diplomatického sboru akreditovaného u Sv. stolice a velký počet věřících. Mše svatou sloužil kard. Benedikt Aloisi Masella. Závěrečný výkrop nad rakví vykonal sám sv. Otec. - V neděli v poledne o čtrnáct na dvě sv. Otec pronese krátké italské poselství ke Dni vystěhovalců, který se slaví v Itálii.

V sobotu v poledne sv. Otec udělil zvláštní audienci účastníkům XII. konference Organizace Spojených národů pro výživu a zemědělství. Dříve než pronesl vlastní proslov, vzpomněl tragického skonu prezidenta Kennedyho. ^{Znovu} vyslovil své rozhoření nad zločinem, svůj obdiv pro velkého člověka a státníka; ujistil že za pres. Kennedyho obětoval své modlitby, za jeho rodinu, vlast a za celý svět, který měl v pres. Kennedym velkého vůdce. Končil přáním, aby jeho smrt

neznamenala ohrožení věci míru, nýbrž byla spíše obětí a příkladem k dobru lidstava. – Sv.Otec dále přál zemím, přímoným svými zástupci při audienci, blahobyt a pokoj prostřednictvím spolupráce a nezinárodní dohody, v práci moderním způsobem organizované. Bůh neproklel práci, nýbrž jí impožehnal. Sv.Otec pak vzpomněl přátelského poměru, který vždy vládl mezi organizací FAO a papeži, vzpomněl spolupráce Církve a zvláštně misionářů s podniky organizace. Končil přáním, aby organizace přispěla k pozvednutí členů velké lidské rodiny, kteří stále trpí hladem a nouzí, k jejichž pokroku nejen hmotnému nýbrž i duchovnímu.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

23/11

Křesťanské svátky, zdroj radosti.

V posledním svazečku *Dictionnaire de spiritualité* výšel nedávno článek Jan Hilda o křesťanských svátcích. Podáváme tu zněho několik myšlenek.

Ve všech náboženstvích světa se vyskytuje sváteční dny. Jsou to jakoby zvláštní dary nebes a lidé na všech úrovních kulturních se z nich těší. ~~jakém~~ znamenají jakousi obrodu na duchu. Většinou jsou to dny vzpomínkové na nějakou slavnou periodu v minulosti nebo je to mytická předehra něčeho, co očekáváme nač se lidé těší do budoucna. V tomto duchu byly i svátky židovské ve Starém Zákoně. Tak na příklad velkonoce jsou vzpomínkou na slvaný přechod přes Rudé moře a vysvobození z otroctví egyptského a zároveň byli příslibem obnovení Israele, nového království Mesiášova. Křesťanství dalo těmto vzpomínkám pravého pravý význam: duchovní vysvobození z hřachu a očekávání ~~návratu~~ království Božího, až se bude nová ~~zemi~~ země a nové nebe.

~~Nužněk~~ Posvátným dnem židovským byla sobota, ~~xxiiii~~ sabath, den klidu a míru, osvobození od starostí a shonu tohot světa. Proroci předpovídají, že v den příchodu mesiáše bude večný sabath, mír stálý, nepřerušená slavnost. Kristus nás naučil rozuměti předpověděm prorockým duchovně. To však neznamená, že ~~že~~ je vyloučeno jakékoli slavení zevnější. Je naprostoto přirozené, že se v rodinách vzpomíná den narozenin jednotlivých členů, ve státech a v obcích se slaví výročí prezidenta nebo předsedy, slaví se den položení základního kamene v ústavech, národy slaví dny vítězství nad nepřáteli a osvobození.

~~Také křesťané~~ Proto i křesťané slaví památné dny svého zakladatele, svých význačných osobností. Přece se však liší křesťanské svátky od národních ~~vzpomínkových~~ památných dnů. Církevní Otcové nazývají svátky slovy "mysterium" nebo "sacramentum", svátost. Jsou totiž přesvědčeni, že v liturgických slavnostech nejde jen o pouhou pietní vzpomínu. Narození Kristovo slavené ve vánoční liturgii není něčím minulým. ~~skátku znamená mýsterium~~ Slova svátost a mysterium vyjadřují víru, že se pod vnějšími obrady skrývá to, co slavíme. Je tu skutečně mezi námi přítomen sám Kristus, jako by se

byl právě nyní narodil nebo právě nyní vstal z mrtvých.

Mají tedy slavnostní bohoslužby význam pro naše spojení s Kristem a naše posvěcení. Tam, kde se svátky neslaví, upadá duch víry a nastupuje náboženská vlažnost. Papež Pius XII praví v encyklice Mediator Dei: "Liturgický rok není jen studenou připomínkou něčeho dávno minulého, vzpomínkou na něco, co kdysi bylo. Je tu Krisus sám, který zůstává trvale se svou Církví. On pokračuje na své dlouhé pouti, kterou začal ve svém pozmském životě, když chodil a činil dobré, když toužil po tom, aby se všichni lidé dostali do styku s jeho tajemstvími a žili podle nich."

Máme-li krátce shrnout význam svátků pro život člověka, můžeme taxvat s autorem našeho článku vytknout sedm halvních bodů:

1. Slavení svátků tkví v ~~xxxx~~ samé přirozenosti lidské, v jeho touze po životě Božíma a věčném. Okamžik trvá jen kratičký čas. Člověk touží po tom, aby do něho zachytíl to, co už bylo i to co přijíti má, ráj ztracený i znovudobyty.
2. Ve všech náboženstvích světa se slavnost svátku projevuje jako zvláští dar shůry. Jakoby bohové sami nás chtěli na chvíli vytrhnout z našeho denního shonu a povznést nás k životu, kterou vedou oni.
3. Protože den sváteční je dar Boží, mají svátky zvláštní náboženský, posvátný charakter. Nesmějí se znesvěcovat, protože by to znamenalo pohrdat darem nebe. Ke každému svátku patří zvláštní disposice lidské myсли.
4. Ve všech náboženstvích tvorí svátky zvláštní cyklus. Nejsou ojedinělé, ale navazují jeden na druhý. Jsou tedy jakoby symbolickým znázorněním celého vývoje časového od počátku světa až do jeho konce. Van der Leeuw je nazývá ~~xxxxx~~ "mikrokosmem celého času". Vyjadřuje se tu tohha člověka prožít celé dění světa a vesmíru v jeho nejhlavnějších fázích.
5. Toto prožívání věčnosti se děje v náboženských symbolech, v mytech, obřadech. Lidé slaví a jsou si vědomi, že tu zachycují něco, co by jim jinak uniko, něco, co by bylo pro ně nedostupné v rychlém toku denního života.

6. Sváky bývají často spojeny s hrami. Na první pohled to vypadá jako degradačce, znesvěcení, zesvědčení svátku. Posvátné obřadu se spojují s hudbou, tancem, zpěvy, recitacemi. Ve skutečnosti je však tento zjev tak všeobecný, že je potřeba se nad ním zamyslit. H.Rahner ~~klymíkem klenákem~~ charakterisuje člověka jako Der spielende Mensch, který není jen homo sapiens, ale také homo ludens, bytost hravá. Jsme si vědomi, že vesmír je vyšel z rukou Božích jako Kosmos, spořádqný celek plný harmonie a krásy. Svátky se snaží zachytit ~~metam~~ běh světa ~~metam~~ v jeho celistvosti, proto také v jeho harmonii a kráse. Svátky bez krásy by byly i proti přirozenému lidskému vkusu a cítění. Sváteční atmosféra je něčím čaravným a podmaňujícím.

7. Protože jsou svátky zachycením rytmu světa, jsou podstatně společnou slavností. Lidé cítí potřebu scházet se vzájemně, sblížit se, vyměnit si názory i hmotné dary, ulehčit individuálnímu smutku společnou radostí.

Tam, kde je náboženství živé, ~~krátk~~ jsou svátky v plném květu a jsou zdrojem životní radosti. I z hlediska čistě přirozeného učarovaly svátky básníku Goethovi, který dává svou známou radu k životní spokojenosti: saure Woche, frohe Feste, tvrdý dny pracovní, radostné svátky.

Moderní doba v mnohých zemích zprofanovala sváteční klid. Jsou města, ve kterých není poznat neděle od všedního dne. Vymstilo se to však velmi brzy. Nikdy nebylo tolik možností k rozptýlení a zábavě jako v denšní době. A přece celý život moderního člověka je často již zavalen všedností, únavou, osamoceností uprostřed davu, který na něj ze všech stran doráží. Ztratil styk s věčností, a proto mu zbyla jen řeka valícího se času, která už starověké filosofy naplněovala pocitem úzkosti a zklamání.

Staročeské přísloví zní: post se v pátek a ~~zítra~~ svátek, nebude tvůj život krátek! Naše domácí staletá tradice opředla svátky legendami, ~~zítra~~ poesií, písničkami. Máme celou tu tradici učinit prazdnou a bezpodstatnou, když jí vezmeme již její jádro, t. j. náboženskou náplň?

V pondělí dopoledne se konalo 74. všeobecné zasedání, 38. jeho druhého údobí první tohoto týdne. Bylo přítomno 2141 koncilních Otců. Ti skončili diskusi o první kapitole schématu o ekumenismu, začali diskusi o kapitole druhé a během zasedání odevzdali své hlasy stran definitivních úprav schématu o prostředcích sdělování myšlenek a idejí; toto schéma bylo upraveno podle výhrad které Otcové vykonali při schválení schématu před dvěma týdny. V prvním hlasování Otcové schválili ~~první~~^{prvním} učiněné upravy 1788 hlasů proti 331; druhým schválili celé schéma; bylo 1598 hlasů pro, 503 proti. Na začátku zasedání gen. tajemník sněmu mons. Felici, že 4. prosince se bude konat veřejné zasedání - třetí za II. vat. sněmu; bude mu předsedat sám sv. Otec a koncilní Otcové budou na něm definitivně schváleny a prohlášeny konstituce a dekrety, jejichž diskuse koncilní Otcové už skončili a které schávlili. 3. prosince zase za přítomnosti sv. Otce se bude konat místo obvyklého sněmovního zasedání vzpomínková slavnost na Tridentský sněm, od jehož skončení letos uplyne 400 let. Proslov pronese kard. Urbani z Benátek. Ve vlastní diskusi ~~o~~^{promluvilo} první kapitole schématu o ekumenismu, tj. o základech katolického ekumenismu, 10 koncilních Otců. Tak např. kard. Leger z Montrealu si přál, aby byl doplněn pojem jednoty Církve: Jednota nijak neohrožuje oprávněné svobodě a rozdílnosti; poslušnost církevní autoritě je slučitelná s osobní svobodou a s uchováním si vlastních charakteristických rysů je pravda, že kat. Církev má plnou pravdu, ovšem i to se musí vyjádřit tak, aby naši odloučení bratři pochopili, že v tom není žádná vyvýšenost nebo odsuzování mínění druhého. Kard. Bea, předseda koncilového sekretariátu pro jednotu křesťanů, ve svém diskusním příspěvku odpověděl na několik námitek, které byly proti schématu proneseny: Sekretariát je ochoten změnit i název schématu, najde-li se vhodnější slovo; je pravda, že ekumenické hnutí, rozhovory s odloučenými bratřími by mohly vyvolat náboženský indoferentismus a interkonfesionalismus; je ůukolem biskupů být nad tím, aby hnutí do této výstřelků neupadlo. Kongr. sv. Oficia jim v tom dává plnou moc a plnou odpovědnost. Instrukce sv. Oficia v této věci nepozýala na platnosti. Podle názoru mons. Guana z Livorna v Itálii schéma by mělo přispět k vytvoření ekumenického ovzduší, a to jak v zemích, kde rozdělení křesťanů je dennění bolestnou skutečností, nýbrž i v zemích s katolickou většinou. Nikdo nesmí zůstat klidným před touto skutečností. Velké bolesti dnešní doby, jako chléb pro všechny, náboženská svoboda, sociální spravedlnost, důstojnost lidské osoby, světový mír - to vše by bylo možné vyřešit daleko snáze, kdyby křesťané byli jednotni a kdyby byli jednotni.

se všemi lidmi dobré vůle. Ve schématě by mělo být řečeno, že zdrojem veškerého rozdělení je hřich, hřich pýchy, a hřich zase uvolňuje svazky věřící s Církví; základní práce katolíků za jednotu je milovat se navzájem a ve spolupráci, aby Církev na sobě více a více uskutečňovala plnost Kristovu. Na unionistický apoštolát východních církví, s Římem sjednocených, mezi jejich bratřími týchž tradicí a obřadů poukázal melchitský arcibiskup Josef Tawil ze Syrie. Generál dominikánů P. Anicet Fernandez pravil mj. že větší pochopení a přátelské styky mezi křesťany, mezi lidmi dobré vůle bude hlavním ovocem II. vat. sněmu. ^{Týmy skupené v lxx xix ixx kxx kxxitak}
Na úterním zasedání začala ještě diskuse o 2.kapitole schématu o ekumenismu, tj. o vykonávání akumenické práce, podalo své diskusní příspěvky 7 koncilových Otců: Kard. Bueno y Montreal ze Sevilly ve Španělsku si přál, aby v kapitole bylo řečeno, že prostředkem k dosažení jednoty je kromě modlitby i úcta k Nejsv. svátosti a k P. Marii. A varoval před vzájemným proselytismem, který ekumenickému rozhovoru škodí. V kat. zemích se třeba více bát náboženské svobody, která se dopřává křesťanským odloučeným církvím, něž svobody, které se těší náboženskosti, které rista neznají. Podle názoru Arc. z Brindisi mons. Margiotta by prospělo vzájemnému lepšímu poznání nauky odloučených křesťanů zrušit zákaz císt knihy, které vykládají jejich nauku. Index zakázaných knih by měl ale i nadále existovat, dodal. Důkazem, že ovduší mezi křesťanskými církvemi se změnilo, je přítomnost pozorovatelů na sněmu, i když jistě nás rmoutí, že některé církve zde přítomny nejsou. Zůstat nečinným vůči ekumenickému hnutí, nebo dokonce se proti němu stavět to by znamenalo hřich proti Duchu svatému. Ekumenismus volá všechny ke vnitřní obnově a obrácení srdce. Ekumenismus je krok vpřed celé Církve, pravil mons. Desmazieres z Bordeaux.

^{- má již jinou význam.}
II. kapitola: začíná slovy: Ekumenismus je povinností všech křesťanů, ne pouze některých. Už tak tvorí svazek pojící křesťany navzájem, i když snad jsou rozděleni, a má je vést všechny do jediné ristovy viditelné Církve. Kapitola mluví o vnitřní obnově Církve - snoubenky bez svrny a vrásky - tato obnova je nejúčinnější cestou k jednotě. Jako prostředky společné cesty k hledání jednoty schéma naznačuje rozhovor s křesťanskými církvemi, duchovní obnovu každého kaplí, liturgické hnutí, větší seznámení s Písmem, laický apoštolát, nové formy křesťanské spirituality, jako např. spiritualita manželského života, a sociální činnost Církve. II. kapitola znova a znova naléhá na vnitřní obnovu, denní obrácení každého katolíka, který má ze všech si

**
Pal. uval. u. bl.
kontinentální
V. 1963*

sil hledět žít ~~právě~~^{ou} víry ve světle evangelia, na společnou modlitbu. Jmenuje, kdy se kaotíci mohou a mají modlit společně se svými odloučenými bratry - výjimku zde tvoří slavení oběti mše svaté nehoVečeře Páně u odloučených církví. Nabádá ke konání společných konferencí o teologických otázkách abychom druhým pomáhali znát naši kat.víru a abychom se seznamovali s tím, co odloučení bratři vyznávají. Schéma vždy praví, že ve věroučných věcech máme mluvit jasně a bez jakéhokoliv akryvání nebo zeslabování našich článků víry. Schéma konečně mluví o spolupráci na sociálním poli, především v zemích které nedávno dosáhly samostatnosti a které jsou ve fázi vývoje.

**ústav pro studium
totalitních režimů**

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

28/4/3

V neděli se slavil v Itálii Den vystehovalce. K podnikům, které byly pořádány se připojil sv. Otec krátkým rozhlasovým poselstvím. Sv. Otec vzpomněl, jak Církev vychází vstříc potřebám a těžkostem všech, kdo vlivem okolností musí žít mimo svou vlast. ^{K organizování} ~~RXXI~~ duchovní správy Církev vydala ap. konstituci Exul Familia, v ní vybízí kněze, aby šli pracovat mezi své soukmenovce, a dává jim zvláštní široké pravomoci. Sv. Otec se zmínil především o těžkostech z náboženského hlediska, v kterých se vystehovalci mnohdy ocitnou.

V neděli v poledne sv. Otec jako obvykle se pomodlil s věřícími na náměstí sv. Petra Anděla Páně a jim udělil své požehnání. V krátkém proslovu se dotkl tragické smrti severoamerického presidenta Kennedyho; v celém světě vyvolala velké rozhořčení a bolest. Modlíme se za pokoj duše zemřelého i za posilu a útěchu pro ty, kdo nad ním pláče; kolik nenávisti, zloby je ještě ve světě kolik nebezpečí pro spořádaný řád občanský a pro mír; kolik milosti Boží člověk ještě potřebuje, jeho milosrdenství a odpustění. Modleme se, jak Pán Ježíš nás učil: neuvedě nás v pokušení, ale z bay nás ode zlého.

V dopoledních hodinách sv. Otec sloužil mše svatou v ambroziánském obřadě pro ^{technické} ~~zřizence~~ milánského dómu. V kázání je sv. Otec zval, aby svou práci na uchování a ozdobě milánského dómu konali s oddaností a s duchem věřícím: Křesťanské umění si slouží kamenů a činí z nich překrásná slova; užívá hmoty a činí z ní ducha, tím že jí dává lyrický výraz, zpěv, krásu, jíž by jinak hmota nikdy nedosáhla. Je charakteristikou křesťanského umění, že dovede vyjádřit věci neviditelné věcmi hmotnými, že dovede něživými a němými věcmi zpívat, vtiskovat hmotě ~~lehkost~~ takže ta se pak vznáší k výšinám, že se osvobozuje od své tíže. Křesťanství přineslo do světa tento kvas; Vtělení zde pokračuje ve svém poselství: věci viditelné nám vyprávějí o neviditelných, věci hmotné se stanou posvátným, nositeli milosti, přítomný svět se mění v předehru, v předchut budoucího světa.

Na pozvání kard. Suenense z Belgie a biskupů ze Strassburku a Lucemburku - ~~XIXX~~ se konalo zasedání ~~XIXX~~ delegátů všech 6 zemí tří evropských společenství: společenství pro uhlí a ocel, společného trhu a společenství pro spolupráci.

V Bruselu, Strasburku a Lucemburku mají ona společenství své sídlo. Na zasedání biskupové z pastoračního hlediska diskutovali o společenských změnách které ustavení oněch společenství způsobilo a v brzké době ještě způsobí: jakо urychlení nového vývoje v zemědělství, změny a rychlejší pohyblivost ^{zakládání} pracujících, rychlejší rozvoj technické civilizace, tzv. evropských krajů

pečeti
M. Chmelík
Brusel

a středisek atd. Závěrem svého zasedání biskupové se obrátili v provolání především ke katolických národním i mezinárodním organizacím a zvaly je, aby se ze všech sil zapojily do apoštolátu na svých příslušných odvětvích a aby se přičinily, aby nově vznikající evropská sdružení byla prohnuta křesťanskými sociálními zásadami.

Při konání mohlo být požádáno o hlas h. R. Klineho
jednání min. vlny dležat mno. Vazorgji.
ve USA.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

75évšeobecné zasedání se konalo ve úterý dopoledne. Konclíní Otcové pokračovali v diskusi schématu o ekumenismu: nejdříve ještě se vrátili k prvé kapitole a pak řada Otců promluvila o kapitole druhé. Mši svatou k Duchu svatému složil arcibiskup maronistkého obřadu mons. Josef Khoury, a to v obřadě natiošsko maronistkém. Antiošský obřad má jméno podle města Antiochie, kterou sv. Petr zvolil za své první biskupské sídlo, tam Kristovi následovníci byli poprvé nazváni křesťané. Jméno Maronistký je po poustevníku Maronovi, současníku sv. Jana Zlatoustého; v této mši svaté pro tiché části se užívá syrštiny, pro části určeňné lidu, arabštiny. Arc. maronitský vykonal obřad nastolení evangelia. Šest Otců ještě promluvilo o první kapitole schématu o ekumenismu, tj. o základech katolického ekumenického hnutí. Tak např. mons. Manek z Endehu v Indonézii hájil pro náb. společnosti vzniklé po 16. století název církve, jestli ony se tak samy chtějí nazývat. Tyto náb. skupiny pokud si uchovaly křest s námi spojeny svazky víry, naděje a lásky; hlásí se k vyznání víry prvních koncilů, vykonávají zevnější úkony, které znamenají a působí milost. Duch svatý si jich slouží jako nástrojů milosti. Musíme je uznat za církve nejen po stránce sociologické, nýbrž i teologické. Zajímavý byl diskusní příspěvek biskupa ze San Antonio ve USA: Zdálo se mu, že příspěvky některých koncilních Otců v otázce ekumenismu jsou příliš jednpstranné; v Písmě je víc významných veršů než verš o založení Církve na Petrovi jako skále. Jan 23. se sv. Augustinem praví, že oddioucení bratři, ať chtějí nebo nechtějí, jsou naši bratři; uznat dary Ducha svatého u druhých neznamená ještě zapřít víru. Biskupové kteří pracují za jednotu, nejsou neposlušní papeže a nedělají nic proti němu. Zanechejme vzájemného obviňování a pomáhejme prozřetelnostnímu hnutí za jednotu, za niž se sám K.P. modlí. Generální opat cisterciáků mons. Kleiner si přál výslovnější zmínu o P. Marii, matce Církve matce všech křesťanů, bráně, skrze niž mámepřístup k Kristu. Na jednotu činnosti ekumenické, unionistické, a misionářské poukázal arc. z Yaundé v Kamerunu. Při právě v misích vznikla u našich odložených bratří touha po jednotě. V Africe došlo k úzkým stykům mezi představiteli katolickými a protestantkými. Tato spolupráce se musí rozvinout na třech úrovních: společně musíme podávat svědectví hodnotám evangelia v zemích, které vznikly, které jsou ve fázi vývoje a které se organizují; společně musíme vykonávat činnost kulturní uskutečnit jeden překlad Písma, studovat civilizace a náboženství, které se ke Kristu neznají; a konečně musíme vytvořit prostředky k společnému informování a vyloučit jakoukoliv konkurenci nebo proselytismus, které neodpovídají

Duchu evangelia. O druhé kapitole schématu o ekumenismu, tj. o ekumenické činnosti promluvilo 11 konclních Otců. Podle kard. Graciase z Bombaje v kapitole se má říci více o spolupráci mezi katolíky a odloučenými křesťany ve službě chudým. Indický plenární koncil vyzval katolíky, aby s patřičnou opatrností nabídli v tom svou spolupráci. Svět je příliš silný pro rozdělené křesťany, pravil jeden odloučený biskup. Je důležité co nejdříve začít diskusi o chémataře o přítomnosti Církve ve světě, a v ní dát patřičný důraz na zájem Církve o chudé. Podle názoru arc. ze Santiago v Čile kard. Silvy Henriqueza místo doulého diskutování o tom, co je ekumenismus, měli začít už dnes v duchu ekumenismu a lásky jednat. Láska vytváří jednotu. Jistě skutky ekumenické se musí přizpůsobit situaci v různých zemích. Biskupské konference jednotlivých zemí mohou zde určit nejlepší způsob. Církev je neustále v stadiu misionářském, církevní zřízení se stále nechají přizpůsobit. Biskup z Lodzi v Polsku mons. Klepač zdůraznil, že veškerá ekumenická práce se musí dít pod vedením biskupů; dále, aby katolíci mohli vést užitečný ekumenický rozhovor musí svou nauku znát; dnes katolíci jsou přímo vystaveni rozhovoru s odloučenými bratřími; to nese s sebou nebezpečí ztratit víru. Jasná náboženská výuka tomu může předejít; poučit se o víře připravuje duchovně i rozumově věřící, aby seznamovali druhé s vlastní vírou a ji bránili. Mons. Gay z Francouzských Antil navrhoval založení stálého ústředního orgánu, podobného nynějšímu koncilem sekretariátu pro jednotu křesťanů, který by po koncilu vedl a řídil veškeré ekumenické hnutí a podniky. Biskup z Tripoli mons. Farah se domníval, že provedení zásad kat. ekumenismu žádá i revizi našich misionářských metod. Jaký smysl má bratřík biskupů s pozorovateli na koncilu, když nezdravá konkurence a zápolení bude dál vládnout v praktickém životě. Před konverzí osob, které už v Krista věří, musíme dát přednost kázání evangelia u pohanů. A mens. Farah např. navrhoval, aby katolický farář napřed se poradil s protestantským duchocním, když nějaký nekatolík chce u příležitosti manželství se stát katolíkem. K spolupráci a pokojnějšímu styku mezi katolíky a nekatolíky prospěje přehlédnout předpisy stran tzv. communicatio in sacris - účast na obřadech a smíšeňých manželstvích. Spolupráce s odloučenými bratřími se nemá omezovat jen na zevnější skutky lásky; mons. Farah uvedl příkladem, jak blahodárný vliv má na náboženský život nedávno založený klášter pravoslavných v Libanonu a přál si založení nových katolických klášterů na Východě.

O spolupráci mezi katolíky a protestanty na poli sociálním v Ruhrskej oblasti mluvil biskup z Essenu mons. Hengsbach. Tato spolupráce už existuje 12 let. Jistě je nutné se vyhnout nebezpečí indiferentismu a přímé účasti na obřadech druhých vyznání. I na mezinárodní úrovni třeba rozšířit tuto spolupráce, především v boji proti hladu ve světě, proti analfabetismu a jiným pohromám, které doléhají na celé země i světadíly. Podobně lze mluvit o spolupráci na poli politickém. Mons. Hengsbach vyslovil přání, aby při příští revizi církevního zákona se pral ohled na ekumenická hlediska, např. v předpisech o smíšených manželstvích. Je třeba poučit a přesvědčit naše odloučené bratry, že právní normy, kterými se řídí život katolíků nepocházejí s nedostatkem opravdového a zdravého ekumenismu, nýbrž ze složitosti a nesnadnosti otázky, o niž jde. Za úterního zasedání gen. tajemník mons. Felici poděkoval jménem severoamerických biskupů a kardinálů za jejich účast při tragické smrti pres. Kennedyho.

Úternímu zasedání bylo přítomno 2131 Otců.

V podnělí večer sv. Otec sestoupil do baziliky sv. Petra a byl přítomen pobožnosti v byzantsko slovanském obřadu ke cti sv. Josafata. Celebroval arc. ze ~~Ostatky tohoto mučedníka za unii byly slavn. způsobem uloženy v oltáři sv. Lvova mons. Josef Slipyj.~~ který stojí nedal. kaple

V krátkém proslovu kard. Testa, sekretář kongregace našeho sv. V pro vých. Církve, mluvil o pečlivosti papežů o ostatky mučedníků; pak se zmínil též o osudech tělesných pozůstatků tohoto slovanského světce: mučedníka, který položil život za Krista r. 1623. Jeho tělo bylo vytaženo z řeky Dviny a pohřbeno v Polocku. Jeho hrob se stal cílem poutí a místem, kde docházelo k neuvěřitelným obrácením. Před vojsky cara Petra Velkého, který dal rozkaz aby ostatky byly spáleny, bylo uschováno. R. 1915 byly přeneseny do Vídni do kostela sv. Barbory. R. 1949 ze strachu před novým znesvěcením před sovětskými vojáky kteří stále dleli ve Vídni, bylo tělo sv. Josafata přeneseno do Říma. Když mons. Slipyj v únoru t. r. přišel z dlouhého nespravedlivého věznění do otcovského domu sv. Otce, přál si, aby ostatky sv. Josafata byly důstojným způsobem vytstaveny úctě věřících. ~~Mile rád~~ papež Jan 23. k tomu dal hned svolení. Kard. testa končil vzpomínkou na sv. Josafata, který jistě v nebi je dnes přímluvcem za brzké uskutečnění jednoty všech, kdo v Krista věří. Po skončení obřadu poděkoval sv. Otcí za jeho účast při přenesení ostatků sv. Josafata z Vídni do Říma a nyní při jejich definitivním uložení. A končil: Sv. Otče, když my, vaše milující děti, přehlížíme Vaši činnost, již chcete obejmout celý svět, všechny národy bez jakéhokoliv rozlučování, jsme přesvědčeni, že středem Vaše ho pontifikátu je Východ a především slovanský Východ. Prosíme našeho svatého

mučedníka, aby byl možným přímluvcem a pomocníkem ve vaší úžasné práci.

V době, kdy ve Washingtoně se konaly pohřební obřady za prvního amerického presidenta katolíka Johna Kennedyho, jimž byl přítomen jako zástupce Sv. stolice mons. Egidius Vagnozzi - v římské bazilice sv. Jana v Lateráně byl zádušní bohoslužby za pokoj ~~JFK~~^{tragicky zesnulého}. Celebroval novoyorský arcibiskup kard. Spellman. Bylo přítomno mnoho kardinálů a biskupů, dále pres. italské republiky, velvyslanec USA u Kvirinálu Reinhart, nejvyšší italské státní i vojenské autority a zástupci dipl. sboru u Kvirinálu i u Sv. stolice. Po skončení obřadů kard. Spellman krátce vzpomněl zesnulého. Zádušní obřady se konaly ve všech předních městech, mj. v kostele sv. Ludvíka v Moskvě, kde po druhé mohl celebrovat duch. správce katolických členů zahraničních diplomatických misí řeholník asumpcionista P. Dion.

Rovněž byla poř. vlně ož. obřad.

drž. a mohlik už mohl držet, zatímco Sv. vlně ne postoupil
druhé vlně ministerstvo polnemu. Prvotní putování Alexeji
postupel jeho bratr Aleksei hrabě Alexej z Tallinnu a Estonska.

"Vlny" být byly mohly mít.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

76. všeobecné zasedání se konalo ve středu dopoledne. Bylo přítomno 2122 koncilních Otců. Pokračovala diskuse o schématu o ekumenismu; o 2.kapitole promluvilo 7 koncilních Otců. Biskup koptického obřadu z Tebe v Egyptě mons. Nuer žádal, aby byla dovolena častěji společná modlitba katolíků s odloučenými bratřími, zvl. s pravoslavnými, kteří přece mají svátosti jako je má kat. Církev; např. by měla být dovolena společná modlitba při pohřbu kněží katolického nebo pravoslavného; při smíšeném manželství by mohl být jeden obřad při kterém by byl přítomen jak katolický tak i pravoslavný kněz; katolíkům by měl lo být dovoleno přistupovat k sv. přijímání v pravoslavných kostelích a opačně. K 2.kapitole promluvil též náš biskup mons. Tomášek: významná je společná modlitba, pomáhá nám zapomenout na minulost a zabranuje, aby vznikly nové rozdíly. Navrhoval uveřejnění modlitby papeže Benedikta XV za jednotu. Významné je tézpoučení o ekumenismu; podle rozhodnutí papežů na každém semináři má být profesor odborník v pravoslavné teologii církve. I věřící by měli vyt se známení s ekumenickou problematikou. Do katechismů by měla být zařazena kapitola o ekumenismu. Mons. Necsey z Nitry ve svém diskusním příspěvku žádal přehlédnutí učebnic cirkevních dějin, odstranit vše, co by se mohlo dotknout našivh odloučených bratří. Na začátku druhé kapitoly by měl být zařazen odstavec o náboženské s obodě: je to nevyhnutelná podmínka k opravdovému ekumenickému smyslení; Běž uznání náboženské svobody rozhovor katolíků s protestanty a pravoslavnými není možný. Mons. Baldassari z Ravenny v Itálii spolu s jinými řečníky nabádal k jasnosti stran katolických článků víry při rozhovorech s odloučenými bratřími. Je nutné vyloučit jakýkoliv nesprávný irenismus a polemiku. Se souhlasem koncilových Otců byla diskuse o 2.kapitole skončena. Hned začala diskuse o 3.kapitole schématu o ekumenismu. Tato kapitola ve dvou částech jedná o odloučených křesťanských církvích: o východních církvích a o náboženstech vz ikly po 16. století. Východní církve - z nichž mnohé byly založeny samými apoštoly - mají prastarou tradici. Uznávají téměř všechny základní pravdy jako katolíci. Koncil se dívá s úctou na jejich tradiční teologii, na liturgickou a duchovní jejich tradici, zvl. na východní mnišství - z něho povtsalo mnišství a řeholní život na Západě. Všechny koncily, na nichž se jednalo o znovunastolení jednoty, potvrdily, že při sjednocení katolická Církev vyjde východním církvím co možná nejvíce vstří. Náboženství vzniklé po 16. století mají s kat. Církvi společnou víru ve Vakupitele J.K. a svátost křtu. To je důvodem, že křesťané patřící

zavděčujeme papeži za jeho výslovy a p. B. po hlasu sv. řeholníků i v. b. biskupů p. k. mohlo

21.11.1962 Bratislava

je tézpoučení o ekumenismu; podle rozhodnutí papežů na každém semináři má být profesor odborník v pravoslavné teologii církve. I věřící by měli vyt se známení s ekumenickou problematikou. Do katechismů by měla být zařazena kapitola o ekumenismu. Mons. Necsey z Nitry ve svém diskusním příspěvku žádal přehlédnutí učebnic cirkevních dějin, odstranit vše, co by se mohlo dotknout našivh odloučených bratří. Na začátku druhé kapitoly by měl být zařazen odstavec o náboženské s obodě: je to nevyhnutelná podmínka k opravdovému ekumenickému smyslení; Běž uznání náboženské svobody rozhovor katolíků s protestanty a pravoslavnými není možný. Mons. Baldassari z Ravenny v Itálii spolu s jinými řečníky nabádal k jasnosti stran katolických článků víry při rozhovorech s odloučenými bratřími. Je nutné vyloučit jakýkoliv nesprávný irenismus a polemiku. Se souhlasem koncilových Otců byla diskuse o 2.kapitole skončena. Hned začala diskuse o 3.kapitole schématu o ekumenismu. Tato kapitola ve dvou částech jedná o odloučených křesťanských církvích: o východních církvích a o náboženstech vz ikly po 16. století. Východní církve - z nichž mnohé byly založeny samými apoštoly - mají prastarou tradici. Uznávají téměř všechny základní pravdy jako katolíci. Koncil se dívá s úctou na jejich tradiční teologii, na liturgickou a duchovní jejich tradici, zvl. na východní mnišství - z něho povtsalo mnišství a řeholní život na Západě. Všechny koncily, na nichž se jednalo o znovunastolení jednoty, potvrdily, že při sjednocení katolická Církev vyjde východním církvím co možná nejvíce vstří. Náboženství vzniklé po 16. století mají s kat. Církvi společnou víru ve Vakupitele J.K. a svátost křtu. To je důvodem, že křesťané patřící

měnit z vlastní zkušenosti jde ap. ak. mluvčího tvrzení, když má 12 % možnosti.
Mluvčí svk. poslal myších myší, zejmo & sice nové listy (z arabských maledik
zpráv) které byly dle písma z nejdřívejšího periodika "Almas". Nevezmete

"V rovinaté zemi život prochází den kurt. Vekoh"

**ústav pro studium
totalitních režimů**

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

k těmto náboženskostem nazývali svými bratry. Koncil se obrací především k těm, kdo věří v Božství J.K., jak toto plynne z Písma svatého, a kteří hledí ve svém životě uskutečnit své křesťanské poslání, k němuž byli povoláni křtem, k slávě a cti jediného Boha, Otce, Syna a Ducha svatého./Můžeme dodat že schéma zde téměř doslovně přejímá slovqa ze ~~základní formulypřijaté~~ posledního všeobecného zasedání Světové rady církvi v Nové Dillí./V Písmě svatém pokračuje 3.kapitola sch. o ek., jež je vzácným dědictvím všech křesťanů křesťané nacházejí Krista, ďdtud čerpají jeho poselství; svátostí křtu jsou zapojeni do tajemného těla Kristova a povoláni, aby se účastnili Božského života ve spojení s Nejsv.^Trojicí. Křest je tak základní svazek, který pojí navzájem všechny křesťany. Ale tato jednota, začatá ve křtu, bude dokonalá jen ve viditelné jednotě Církve a při slavení jediné nejsvětější oběti. 3.kapitola se zminuje o bohatém náboživotě u odloučených bratří, o jejich modlitbě, bohoslužbách, o skutcích lásky a o jejich velkém smyslu pro spravedlnost Koncil se zmiňuje též o všech ekumenických a unionistických hnutích, zvl. o o ekumenických rozhovorech, ale odporoučí věřícím, aby při těchto rozhovorech postupovali s mírou a rovnováhou, protože každé překročení hranič sjednocení škodí. Duch svatý jedině může uskutečnit ^{tuto viditelnou} jednotu, za kterou tolik křesťanů se modlí a ~~XXX~~ ^{přináší oběti.} O též 3.kapitole podalo své diskusní příspěvky 17 koncilních Otců. Melchitský patriarcha J.B. Maxim IV Saigh naléhal na praktické respektování rozdílných tradic východních církví. Hájil vytvoření kodexu církevního práva východních církví, odlišného od církve latinské; patriarcha Maxim hájil právo vých.církví vytvořit si osobní diecéze i na území s většinou latinských katolíků nebo v zemích, kde vých.církev mohou lépe vykonávat úspěšnější apoštolát. Mons.Collin z Digne ve Francii žádal oddělení anglikánů a ostatních protestantů od pravoslavných. Pravoslavní mají platnou hierarchii, mají svátosti, mají eucharistii. Třeba je pozvat k sjednocení, a ulehčit jim je, naléhat přitom více na svazek lásky než na nějaké disciplinární otázky. Mons.Collin ^{pravil, že jednotě velmi uškodilo} ~~XXXIX~~ prohlášení církevního nákoníku, že manželství mezi katolíkem a pravoslavnou stranou je neplatné. K realistickému pohledu na otázku sjednocení nabádal biskup z Leedsu ve Velké Británii mons Dwyer: nedosáhneme jednoty nějakým pěkným slovem; zůstávají velké rozdíly a to jak věroučné tak i mravoučné. Mnoho protestantů pobažuje katolická dogmata za mylná. Nemůžeme mluvit k odloučeným bratřím tak jak matka mluví k marnotratnému synu. Jedna ovečka je v ovčinci, 99 je na poušti a v trní

Musíme je hledat. Mons. Guyon z Rennes si přál zvláštní odstavec o anglikánech a o záslužné práci světové rady církvi. Výslovnou zmínku o tom, že jednotka všech křesťanů je nutná před nebezpečímu bezbožeckého komunismu, žádal ap. vikář z El Obeidu v Sudanu mons. Mason. Nesmíme se spokojit s krásnými slovy, ale podporovat a uskutečnit podmínky pro společné slavení např. vánoc a velikonoc. Mons. Masson si přál v kapitole zmínku o statečnosti východních křesťanů kteří po staletí si ubránili svou víru v Krista. Mons. Baraniak z Poznání vyslovil svou bolest nad prohlášením některých protestantských představitelů, že hlavní překážkou sjednocení je kat. Církev. Jsou to nové kroky zpět k rozdelení a historických rozporech, které kat. Církev chce překonat, jak prohlásilo několik koncilních Otců a také sám papež Pavel. Nesmíme přehánět v chvíli odloučených bratří ani v přiznávání viny katolické Církve na rozdelení. Mons. Ghattas z Tebe v Egyptě mluvil o škodě kterou způsobil dekret z r. 1949, že manželství katolíka s pravoslavným před pravoslavným knězem je neplatné. Pravoslavní nedovedou pochopit, jak něco co včera bylo platné, dnes je neplatné. Společenství s pravou Kristovou Církví řečí dva prvky, jeden ontologický a druhý právní, pravil biskup světící z Arcelony Mons. Jubany, mezi východními pravoslavnými církvemi a katolickou existuje jen prvek onologický, svátostný, ale chybí juridický, protože pravoslavní neuznávají primát papeže. Existuje ale opravdové spojení, byť nedokonalé. To třeba říci jasně v schématu. V diskusi se bude pokračovat. Na středečním zasedání Otcové dostali seznam biskupů, které biskupské konference navrhly za členy koncilních komisí. Volba těchto členů se bude konat ve čtvrtek.

Ve středu v poledne sv. Otec Pavel VI. udělil obvyklou gen. audienci. V proslovu k poutníkům sv. Otec mluvil o citech lásky ke Kristu a k Církvi, které poutníci dávají na jeho svou účastí na audienci; též pak ukázal na význam požehnání, které všem udělí: dává jim a všem jejich drahým zvláštní posvěcení, milost, Boží pomoc. On sám se bude na jejich úmysly k Bohu modlit, aby Bůh jejich přání, pokud se shodují s Boží Vůlí, splnil.

V lednu začnou v bazilice sv. Petra práce na umístění a postavení pomníku zemřelého papeže Pia XII. Práce budou hotovy v březnu. Pomník bude stát proti pomníku papeže Pia XI. v kapli sv. Šebestiána. Pod oltářní deskou této kaple je urna s tělem bl. Inicence XI., kterého Pius XII. prohlásil blahoslaveným. Socha je vysoká 3 a půl metru. Podstavec bude vysoký 2metry a 20 cm. Úhrada je dle 12. ročníku lemmu.

✓ Verbalu do kl. v les. w.). vlast. opat. ne kdy mluv. mluv. Wolf a Fejtobore
Nefotografie. M. Wolf vlastní na P. 1. mluv. v desce M. vlast. drž. Fejtobore.
M. Wolf, mluv. mluv. a patří k muži. dr.

Ve čtvrtek dopoledne se konalo 77. všeobecné zasedání. Bylo přítomno 2192 koncilních Otců. Pokračovala diskuse o schématu o ekumenismu. Nejdříve ještě 14. Otců se vrátilo k 2.kapitole tohoto schématu, která jedná o ekumenické práci. Kard.Frings z Kolína n.R. varoval před některými nebezpečími ekumenické práce.Tak např. je nutné vždy jasně říci, že Církev una sancta není nadějí budoucna, nýbrž že už existuje: je to Církev kterou založil K.P. na Petrovi. Je stejně nutné zachovávat co řekli papežové Pius XI. a XII. o katolických školách a o povinnosti katolických rodičů posílat tam své děti. Církev při tomto a jiných příkazech není vedena touhou vládnout, nýbrž nutností: škola má být opravdové duchovní středisko prodchnuté naukou Kristovou a Církve.Toto právo musíme přiznat i jiným náboženským vyznáním. Kard.Frings varoval dále před smíšenými manželstvími; dojde-li k němu, katolická strana má velmi vážnou povinnost postarat se o katolickou výchovu dětí.Bylo by vhodné prohlásit za platná manželství uzavřená ne kanonickou formou a dostranit církevní tresty vyhlášené na manželství uzavřené před nekatolickým duchovním.Arc. z Dakaru mons.Thiandum nabádal k spolupráci s odloučenými bratry na poli sociálním, kulturním, vědeckém i uměleckém. Ve schématu by měla být zmínka též o spolupráci s náb.společnostmi, které se ke Kristu nehlásí.Mons.Thiandum uvedl užitečnou spolupráci křesťanských odborů s mohammedány a pohany. Mons.Blanche světící biskup z Paříže mluvil o užitečnosti vědecké teologické práce pro sjednocení.Nestačí vytvořit vhodné ovzduší, je nutné hledat pravdu.Je nutné poznamenat, že lidé, kteří byli odpovědní za rozdělení měli často velmi živé vědomí některých stránek kat.pravdy;je proto nutné vykázat správné místo v naší sv.vídě pro ty pozitivní prvky, které si odloučení bratři uchovali. Opat benediktinské beuronské kongregace se zmínil o krásném ovoci spolupráce katolíků a evangelíků v Německu na poli studia Písma sv.Kláštery jsou středisky ekumenického apoštolátu.Mons.Reetz pravil, že mezi jeho řeholníky je 6 konvertitů; pak uvedl prvky,které se protestantům na katolictví líbí a nelibí: nelibí se jim např. akrobatická teologie;upřílišený scholasticismus;příliš zdůrazňování právních předpisů ke škodě osobní svobody věřících;nové formy mariánské zbožnosti a lehkost se kterou se udělují odpustky. Protestantům se líbí katolické liturgie, mnišství, zpověď a jednota Církve co do liturgické řeči, obřadů, kázně, pravd víry, oběti mše svaté a jednota biskupů s etrem,papežem. Generální představený basiliánů melchitského obřadu žádal přehlédnutí předpisů stran communicatio in sacris - účasti na bohoslužbě.K podpoření jednoty není

nic účinnějšího než společná modlitba, to je projev víry v téhož Krista. Je po-
 horšením pro odloučené bratry, že jejich katoličtí přátelé, někdy i příbuzní
 se s nimi nemohou sjednotit v téže modlitbě. Není zde nebezpečí pohoršení ani
 vzniku indiferentismu. Patriarchální synoda, ano i ordinář by měl mít moc dis-
 penzovat od církevních zákonů, které účast na bohoslužbách zakazují. Mons. Schoen
 maker z Purvekerze v indonézii navrhoval založení pokoncilové komise pro bibli-
 cké otázky, která by připravila společný text Písma sv. pro celé křesťanstvá;
 k spolupráci by měli být vyzváni nejlepší odborníci všech křesťanských vyznání.
 Esarcha pro Wménny ve Francii mons. Gabared Anaduni postrádal v kapitole zmínku
 o výchově kněží. V původním textu schématu o ekumenismu, jak je vypracovala komi-
 se pro východní církve byla zmínka o zvláštních teologických fakultách pro boho-
 slovce vých. církví; tyto fakulty byly otevřeny i studentům odloučených círk-
 ví. Východní klérus je vychováván převážně v latinských ústavech; nedostává se mu
 ptařičné přípravy pro apoštolát na východě nebo mezi východními křestany. A v
 latinských seminářích má být zaveden kurs východní teologie. O rozhovorech v
 protestantském klášteře v Taizé ve Francii mluvil biskup z Autun - na jehož úze-
 mí tento klášter leží; převor a podpřevor kláštera jsou zasedáním koncilu přítom-
 ni. V Taizé už po léta se pravidelně scházejí kat. biskupové, protestantští a pra-
 voslavní duchovní; zkušenost ukázala, že takové rozhovory konané v duchu lásky,
 v upřímnosti a vzájemné důvěře mají velký význam; mizí předsudky, na jejich mís-
 to nastupuje vzájemné vzdělání. Na vnitřní obnovu, příklad života, svědectví
 ctností, kterým nás učil K.P., na lásku k chudým, čistotu a opravdovou poslušnos-
 tě jako na nejúčinnější prostředky k jednotě poukázal biskup z Betucatú v Brazilií
 O 3. kapitole schématu o ekumenismu, tj. o odloučených církvích. na Východě i
 na Západě mluvili 4 konc. Otcové. Mons. Seper ze Záhřebu si přál jasná slova, že
 východní křestané ~~s jednocením~~ nebudu muset změnit svou právní strukturu; že
 východní ženatí kněží se budou těšit z týchž práv a úcty jako západní kněží,
 svobodní; že nebude zavedena žádná latinizace, zvl. ne co do liturgie; že věřící
 nijak nebudu považováni za věřící nižšího stupně než věřící latinští. Mons.
 Morcillo arc. ze Saragogy si přál zmínku o záslužné přáci Světové rady církví.
 Ukrajinský biskup mons. Malanczuk z Francie si přál vyjmenování ~~záklínek~~ příčin
 rozdělení, jako politických, rasových, pýchy, neznalosti, nedůvěry, náboženské
 lhostejnosti ajiných. Do schématu by měla být zapojena slova sv. Otce z proslovu
 při zahájení Hruhého koncilového údobí, kdy Pavel VI. mluvil o povinnosti všech
 křestanů prasti o prominutí za svou vinu za rozdělení. Mons. Malančuk si přál
 výzvu k protestantům, aby udělovali křest takovým způsobem, aby nebylo pochyby

o jeho platnosti. Mons. Malančuk si konečně přál zmínu o křesťanech, kteří žijí pod tlakem bezbožeckého totalitarismu, kteří jsou pro svou víru pronásledováni, a kteří navenek musí vystupovat jako bezbožníci, ale v soukromém životě si uchovávají víru a náboženské symboly. Na čtvrtém zasedání koncilní Otcové odevzdali lístky se jmény Otců, které navrhují za nové členy koncilních komisí. V sobotu sv. Otec Pavel VI. udělí zvl. audienci všem koncilním odborníkům; ve středu sekretářům biskupů a jejich šoférům.

Páteční L'Os. Romano přináší oficiální oznámení nejvyššího papežského ceremonáře ve středu 4. prosince se bude konat 3. veřejné koncilové zasedání. Bude přítomen sv. Otec. Kard. děkan Tisserant, předseda Předsednické rady bude sloužit mše svatou a po ní sv. Otec přijme hold koncilních Otců; závěr zasedání bude tvořit slavnostní schválení a vyhlášení koncilních dekretů, které už byly před koncilovým plénem projednány.

Ve čtvrtek v Den díkůvzdání ve USA, bylove všech kostelích přečteno prohlášení, které tragicky zemřelý pres. Kennedy pro tento Den připravil. Provolání podává ohlas hluboce věřícího ducha pres. Kennedyho; připomíná, že první severoamerický president si přál zavedení Dne díkůvzdání jako veřejný projev vděčnosti Všemohoucímu Bohu za udělená dobrodiny, jako den modlitby o pomoc do budoucna. Zemřelý pres. Kennedy zval své spoluobčany, aby si víc a víc uvědomovali, že z Božích rukou dostávají, to co mají. Budeme hluboce vděčni za ideály, které jsme zdědili a umírníme si, dělit se o ně se všemi lidmi, našími bratry na celém světě. V Den dílůvzdání sejdeme se v kostelích a domech modlitby a v kruhu rodinném; vyjádříme tam svou vděčnost Bohu, a modleme se s vrouceností a pokorou, aby i nadále nás vedl a podporoval ve velkých ještě nedokončených podnicích, uskutečnit mír, spravedlnost a pochopení mezi všemi lidmi a národy a učinit konec bídě a utrpení, kdekoli ještě vládne.

K italským biskupům, kteří se sešli ve středu na plenární konferenci promluvil kard. Gracias z Bombaje o připravách na Světový eucharistický sjezd, který se bude konat koncem listopadu a začátkem prosince příští rok v hl. městě indie. Kard. Gracias též mluvil o nynějším stavu Církve v Indii: víru tam přinesl apoštol sv. Tomáš. Euch. sjezd bude mít vyhraněně náboženský ráz. O Krajských ekumenických koncilích, jimž byli nebo jsou přítomni i duchovní nekatolických církví promluvil k biskupům prof. Galbiati z teol. fakulty v Miláně. Koncilový sekretariát pro jednotu křesťanů na pozvání Světové rady církví rozhodl poslat dva pozorovatele na zasedání komise pro misie a evangelizaci;

zasedání se bude konat v městě Mexiko od 8. do 20. prosince. Za pozorovatele byli zvoleni argentinský jezuita P.Jorge Mejia, ředitel Informačního středisk konference latinskoamerických biskupů a verbista P.Tomáš Stránský, Američan, člen sekretariátu pro jednotu křesťanů.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Třetí údobí koncilu, jak bylo na pátečním zasedání oznámeno, začne 14. září příští rok, a skončí 20. listopadu. Oficiálně bude toto datum sděleno biskupům v příhodný čas. Ohlásil to gen. taj. snemu mons. Perikle Felici na páteční všeobecném zasedání. Bylo to 78. zasedání od zahájení koncilu, 42. jeho druhého údobí, které skončí příští týden. Bylo přítomno 2094 koncilních Otců.

Mši svatou sloužil ap. esarcha pro katolíky byzantského obřadu v Řecku mons. Hyacint Gad. Evangelium slavně nastolil světicí biskup z diecéze řeckého obřadu v Piana degli Albanesi v Itálii mons. Perniciaro. Na začátku zasedání gen. tajemník mons. Felici učinil několik oznámení: Z rozhodnutí sv. Otce veřejně zasedání ve středu příštího týdne bude definitivně hlasováno o návrhu na koncilovou konstituci o Liturgii a o návrhu na koncilový dekret o prostředcích sdělování myšlenek a idejí; obě tato schémata, návrhy, byly už koncilními Otcemi schváleny. Na zasedání nebude vyhlášeno žádné nové dogma; kdyby snad v budoucnosti koncil měl rozhodnout nějakou věroučnou definitci, Otcové budou výslovně předem na to upozorněni a také znění bude podle toho upraveno. Oba návrhy, o nichž bude ve středu hlasována, mají ráz čistě disciplinární; protože ale mají jistě velký význam pro život Církve, sv. Otec si přeje, aby Otcové ještě bedlivě prostudovali obsah schémat a zvl. aby prosili Ducha svatého o světlo a vnuknutí toho, co může více přispět k větší Boží slávě. Mons. Felici dále oznámil, že údoby koncilových zasedání začne 14. září příští rok a skončí 20. listopadu; oficiální sdělení dostanou biskupové v příhodnou dobu. Koncilním Otcům bylo rozdáno znění návrhu na konstituci o Liturgii a na dekret o prostředcích sdělování myšlenek a idejí a konečně zvláštní poselství koncilu kněžím celého světa. Do soboty Otcové mají odevzdat své připomínky k poselství. Na pátečním zasedání byla konečně oznámena jména nových členů koncilních komisí, které Otcové zvolili; jak známo sv. Otec zvýšil počet členů komisí z 25 na 30; z nových pěti čtyři jsou voleni koncilním plénem a jednoho jmenuje sám sv. Otec. 11 koncilních Otců proneslo diskusní příspěvky o 3. kapitole schématu o ekumenismu, tj. o doloučených křesťanských církvích, východních i západních. Tak např. kard. Quiroga y Palacios ze Španělska si přál zmínu o zásluhách východních odloučených církví za to, že si uchovaly své křesťanské tradice. Měl by být jasně vypočteny články víry, které si pravoslavní uchovali: na apoštolskou posloupnost a svátost, které východní křesťané mají. O spolupráci mezi katolíky a věřícími protestanty v Austrálii mluvil biskup z Bunbury mons. Goody: společně bojují proti náboženské lhostejnosti velké většiny obyvatelstva

U 772

proti materi lismu a sekuparizaci veřejného života. Místo vypočítávání co nás pojí, ve schématu by se mělo říci, co je možné v kat. Církvi změnit a co je nezměnitelné. Schéma budí dojem, že v základních věcech jsme zajedno, ale že jen vedlejší nás dělí, a ty se mohou změnit. Je nutné zdůraznit hlavní pravdy kat. víry, zvl. pojem kněžství, primát papeže, svátosti a veřejný kult P. Marie. Biskup z Kansas City v USA žádal, aby schéma bez bázně nazývalo odloučené křesťanské náboženské společnosti církve. Radí to zdvořilost, slušnost: slovo církve je analogické, není jen jedna církve. Mons. Helmsing navrhoval, aby byly přijaty k diskusi i kapitoly 4. a 5. o náboženské svobodě. Podle názoru mons. Franiče ze Splitu v Jugoslávii schéma by mělo podat jakýsi seznam pokynů pro styky věřících rozdílných křesťanských církví; a ve věroučných věcech by mělo mluvit jasně, bez zástírání rozdílů. Mons. Rupp z Monte Carla shledal schéma poněkud povrchní: mlčí o biskupství, kdežto anglikáni mají o tom krásně vypracovanou teologii. Protestantci mají velký smysl pro transcendenci Boha zvl. žáci Karla Bartha. Po svěcení mnoha odloučených bratří, především pravoslavných církví jejich krédu, přes těžké zkoušky v minulosti i přitomností, svědčí o zvláštní ochraně Boží. Achéma o tom mlčí. Biskup z Kaira v Egyptě mons. Dib nabádal k studiu Východních Otců na seminářích; mnohdy katolíci se lisí od pravoslavných více způsobem vyjádření než věci samou. Na místo východních katolických církví při ekumenickém rozhovoru poukázal vikář patriarchy melchitského obřadu pro Egypt mons. Zoghby: tyto církve východních obřadů jsou důkazem úcty a lásky pro východní tradice v rámci kat. Církve. Gen. představený baziliánů v Libanonu mons. Hage se vrátil k otázce communicatio in sacris: dosavadní předpisy by měly být zmírněny; nebezpečí ztráty víry nebo lhostejnosti lze odstranit jiným způsobem. Je nespravedlivé vzhledem k sociologickým podmínkám na Východě odepřít svátosti pravoslavným věřícím, kteří nemají vůbec žádnou vinu na rozdělení a upřímně touží po jednotě. Biskup z Licopoli v Egyptě mons. Scandar pravil, že sjednocení s vých. církvemi: by ulehčilo věnovat větší péči přípravě kněží vých. církví, reformovat dosavadní studijní program a přizpůsobit jej nynějším požadavkům. Prastaré liturgické zvyky by měly být pečlivě uchovávány a obnovovány. Mons. Scandar také žádal aby byly uchovány staré zvyky jako půst a zdrženlivost, i když je to spojeno s těžkostmi. Páteční zasedání bylo poslední tohoto týdne. Příští bude až v pondělí, bude to poslední II. koncilového údobí.

V Utrechtu se bude konat 13. prosince veřejná diskuse o pracích II. koncilového údobí. Diskusi pořádá holandský primas kard. Alfrink. Bude jí předsedat

mons. De groot, teologický poradce holandských koncilních Otců. U předsednického stolu budou sedět tři biskupové a tři laici, kteří odpoví na otázky přítomných.

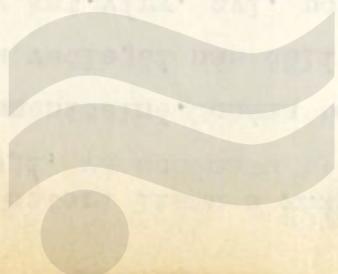
Sv. Otec pokračuje v společných audiencích, udělovaných koncilním otcům biskupům z jednotlivých zemí. Tak přijal biskupský sbor Řecka, Habeše, Koreje, Barmy a Ceylonu ~~a Českobaltská~~. Dále přijal v audienci laiky auditory, kteří jsou přítomni koncilovým zasedáním, a konečně anglikánského biskupa z Riponu vysoce důstojného pána Johna Normana. *

Vatikánská tiskárna vydala péčí státního sekretariátu oficiální překlad řeči sv. Otců při zahájení II. koncilového údobí. Překlady jsou v italštině, francouzštině, angličtině, němčině, španělštině a portugalštině.

Hlavní mluvčí v lond. w. f. dní bratří. 19. červen
hezký; vln. h. v. m. - v. m. 10. 10. 1962
vln. vln.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Sv.Otec Pavel VI. posvětil základní kámen k novému Domovu pro mladé dělníky v Miláně. Domov bude řídit řeh.společnost kněží od Boží Prozřetelnosti, kterou založil Don Orione.Svatý Otec ve svém proslovu mluvil o péči o prae cuijící a zvl. o mládež;to je jedna ze z kladních starostí Církve v průmysle jedno z hlavních odvětyí moderního apoštolátu věm vělkoměstě postarat se, aby noví přicházející mladí pracující našli pevný bod, střechu nad hlavou, dobrou společnost, rádce a pomocníka i pro otázky duchovního rázu. Závěrem sv.Otec svolával Boží požehnání pro všechny činnost ve prospěch bližního.

V pátek večer sv.Otec přijal ve zvl. audienci laiky, auditory, posluchače, kteří jsou přítomni koncilovým zasedáním.Sv.Otec jim děkoval za jejich obětavou a ochotnou účast při koncilových pracích.Jejich přítomnost v konciliovém sále je důkazem úzké spolupráce biskupů a laiků v apoštolátě Církve. Jejich mlčení na zasedání není jen něco negativního, nýbrž pozitivního:ukazuje, že v Církvi jsou různé úkoly a povinnosti: jedni učí, druzí naslouchají. Auditores, posluchači na konciliu se změní v locutores, řečníky mimo koncil, protože jsou povoláni,aby jejich prostřednictvím co nejvíce pronikli do světa poselství evangelia;jejich úkolem je uskutečnit přizpůsobení Církve ve všem co se týká časné činnosti a otázek společenských.Sv.Otec končil slovy naděje, že laici se v počtu co největším zapojí do práce Církve.

V sobotu se všeobecné zasedání koncilu nekonalo. Přehled o vykonané práci za minulý týden podal novinářům v rámci tiskové konference arc. z Gorizia mons.Ondřej Pangrazio,předseda Italské sekceinformační.Jako hlavní události m.t. mons.Pangrazio charakterizoval schválení dekretu o prostředcích sdělování myšlenek a pak volba nových členů koncilních komisí.Tím se komisím došlo jistého omlazení, revize;komise si budou moci zvolit místopředsedu a nového sekretáře;lze doufat, že práce komisi tím jen získají. Diskuse se týkaly schématu o ekumenismu.Mons.Pangrazio shrnul též výsledky celého druhého koncilního údobí; údobí můžeme nazvat pozitivní, i když navenek by se režlo, že byla schválena jen dvě schémata; další tři byla prbrána, a to právě schémata, jejichž diskusi si Otcové především přáli:O Církvi, o biskupech a schéma o ekumenismu.Ze zkušeností,které byly učiněny za druhého údobí, bude jistě třetí údobí jen těžit.

Péčí sdružení italských katolických univ. studentů a intelektuálů se konají studijní dny na téma:Církev a rozvoj dnešního světa. Zahájil je arc. z Mechelen a Bruselu v Belgii kard.Suenens,jeden z moderátorů koncilu. Dále promluví atc. ze Záhřebu mon. Seper Kard. species et bulus

Nejde o životy kněze Nunzia Bellipini - 1831, 7. října 1831 v ul. 22. kv. 26. v bl. 230

Narodil se v malé vesničce ^{Popoli} uprostřed divokých italských hor Abruz, 13. dubna 1831. Jeho otec, obuvník, už za tři roky zemřel; zanedlouho zemřela i jeho zbožná matka a pak i babička, která se ujala sirotka a, jak on vzpomínal později měla velký vliv na položení základů jeho náboženské výchovy. Devítiletého chlapce přijal do svého domu strýc, bratr matky, kovář, člověk hrubý a násilný. Hned ho zavedl do kovárny, tam musel pracovat. Chlapec ^{nemohl} musel dělat i práci na kterou ^{ale} nestačil. To jen naplnovalo hněvem strýce, který vinil chlapce z lenosti. Tělo, kterému se nedostalo ani té nejnuttnejší stravy, dlouho neumělo námahu nevydrželo. Jednou odpoledne se roznemohl. Horečka, nic víc řekl strýc. Musel zase do práce. Pro Nuncia ale ten den začala cesta bolesti a nemocí, z níž ho vysvobodí až smrt. Pak se mu otevřela rana na noze; na berlích se přibelhal do dílny; strýc řekl, že se musí hýbat, aby se mu rána zahojila. Těžká práce, hlad nemoci hlodaly slaboučké tělo; ale duch plnil bolestné dny modlitbou. Vsí se pomalu šířila pěst o jeho mimořádné trpělivosti a svatosti. Málo pochopení pro něho měli jeho kamarádi v dílně; ne jednou ho ještě bili, že jim nechává těžší práci, na kterou Nunzio skutečně nestačil; ne jednou musel při práci stát tak, že jiskry zpod rozžaveného železa lítaly přímo na jitřící ránu na noze. Rána se šířila. Před obrazem P. Marie matky milostí, kterou vzývali ve vesničce, Nunzio se naučil milovat kříž a posvěcovat své utrpení, činit z něho zdroj svatosti. Obětoval je za smír Pánu Bohu za hříchy své i za hříchy druhých.

R.1831 - Nunziovi bylo 14 let - se ale vidělo, že se ^{rána na noze} ~~nebyl~~ horsí a horší:

Nunzio byl poslán do nemocnice v okresním městě Aquile. Nepřijali ho: nemoc ^{nebyl} ~~nebyl~~ ^{zvláště} ~~zvláště~~ ^{řík k mudi mudi} byla nevylecitelná. Dovedeme si představit, jak asi strýc přijal synovce,

který mu nebude k ničemu, leč jenže bude jíst chleba. Přímluvnou strýce z otcovy strany - četaře granátníků stráže neapolského krále - Františka Sulprizia Nunzio odjel do Neapole. Měl s sebou růženec, modlitební knížky a důvěru v Boha. Bylo to v červnu 1832. V Neapoli ^{mu} se Boží prozřetelnost postarála o opravdového druhého otce; byl to generál Wochinger, hluboce věřící katolík. Vyžádal mu lůžko v nemocnici ^{P. Marie} zvané "Nevyléčitelných". Nunzio dostal lůžko č.20. Tam přijal po prvé sv. přijímání. Bylo mu 15 let.

Navenek začíná nový klidnější život; v sdrci Nonziově pokračuje cesta k svatosti. On nemocný začíná sloužit druhým, nemocným. Co dostal rozdal druhým. Nemocné připravoval k sv. zpovědi a k sv. přijímání; učil je modlitbám, spěchal k lůžku všech, kdo potřebovali pomoc, víc duchovní než tělesné.

(Wie reizend und fröhlich er leuchtet.)

I v Neapoli shledali, že rána se nehojí ani nelepší. Generál Wochinger ho dal přenést do svého domu. Nunzio žije jako řeholník, tráví své dny v modlitbě, rozjímání, duchovním čtení, přijímá návštěvy chudých i bohatých, kteří slyší o něm a chtějí se vzdělat jeho příkladem. Blížila se ale hodina jeho odchodu na věčnost. Generál Wochinger dává zavolat nejlepší lékaře, ~~ti~~^u radili a radili, ale nic platno. Tělesné síly mizely. 5. května r. 1836 vydechl naposled z těla přímo planoucího horečkou. Měl 19 let a 22 dnů. Jako zvláštní vysada bylo jeho tělo pohřbeno v hrobce vyhrazené kněžím ve farním kostele sv. Šebestiána. Už za 20 let byl zahájen diecézní proces informační, zda možno přikročit k beatifikaci. Papež Lev XIII. dekretem kongregace obřadů z 21. června 1891 prohlásil, že Nunzio mel ctnosti v stupni hrdininném. Papež Jan 23. schválil dvě zázračná uzdravení, která se připisují přímluvě našeho služebníka Božího. A Pavel VI. dekretem kongregace obřadů prohlásil, že lze TUTO bezpečně přikročit k beatifikaci. V neděli bude tedy mladý hrdinný trpitel postaven na oltář jako vzor a přímluvce u Boha všech těch, které též Bůh zkouší ve výhni utrpení.

Bl. Nicanor Salazaris sis nech hude uoit tipčiostí, odspolanskí a uskupí'. Vatýz' telemu i v uskupí' obdržel'. Díval se me m' jde ne půdcerátele zapeč Bohu, n' dobrodruze a tým odté půdcerant q' jde užen ddu', i to co je v máníci ovd' sli'. Bohu zel m', půdmenes obdržel' sloužit a teh jde m'let, půd m'let uskupí a hup' ne m'ho hýne l. K = . I jde užel' chum m'rotit už, of i teh m'ni ře k' obdržel' Bohu ddu', nev' i druh'.

In this book a column over, near, and under
Bl. N. S. was our concernest next neighbor. First, i older, when little polvayi like
vain next pafolutor, in time, we right now in this neighbor on the job
should belegiidi ryby. Both i speli, ale wie medali we jid mire - obzivne
we hardin hard. all moreover, e f tibis mireh wein mlesdi hards
mphyolish. Uheine jid ho myz stari i gittale - mire aplo himali boz
a mlesdi getervali. So jozih about these both, jid mire aiz'. Head
was oldy pikkal hude jid polvayi, of we our Nepe'i kuchi, of
frontal f nevral, ob mire med polvayi. Tat hude miremed now
(a letter)

leptodont merle malhe - papiro třípá se v místech a místech
na vlnách merle šmel - Naší měl všechny písce po dobu
(druh spisov) místech merle měl písce 1964 N. Šulc.